

**ZAKON
O MINIMALNEM DAVKU
(ZMD)**

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

1.1 Splošno

1. V Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: Slovenija) za obdavčitev dohodkov pravnih oseb velja ZDDPO-2. Splošna statutarna davčna stopnja po ZDDPO-2 je že nekaj let enaka in znaša 19 %, dejanska (efektivna) davčna stopnja je nižja, in sicer znaša manj kot 15 % (v zadnjih letih se giblje nekje med 14,7 % in 14,8 %). Mednarodna primerjava pa nam kaže, da je za leto 2022 povprečna statutarna stopnja v EU-27 znašala 21,4 %, kar Slovenijo med EU državami uvršča na 18. mesto. Sistem obdavčevanja dohodkov pravnih oseb v Sloveniji od njegove vzpostavitve temelji in vpeljuje mednarodne davčne standarde, zlasti tiste, ki jih je sprejemala Organizacija za ekonomsko sodelovanje in razvoj (v nadaljnjem besedilu: OECD). Slovenija kot članica OECD in članica Vključujočega okvira OECD/G20 sledi aktualnim prizadevanjem OECD za odpravo davčnih praks mednarodnih skupin podjetij, ki tem podjetjem omogočajo preusmerjanje dobičkov v jurisdikcije, kjer zanje velja zelo nizka ali ničelna obdavčitev. Mednarodna davčna pravila imajo cilj zagotavljati, da mednarodna podjetja plačajo pravičen delež davka ne glede na to, kje poslujejo. Vendar so se v zadnjih desetletjih davčne stopnje za obdavčitev dohodkov podjetij zmanjševale, ker so države in jurisdikcije tako vzpostavljale davčno konkurenco. Davčna konkurenca lahko spodbuja neustrezne davčne prakse preusmerjanja dobička v jurisdikcije brez obdavčitve ali z zelo nizko obdavčitvijo. Nevtralnost na davčnem področju pomeni tudi izenačene konkurenčne pogoje za podjetja po vsem svetu. Prav tako je potrebna zaščita davčne osnove, da se zagotavljajo prihodki za zadovoljevanje družbenih potreb.

2. 12. aprila 2023 je EU Tax Observatory, neodvisen raziskovalni laboratorij, ki ga gosti Pariška šola za ekonomijo in izvaja inovativne raziskave o obdavčitvi, prispeva k demokratični in vključujoči razpravi o prihodnosti obdavčitve ter spodbuja dialog med znanstveno skupnostjo, civilno družbo in oblikovalci politik v Evropski uniji in po svetu, objavil delovni dokument o davčnem izogibanju in zapleteni strukturi mednarodnih skupin podjetij. Dokument prouči vpliv zapletenih lastniških struktur mednarodnih skupin podjetij na davčno izogibanje. Ugotavlja se, da podjetja, ki pripadajo zapletenim strukturam, pri katerih matično podjetje poseduje odvisna podjetja preko verig, napovedujejo manjši dobiček kot primerljiva podjetja v isti državi ali sektorju. Poleg tega, le mednarodna podjetja z bolj zapleteno strukturo prenašajo dobiček iz svojih višje obdavčenih enot, medtem ko se pri mednarodnih podjetjih z enostavnejšim lastništvom ne zazna tovrstne prakse pri napovedi dobičkov za davčne namene. V letu 2016 je bil narejen pomemben korak za pridobivanje informacij o lastniški strukturi z uvedbo poročila po državah (country-by-country reports/CbCR). Ukrep je implementirala tudi Slovenija ki zahteva od vseh mednarodnih podjetij s konsolidiranimi prihodki nad 750 000 000 EUR, da razkrijejo nekatere finančne informacije za vsako državo, v kateri imajo svoje enote, pri tem pa obstaja vrzel, ker se ne prikažejo informacije o lastništvu.

(Vir: Tax avoidance and the complexity of multinational enterprises, EU Tax Observatory, delovni dokument št. 15, februar 2023)

3. Evropska unija (v nadaljnjem besedilu: EU) je v zadnjih letih sprejela pomembne ukrepe za okrepitev boja proti agresivnemu davčnemu načrtovanju na notranjem trgu. V direktivah EU proti izogibanju davkom iz leta 2016 in 2017 so določena pravila proti eroziji davčnih osnov na notranjem trgu in preusmerjanju dobička z notranjega trga. S temi pravili so bila v pravo EU in posledično v nacionalna pravila, v Sloveniji v ZDDPO-2, preoblikovana priporočila OECD v okviru pobude proti eroziji davčne osnove in preusmerjanju dobička, da bi se zagotovila obdavčitev dobička mednarodnih podjetij tam, kjer se izvajajo gospodarske dejavnosti, ki ustvarjajo ta dobiček, in kjer se ustvarja vrednost.

4. OECD je v okviru stalnih prizadevanj za odpravo davčnih praks mednarodnih podjetij, ki tem podjetjem omogočajo preusmerjanje dobičkov v jurisdikcije, kjer zanje velja zelo nizka ali ničelna obdavčitev, nadalje razvila sklop mednarodnih davčnih pravil, da bi zagotovila, da mednarodna podjetja plačajo pravičen delež davka ne glede na to, kje poslujejo. Cilj te obsežne reforme je z uvedbo globalne minimalne davčne stopnje preprečiti konkurenco na področju stopenj davka od dohodkov pravnih oseb. Z odpravo znatnega dela prednosti preusmerjanja dobička v jurisdikcije brez obdavčitve ali z zelo nizko obdavčitvijo bo reforma globalnega minimalnega davka izenačila konkurenčne pogoje za podjetja po vsem svetu in jurisdikcijam omogočila, da bolje zaščitijo svoje davčne osnove.

Na ravni EU je Svet v svojem poročilu Evropskemu svetu o davčnih vprašanjih, ki ga je Svet odobril 7. decembra 2021, poudaril, da odločno podpira reformo globalnega minimalnega davka, in se zavezal k hitremu izvajanju te reforme, ki bo temeljila na pravu EU. Naveden politični cilj je bil prenesen v Davčne izzive, ki izhajajo iz digitalizacije gospodarstva – vzorčni pravili o globalni protieroziji davčne osnove (t. i. drugi steber) (v nadaljnjem besedilu: vzorčni pravili OECD), ki ju je 14. decembra 2021 odobril vključujoči okvir OECD/G20 za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička, h kateremu so se zavezale države članice, tudi Slovenija.

Svet je v letu 2022 sprejel Direktivo Sveta (EU) 2022/2523 z dne 14. decembra 2022 o zagotavljanju globalne minimalne davčne stopnje za mednarodne skupine podjetij in velike domače skupine v Uniji, ki jo je treba prenesti v nacionalne zakonodaje, tudi v slovensko zakonodajo, do 31. decembra 2023. Cilj direktive je vzpostavitev skupnega okvira za globalno minimalno davčno stopnjo v Uniji na podlagi skupnega pristopa iz vzorčnih pravil OECD. Ta cilj morajo vse države članice doseči z ustrežno implementacijo oziroma prenosom v nacionalno pravo in nadaljnjim izvajanjem. To je ključnega pomena, da države članice uresničijo svojo zavezo o doseganju globalne minimalne davčne stopnje.

Priprava predloga zakona, ki bo prenesel Direktivo Sveta (EU) 2022/2523, je nujna. Nujno je tudi, da se pravila minimalnega davka prenesejo in izvajajo na dovolj dosleden in usklajen način. Glede na obseg, podrobnosti in tehnične podrobnosti teh novih mednarodnih davčnih pravil lahko samo skupni okvir EU prepreči razdrobljenost pravil po državah članicah in razdrobljenost notranjega trga pri njihovem izvajanju. Skupna pravila prispevajo k enotnejšemu izvajanju, kar davčnim zavezancem zagotavlja oziroma povečuje pravno varnost pri uporabi takšnih pravil.

5. Digitalizacija omogoča prakse, v skladu s katerimi se dohodek, zlasti dohodek iz neopredmetenih sredstev, zlahka prenaša in posledično se to izrablja za davčno načrtovanje. Iskati je treba rešitve za odpravo tveganj za davčne prihodke. Slovenija je, kot tudi druge države članice EU, v zadnjih obdobjih, tudi zaradi prenosa prava Unije, že določila pravila oziroma ukrepe v ZDDPO-2 za boj s shemami erozije davčne osnove in prenosom dobička. Ti ukrepi se že izvajajo. Vendar se je izkazalo, da ti ukrepi oziroma določbe naslavljajo posamezne situacije, zato niso povsem učinkoviti. Za učinkovito rešitev oziroma preprečevanje in odpravo neprimernih davčnih praks je treba uvesti trajnostno in celovito obravnavo vzrokov erozije davčne osnove in prenosa dobička. Na podlagi OECD in EU aktivnosti so bila pripravljena pravila za minimalno dejansko obdavčitev. Tovrstna obdavčitev se nad določenim pragom uporabi ne glede na davčne ureditve, vključno davčne ugodnosti, ki jih podeljujejo posamezne države, in ne glede na poslovne odločitve posameznih podjetij. Če je prag presežen, se sprožijo pravila minimalne obdavčitve, ki so pravila drugega stebra. Njihov cilj je učinkovito nasloviti in preprečiti oziroma odpraviti opisane obstoječe davčne vrzeli.

Pot do opisanih skupnih pravil je bila že do sedaj dolga, opravljeno je bilo veliko dela in potrebno največ mednarodnega sodelovanja na davčnem področju doslej ter kompromisov glede končnih rešitev. Več mednarodnih asociacij, zlasti OECD, G20, EU ter posameznih držav in jurisdikcij je prispevalo k temu, da so se oblikovale rešitve in orodja za zasledovanje navedenih ciljev. 1. julija 2021 je Vključujoči okvir za BEPS, z vključenostjo več kot 140 držav in jurisdikcij, dogovoril ključne elemente za dva stebra, bolj določno pa nadalje 8. oktobra 2021. 138 držav in jurisdikcij se je pridružilo dogovoru. Na pravilih drugega stebra za zagotavljanje minimalne obdavčitve je zlasti delala in še dela OECD delovna skupina 11. Navedena skupina je delovna skupina za agresivno davčno načrtovanje in je v preteklosti že oblikovala posamezne ukrepe za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička, kot so npr. omejevanje priznavanja obresti kot davčnega odhodka, pravila za nadzorovane tuje družbe, pravila za hibridna neskladja. 20. decembra 2021 so bila sprejeta vzorčna pravila proti eroziji davčne osnove, v nadaljevanju, 14. marca 2022, pa še komentar teh pravil. Dodatno se je oblikoval Izvedbeni okvir proti eroziji davčne osnove z namenom razvoja nadaljnjih pravil oziroma smernic uporabe vzorčnih pravil in pojasnjevalnih pravil za nekatere tehnične rešitve. Izvedbeni okvir bo vseboval tudi institute za administriranje sistema.

Vzporedno z navedenim je Evropska komisija decembra 2021 predložila predlog direktive, ki je v EU pravo prenesel vzorčna pravila OECD. Direktiva je bila sprejeta 14. decembra 2022 in objavljena v Uradnem listu EU iz 22. decembra 2022 <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2022/2523/oj>.

1.2 Kratka predstavitev Direktive Sveta (EU) 2022/2523 oziroma njene bistvene vsebine

1. Cilj direktive je vzpostavitev skupnega okvira za globalno minimalno davčno stopnjo v Uniji na podlagi skupnega pristopa iz vzorčnih pravil OECD.

2. V obseg direktive sodijo mednarodne skupine podjetij in velike domače skupine s skupnim prihodkom 750 milijonov EUR – pri tem je izključen dohodek t. i. izključenih subjektov. Izključeni subjekti so: vladni subjekt, mednarodna organizacija, neprofitna organizacija, pokojninski sklad, investicijski sklad, ki je krovni matični subjekt, ali nosilec nepremičninske investicije, ki je krovni matični subjekt.

Direktiva v 30. členu določa izključitev po načelu de minimis. Navedena izključitev vzpostavlja ravnovesje med cilji reforme globalnega minimalnega davka, ki za dosego terjajo kompleksna pravila, in upravnim bremenom za davčne uprave in davčne zavezance. Gre za opcijo, ki jo lahko uporabi vložniški subjekt v sestavi. Povrhni davek, ki ga morajo plačati subjekti v sestavi, ki se nahajajo v jurisdikciji, je v poslovnem letu enak nič, če v takem poslovnem letu:

- povprečni kvalificirani prihodek vseh subjektov v sestavi, ki se nahajajo v taki jurisdikciji, znaša manj kot 10 000 000 EUR, ter
- je povprečni kvalificirani dohodek ali izguba vseh subjektov v sestavi v taki jurisdikciji enaka izgubi ali znaša manj kot 1 000 000 EUR.

Za namene t. i. de minimis izključitve je povprečni kvalificirani prihodek ali povprečni kvalificirani dohodek ali izguba povprečje kvalificiranega prihodka ali kvalificiranega dohodka ali izgube subjektov v sestavi, ki se nahajajo v jurisdikciji, za poslovno leto in dve predhodni poslovni leti.

3. Določbe direktive o obdavčitvi učinkujejo na velike skupine s subjekti v sestavi v jurisdikcijah, v katerih je dejanska davčna stopnja (DDS) nižja kot minimalna davčna stopnja 15 % (MDS). Subjekt v sestavi pomeni: a) kateri koli subjekt, ki je del mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine, ter b) katero koli stalno poslovno enoto glavnega subjekta, ki je del mednarodne skupine podjetij iz točke a).

4. DDS se izračuna po jurisdikciji. DDS se primerja z MDS. Če je DDS nižja od MDS nastane obveznost za povrhni davek v obliki:

- pravila o vključitvi dohodkov, v skladu s katerim matični subjekt mednarodne skupine podjetij ali velika domača skupina izračuna in plača svoj dodeljivi delež povrnjega davka v zvezi z nizko obdavčenimi subjekti v sestavi skupine; in
- pravila o prenizko obdavčenih dobičkih, ki je varovalni mehanizem pravilu o vključitvi dohodkov in v skladu s katerim ima subjekt v sestavi mednarodne skupine podjetij dodatni denarni odhodek za davek, enak njegovemu deležu povrnjega davka, ki ni bil obračunan v okviru pravila o vključitvi dohodkov v zvezi z nizko obdavčenimi subjekti v sestavi skupine.

5. Da bi se državam članicam omogočilo, da same izkoristijo prihodke iz naslova povrnjega davka, pobranega od njihovih nizko obdavčenih subjektov v sestavi, ki se nahajajo na njihovem ozemlju, jim direktiva daje možnost izbrati opcijo, da uporabijo domači sistem kvalificiranega povrnjega davka. To pomeni plačilo povrnjega davka državi članici za subjekte v sestavi v tej državi, ki so nizko-obdavčeni subjekti v tej državi. Davek, plačan po domačem sistemu kvalificiranega povrnjega davka, se lahko odbije od celotne obveznosti povrnjega davka, ki ga plača krovni matični subjekt.

6. Mednarodna skupina podjetij ali velika domača skupina za upoštevanje pravil v skladu z direktivo postopa v petih korakih, in sicer v prvem koraku identificira subjekte v sestavi v obsegu direktive, identificira izključene subjekte in prepozna varne pristane. V drugem koraku izračuna kvalificiran dohodek ali izgubo za vsak subjekt v sestavi s prilagoditvami finančnega računovodskega neto dohodka ali izgube. Tretji korak predstavlja izračun prilagojenih zajetih davkov. Četrti korak predstavlja izračun DDS za vsako jurisdikcijo (za vse subjekte v sestavi v jurisdikciji) in če je DDS pod MDS se izračuna povrhni davek. Peti korak je izpolnitev obveznosti povrnjega davka po pravilu o vključitvi dohodkov, pravilu o prenizko obdavčenih dobičkih in če je usvojena opcija domačega povrnjega davka, tudi po pravilih slednjega.

7. Običajno so finančni izkazi, pripravljene z uporabo Mednarodnih standardov računovodskega poročanja (IFRS) ali s primerljivim nacionalnim standardom, začetna točka za izračun kvalificiranega dohodka ali izgube in zneska zajetih davkov.

Kvalificiran dohodek ali izguba subjekta v sestavi je finančni neto dohodek ali izguba s prilagoditvami. Opravi se omejeno število prilagoditev, in sicer za znesek:

- odhodka čistega davka;
- izključenih dividend;
- izključenih kapitalskih dobičkov ali izgub;
- vključenih dobičkov ali izgub po metodi prevrednotenja;
- dobičkov ali izgub iz odprodaje sredstev in obveznosti, izključenih na podlagi 35. člena;
- asimetričnih dobičkov ali izgub iz naslova tujih valut;
- po predpisih nepriznanih odhodkov;
- napak ali sprememb načel računovodenja, nastalih pred tekočim obdobjem, ter
- vračunanih odhodkov za pokojnine.

Uporabita se lahko še dve opciji, in sicer izbira na ravni jurisdikcije, povezana z delniškimi opcijami, ter opcija glede dobičkov ali izgub, ki izhajajo iz obračunavanja poštene vrednosti ali oslabitve v zvezi s sredstvom ali obveznostjo.

Dodatno se transakcija v skupini med subjekti v sestavi, ki se nahajajo v različnih jurisdikcijah, ki ni knjižena v istem znesku ali ni skladna z načelom običajnih tržnih pogojev, prilagodi navedenim pogojem.

Dodatno se pri finančnem aranžmaju znotraj skupine, kjer se en subjekt nahaja v nizko obdavčeni jurisdikciji in eden v visoko obdavčeni jurisdikciji in so posledično obdavčljivi stroški višji od dohodka, ti ne upoštevajo.

Krovni matični subjekt se lahko odloči za uporabo konsolidirane računovodske obravnave za izločitev dohodkov, odhodkov, dobičkov in izgub iz transakcij med subjekti v sestavi, ki se nahajajo v isti jurisdikciji in so vključeni v skupino za davčno konsolidacijo, za namen izračuna neto kvalificiranega dohodka ali izgube teh subjektov v sestavi.

Direktiva določa tudi posebno prilagoditev za zavarovalnice in za banke glede dodatnega temeljnega kapitala.

Nadalje so določena posebna pravila za dodelitev dohodka stalni poslovni enoti.

Neto kvalificiran dohodek jurisdikcije je celotni kvalificiran dohodek vseh subjektov v sestavi v jurisdikciji zmanjšan za kvalificirano izgubo vseh subjektov v sestavi v jurisdikciji.

8. Za izračun prilagojenih zajetih davkov je najprej določeno, da zajeti davki vključujejo davke na dohodek ali dobiček in sorodne davke. Kateri davki se lahko vključijo med zajete davke in kateri ne, je podrobno določeno v 20. členu direktive. Pri izračunu so začetna točka v finančnem računovodskem netu dohodku ali izgubi v poslovnem letu vračunani odhodki za davek, ki se nadalje prilagodijo za odložen davek in za vsako povečanje ali zmanjšanje zajetih davkov, knjiženih v lastniškem kapitalu ali drugem vseobsegajočem donosu v zvezi z zneski, vključenimi v izračun kvalificiranega dohodka ali izgube, ki bo predmet obdavčitve v skladu z

lokalnimi davčnimi pravili. Opravijo se prilagoditve v obliki pribitkov k zajetim davkom in znižanja zajetih davkov (21. člen direktive). Skupni znesek prilagoditve za odloženi davek se poveča oziroma ne vključuje določenih postavk. Odložena obveznost za davek, ki ni odpravljena in katere znesek ni plačan v petih naslednjih poslovnih letih, se ponovno zajame, kolikor je bila upoštevana pri skupnem znesku prilagoditve za odloženi davek subjekta v sestavi. To pravilo ima več izjem (osmi odstavek 22. člena direktive).

9. Osrednji element direktive je določitev DDS. DDS je treba izračunati za vsako poslovno leto in vsako jurisdikcijo, če v njej obstaja neto kvalificiran dohodek v tem letu. DDS se izračuna po naslednji formuli:

$$\text{Dejanska davčna stopnja} = \frac{\text{prilagojeni zajeti davki subjektov v sestavi v določeni jurisdikciji}}{\text{neto kvalificirani dohodek subjektov v sestavi v določeni jurisdikciji}}$$

10. Če je DDS jurisdikcije nižja od MDS (to je od 15 %) za poslovno leto, se izračuna povrhni davek. Povrhni davek se izračuna ločeno za vsakega od subjektov v sestavi, katerih kvalificirani dohodek je vključen v izračun neto kvalificiranega dohodka te jurisdikcije.

Odstotek povrhnjega davka za jurisdikcijo za poslovno leto je morebitna pozitivna razlika v odstotnih točkah, ki se izračuna po naslednji formuli:

$$\text{Odstotek povrhnjega davka} = \text{minimalna davčna stopnja} - \text{dejanska davčna stopnja}$$

Povrhni davek jurisdikcije za poslovno leto je odstotek povrhnjega davka pomnožen s presežnim dobičkom plus dodatni povrhni davek minus domači povrhni davek. Povrhni davek se porazdeli subjektom v sestavi v jurisdikciji glede na razmerje med deležem kvalificiranega dohodka subjekta v sestavi in skupnim kvalificiranim dohodkom vseh subjektov v sestavi. Posebna pravila veljajo za prestrukturiranja in holdinške strukture podjetij. Podrobnejša pravila so določena za prehode.

11. Tveganja erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička so v nekaterih okoliščinah manjša. Temu je namenjena vsebinska izključitev dohodkov na podlagi stroškov, povezanih z zaposlenimi, in vrednosti opredmetenih sredstev v dani jurisdikciji. Ta izključitev do določene mere uredi primere, ko mednarodna skupina podjetij ali velika domača skupina opravlja gospodarske dejavnosti, za katere je potrebna fizična prisotnost v jurisdikciji z nizko obdavčitvijo, saj v takem primeru ni verjetno, da bi se prakse erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička razvijale. Po vsebini navedena izključitev predstavlja dodatno zmanjšanje neto kvalificiranega dohodka za upravičene stroške za plače (začenši z 10 % in postopnim nižanjem do 5 % v 10. letih) in za knjigovodsko vrednost upravičenega opredmetenega sredstva (začenši z 8 % in postopnim nižanjem do 5 % v 10. letih). Možna je uveljavitev opcije za vložniški subjekt, da vsebinske izključitve dohodka za določeno poslovno leto ne uporabi.

12. Povrhni davek se v določenem obsegu zmanjša do vrednosti nič v prvih petih letih začetne faze mednarodne dejavnosti mednarodne skupine podjetij. Za veliko domačo skupino pa enako v prvih petih letih, in sicer od prvega dneva poslovnega leta, v katerem velika domača skupina prvič spada v področje uporabe direktive. Za mednarodno skupino podjetij se šteje, da je v začetni fazi svoje mednarodne dejavnosti, če za poslovno leto velja, da ima subjekte v

sestavi v največ šestih jurisdikcijah in vsota knjigovodskih vrednosti opredmetenih sredstev vseh subjektov v sestavi mednarodne skupine podjetij, ki se nahajajo v vseh jurisdikcijah, razen referenčni jurisdikciji, ne presega 50 000 000 EUR.

13. Člen direktive o t. i. varnih pristanih je vključen na koncu V. poglavja direktive, ki določa izračun DDS in povrhnjega davka. Ne glede na določila navedenega poglavja mora država članica dovoliti opcijo, ki jo uporabi vložniški subjekt v sestavi, kar zagotovi, da je povrhnji davek, ki ga mora skupina plačati v določeni jurisdikciji, v poslovnem letu enak nič, če dejanska stopnja obdavčitve subjektov v sestavi, ki se nahajajo v tej jurisdikciji, izpolnjuje pogoje kvalificiranega mednarodnega sporazuma o varnih pristanih. Naveden pojem „kvalificirani mednarodni sporazum o varnih pristanih“ pomeni mednarodni nabor pravil in pogojev, s katerim so se strinjale vse države članice in ki skupinam, ki spadajo v področje uporabe direktive, omogoča, da za določeno jurisdikcijo uporabijo enega ali več varnih pristanov. Direktiva ne omenja točno določenega mednarodnega sporazuma, ampak se na podlagi uvodnega recitala direktive in širšega okvira globalne davčne reforme, lahko razume, da gre za dogovor o varnih pristanih, dosežen v Vključujočem okviru OECD in določen v izvedbenem okviru.

14. Napoved in plačilo davka je v direktivi urejeno v VIII. poglavju. Za izračun in napoved davka je zavezan krovni matični subjekt. Če krovni matični subjekt ni rezident v EU, mora napoved izpolniti subjekt v sestavi, ki se nahaja v državi članici. Navedeni subjekt vložijo informativno napoved za odmero povrhnjega davka pri svoji davčni upravi. Tako napoved lahko v imenu subjekta v sestavi vložijo imenovani lokalni subjekt (imenovan s strani drugih subjektov v sestavi za vložitev informativne napovedi v njihovem imenu). Plačilo opravi običajno krovni matični subjekt davčni upravi v jurisdikciji, kjer se nahaja. Če država članica uveljavi kvalificiran domači povrhnji davek, se ta plača tej državi članici za subjekte v sestavi, ki se tam nahajajo in so nizko obdavčeni. Informativna napoved za odmero povrhnjega davka se vložijo v standardni predlogi in v zvezi z mednarodno skupino podjetij ali veliko domačo skupino vključuje naslednje informacije:

- a) identifikacijske podatke subjektov v sestavi, vključno z njihovimi morebitnimi davčnimi identifikacijskimi številkami, jurisdikcijo, v kateri se nahajajo, in njihovim statusom v skladu s pravili iz te direktive;
- b) informacije o splošni korporacijski strukturi mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine, vključno z nadzorujočimi deleži v subjektih v sestavi, ki jih posedujejo drugi subjekti v sestavi;
- c) informacije, potrebne za izračun:
 - dejanske davčne stopnje za vsako jurisdikcijo in povrhnjega davka vsakega subjekta v sestavi;
 - povrhnjega davka člana skupine skupnega podviga;
 - dodelitve zneska povrhnjega davka posamezni jurisdikciji na podlagi pravila o vključitvi dohodkov in pravila o prenizko obdavčenih dobičkih, ter
- d) evidenco o opcijah, izbranih v skladu z direktivo.

Informativna napoved za odmero povrhnjega davka ter vsa ustrezna uradna obvestila se pri davčni upravi države članice, v kateri se nahaja subjekt v sestavi, vložijo najpozneje 15 mesecev (v prehodnem obdobju najpozneje 18 mesecev) po zadnjem dnevu poslovnega leta poročanja.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilj zakona je določiti sistem proti eroziji davčne osnove z zagotavljanjem, da mednarodne skupine podjetij in velike domače skupine plačajo minimalni davek na dohodek, ki nastane v vsaki jurisdikciji, kjer delujejo. Cilj je pravično, pregledno in stabilno podjetniško obdavčenje. Posredno je cilj tudi odprava pretirane davčne konkurence in preprečevanje agresivnega davčnega načrtovanja.

Cilj zakona je konsistentnost pri določanju in administriranju pravil proti eroziji davčne osnove, ki učinkujejo kot transparenten in celovit sistem obdavčenja, ki je predvidljiv in ne povzroča dvojnega ali prekomernega obdavčenja.

2.2 Načela

Predlog zakona ne odstopa od temeljnih načel, na katerih temelji podjetniško obdavčenje in širši davčni okvir v Sloveniji. Načeli pravičnosti in učinkovitega obdavčenja se upoštevata tako, da se zagotavljajo vsi vzvodi za zagotavljanje minimalne obdavčitve, vključno s kvalificiranim domačim povrhničnim davkom. Predlog zakona zasleduje tudi načelo, da Slovenija zagotavlja davčne prihodke, da ne bi pripadali drugi jurisdikciji.

Predlog zakona sledi še načelu davčne preglednosti in načelu davčne določnosti.

Predlog zakona zasleduje načelo enkratne obdavčitve.

2.3 Poglavitne rešitve

1. ZMD bo del novega sistema globalnega minimalnega davka in izhaja iz zaveze Slovenije o doseganju globalne minimalne davčne stopnje. Naslavljal bo davčne prakse mednarodnih podjetij, ki tem podjetjem omogočajo preusmerjanje dobičkov v jurisdikcije, kjer zanje velja zelo nizka ali ničelna obdavčitev. Mednarodna podjetja bodo plačala pravičen delež davka ne glede na to, kje poslujejo. Po predlogu ZMD se bo uvedla minimalna davčna stopnja, kar bo preprečilo konkurenco na področju stopenj davka od dohodkov pravnih oseb. Z odpravo znatnega dela prednosti preusmerjanja dobička v jurisdikcije brez obdavčitve ali z zelo nizko obdavčitvijo bo nov sistem doprinesel k izenačitvi konkurenčnih pogojev za podjetja po vsem svetu, preprečeval agresivno davčno načrtovanje in državi omogočil, da bolje zaščiti svojo davčno osnovo in posledično svoje davčne prihodke.

2. Predlog ZMD predstavlja samostojen zakon, ki bo veljal ločeno od ZDDPO-2. Prenos določil direktive v ZDDPO-2 bi bila bistveno bolj zapletena, kot če je sistem prenesen v ločen zakon, saj gre pri izračunavanju povrhničnega davka za drugačen sistem od sistema davka od dohodkov pravnih oseb. Namreč, minimalna obdavčitev oziroma povrhnji davek ne bo deloval kot davek, obračunan neposredno od dohodka subjekta, temveč se bo uporabljal za presežni dobiček v skladu s standardizirano osnovo in posebnim mehanizmom za izračun davka, da bi tako opredelili nizko obdavčeni dohodek v skupinah v obsegu. Skupine v obsegu so skupine, katerih letni prihodki, o katerih se poroča v konsolidiranih računovodskih izkazih krovnega matičnega subjekta, v vsaj dveh od štirih poslovnih let znašajo 750 000 000 EUR ali več. Povrhnji davek bo dejansko davčno stopnjo skupine za ta dohodek zvišal na minimalno davčno stopnjo. Minimalna stopnja bo mednarodno dogovorjena davčna stopnja 15 %.

3. Tako kot direktiva dosledno prenaša pravila drugega stebra OECD, tako bo - ker je v Uniji tesno povezanih gospodarstev nujno, da se reforma globalnega minimalnega davka izvaja na dovolj dosleden in usklajen način, posledično tudi ZMD pri prenosu elementov direktive, to je obsega, posameznih pravil, tehničnih in drugih podrobnosti novih mednarodnih davčnih pravil v domačo zakonodajo, dosledno sledil direktivi. S tem se preprečuje razdrobljenost notranjega trga in povečuje učinkovitost novega sistema zaradi enotnega izvajanja v EU in širše globalno. Takšen pristop olajša postopanje zavezancem in davčnim organom, zlasti v prvih obdobjih izvajanja novega sistema in zlasti, glede na zaveze mednarodne davčne skupnosti, zaradi pričakovane širše globalne implementacije.

4. Predlog ZMD, kot to predvideva in dopušča direktiva, določa večino opcij, ki so dopustne. Najpomembnejša je uporaba opcije oziroma določitev obveznosti za kvalificiran domači povrhni davek. To bo Sloveniji omogočilo, da izkoristi prihodke iz naslova povrhnjega davka, pobranega od njenih nizko obdavčenih subjektov v sestavi, ki se nahajajo v Sloveniji. Slovenija bo morala Komisijo uradno obvestiti o tem. Tako bo davčnim organom drugih držav članic in jurisdikcijam tretjih držav ter mednarodnim skupinam podjetij ponudila zadostno gotovost glede uporabe kvalificiranega domačega povrhnjega davka za nizko obdavčene subjekte v sestavi v Sloveniji. Subjekti v sestavi mednarodne skupine podjetij, ki se nahajajo v Sloveniji, bodo morali Sloveniji plačati povrhni davek. Sistem povrhnjega davka bo temeljil na izračunu povrhnjega davka po obeh glavnih pravilih zakona. Bo pa kvalificiran povrhni davek v vrstnem redu prvi. Prav tako se ob predvideni široki uporabi opcije kvalificiranega domačega povrhnjega davka v EU in širše globalno lahko predvideva, da gre za nekakšno prihodnost zagotavljanja minimalne obdavčitve. Gotovejša oziroma določnejša trditev v zvezi s tem je v tem trenutku preuranjena.

5. Nekateri instituti v predlogu zakona, ki bi se lahko opredelili kot ugodnost, so tudi povzeti iz direktive. To so določbe o izključenih subjektih in vsebinska izključitev dohodka. Pri slednji je določena tudi možnost, da vložniški subjekt izbere, da je ne bo uporabil.

6. Za ravnovesje med cilji reforme globalnega minimalnega davka in upravnim bremenom za davčne uprave in davčne zavezance predlog zakona določa izključitev po načelu de minimis za mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine, katerih povprečni prihodek je nižji od 10 000 000 EUR in katerih povprečni kvalificirani dohodek ali izguba v jurisdikciji znaša manj kot 1 000 000 EUR. Take mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine ne plačajo povrhnjega davka, čeprav je njihova dejanska davčna stopnja nižja od minimalne davčne stopnje v tej jurisdikciji.

7. V predlogu zakona bo Slovenija določila tudi prehodni režim varnega pristana – poročilo po državah CbCR (angl.: Country-by-Country Report). Direktiva sicer splošno določa podlago, da države članice pri prenosu direktive uporabijo vzorčni pravili OECD, ter pojasnila in primere v dokumentu „Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two)“ (Davčni izzivi, ki izhajajo iz digitalizacije gospodarstva – vzorčni pravili o globalni protieroziji davčne osnove (steber 2)), ki ga je izdal vključujoči okvir OECD/G20 za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička, pa tudi izvedbeni okvir GloBE, vključno z njegovimi pravili „varnega pristana“. Vsebinsko bistvo konkretnega varnega pristana poročila po državah, ki je prehodni varni pristan, je, da se poenostavi uporaba podatkov. Uporabijo se že obstoječi podatki za izračun kategorij,

pomembnih za obdavčenje. Pri tem pravila varnega pristana veljajo za mednarodne skupine podjetij in za velike domače skupine.

8. Predlog zakona ne določa možnosti odloga začetka uporabe pravila o vključitvi dohodkov in pravila o prenizko obdavčenih dobičkih po 50. členu direktive.

9. Predlog zakona v pravilu določa vse druge možne izbire, ki so predvidene v direktivi.

10. Predlog zakona določa tudi pravila administriranja davka.

11. OECD v svoji zadnji oceni učinkov na globalni ravni predvideva okoli 220 mrd EUR višje letne davčne prihodke kot posledica implementacije pravil minimalne obdavčitve. Na dejanske prihodke, ko bodo pravila implementirana, bodo vplivali odzivi tako mednarodnih skupin podjetij, ki jih bodo pravila zadevala in se bodo nanje prilagodila, kot tudi odzivi jurisdikcij. Predvsem pa bodo odzivi mednarodnih skupin podjetij in jurisdikcij vplivali na porazdelitev dodatnih davčnih prihodkov med jurisdikcijami.

Na podlagi podatkov Country-by-country poročanja je bilo v letu 2019 identificiranih skupaj 412 mednarodnih skupin podjetij z matičnimi družbami v Sloveniji ali v tujini in hčerinskimi družbami v Sloveniji, ki so globalno ustvarile vsaj 750 mio EUR letnih prihodkov. Od tega je imelo 144 mednarodnih skupin v Sloveniji leta 2019 dejansko davčno stopnjo pod 15 %. Njihova povprečna netehtana dejanska davčna stopnja je znašala 8,72 %.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Že cilj predloga zakona temelji na preprečevanju erozije davčne osnove in preusmerjanju dobička, kar pravzaprav na eni strani vpliva pozitivno na javnofinančne prihodke in na drugi strani nenazadnje vpliva na pošteno in pravično obdavčenje. S tem pa se na dolgi rok zmanjšuje možnost davčnega optimiziranja skupin podjetij preko različnih davčnih sistemov, kar omogoča bolj pravično in pošteno obdavčenje.

Ocenjujemo, da bo predlog zakona ob upoštevanju podatkov učinkoval na skupno 184 multinacionalnih skupin. Skupna letna davčna obveznost družb, ki so del teh multinacionalnih skupin in so rezidenti v Sloveniji znaša okoli 27 mio EUR. Ob uvedbi pravila domačega povrhnjega davka bo ta dodatna davčna obveznost v prvem letu predstavljala dodatne davčne prihodke proračuna Republike Slovenije.

Učinek bo skozi obdobje zaradi nižanja odstotka vsebinske izključitve dohodka rasel in bo, ko se bo odstotek izključitve za plače in neopredmetena sredstva ustalil na 5 %, višji za okoli 10 mio EUR letno.

Predlog zakona nima vpliva na druga javnofinančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Za izvajanje zakona ne bodo potrebna dodatna proračunska sredstva.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Predlog zakona prenaša Direktivo Sveta (EU) 2022/2523 z dne 14. decembra 2022 o zagotavljanju globalne minimalne davčne stopnje za mednarodne skupine podjetij in velike domače skupine v Uniji (Uradni list Evropske unije L 328/1 z dne 22. 12. 2022).

Predlog zakona je predmet usklajevanja s pravom EU. *Korelacijska tabela in izjava o skladnosti še nista priložena gradivu.*

Pregled ureditve v drugih pravnih sistemih

Običajnega pregleda po državah ni mogoče narediti, ker države še niso sprejele zakonodaje, ki bi implementirala direktivo ali, v primeru ne EU držav članic, vzorčna pravila OECD. Nekatere države (Združeno kraljestvo, Nemčija, Nizozemska, Češka) so objavile predloge za zakonodajo z namenom javne razprave.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Naloge v zvezi s pobiranjem davka na strani države, kar vključuje tudi nadzor, bo opravljala Finančna uprava Republike Slovenije. Sprejet zakon bo predstavljal povečan obseg dela v postopkih oziroma pri poslovanju davčnega organa, zlasti ker gre za nov sistem, ki bo zahteval tudi več mednarodnega sodelovanja. Olajševalna okoliščina je enotnost pravil in predvidena poenotena implementacija po jurisdikcijah. Nadaljnja razbremenilna okoliščina za davčni organ je dejstvo, da se bodo v sistem kvalificirale le skupine nad določenim pragom, kar v primeru Slovenije predstavlja manj zavezancev kot v nekaterih drugih državah oziroma malo zavezancev. Tudi zaradi izključitev in varnih pristanov bo sistem poenostavljen. Finančna uprava Republike Slovenije ima že sedaj izdelane prakse glede izvajanja mednarodnih davčnih sporazumov in nacionalnih pravil na področju podjetniškega obdavčevanja, ki urejajo čezmejne situacije, vključno s pravili proti izogibanju davkom. Pomembna bo praksa izvajanja v zvezi s poročili po državah, čeprav gre pri teh poročilih za uporabo za namene ugotavljanja tveganja pri davčnem zavezancu. Za izvajanje bo relevantno tudi, da že sistem določanja davčne osnove po ZDDPO-2 za začetno točko upošteva dobiček po pravilih računovodenja. Davčna obveznost oziroma davek se določi na podlagi informativne davčne napovedi, ki bo standardizirana, in dodatne napovedi za namene podrobnejšega administriranja. Predvidevajo se, v okviru OECD in EU, izpopolnjevanja in sodelovanje ter koordinacija na sistemski in izvedbeni ravni.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Sprejet zakon bo imel povečane administrativne posledice v zvezi z obveznostmi davčnih zavezancev do davčnega organa, saj se uvaja nov sistem oziroma drugačna, povrhna obdavčitev. Vendar bo nov sistem učinkoval le omejeno, za skupine nad določenim pragom. To pomeni, da za veliko večino zavezancev ne bo sprememb. Skupine v obsegu bodo morale pripravljati informativno davčno napoved. Določene zadeve v zvezi z administriranjem še niso

dokončne, kajti predlog informativne napovedi, pripravljen pri OECD, je bil do februarja 2023 v javni razpravi in na podlagi pripomb deležnikov se bodo oblikovale celovite in dokončne rešitve.

Potrebno je navesti še, da so pri oblikovanju pravil pri OECD sodelovali tudi predstavniki oziroma asociacije s strani industrije, vključno s področja računovodenja in davčnega svetovanja. Njihove pripombe so bile v nekem obsegu upoštevane.

Dodatno je mednarodni odbor, pristojen za računovodske standarde (IASB) potrdil začasno zamrznitev glede odloženega računovodenja po GloBE pravilih. Gre za spremembe IAS 12. Dopolnitve naj bi zagotovile, da bodo subjekti, ki jih bo zadeval nov sistem GloBE, uporabljali IAS 12 enotno in bodo investitorji imeli boljše informacije pred in po tem, ko bo drugi steber začel veljati. Izdaja končnih dopolnil IAS 12 se pričakuje konec maja 2023.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Predlog zakona ne vpliva na okolje.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

Posledice za gospodarstvo bodo večplastne, od neposrednih do posrednih. Ocenjevati jih je treba v luči ciljev novega sistema, ki je globalna davčna akcija, in bremen, ki bodo naložena deležnikom zaradi tega.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Predlog zakona ne vpliva na socialno področje.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Predlog zakona ne vpliva na dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Predlog zakona ne vpliva na druga področja

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

a) Predstavitev sprejetega zakona:

Za izvajanje zakona je pristojna Finančna uprava Republike Slovenije, ki bo zagotovila obveščanje deležnikov o predlogu zakona.

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

Izvajanje zakona spremlja Ministrstvo za finance v skladu s svojimi pristojnostmi.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

Ni drugih pomembnih okoliščin.

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA:

- spletni naslov, na katerem je bil predpis objavljen,
- čas trajanja javne predstavitve, v katerem je bilo mogoče sporočiti mnenja, predloge in pripombe, datum in kraj morebitne javne obravnave ali druge oblike sodelovanja,
- seznam subjektov, ki so sodelovali (imen in priimkov fizičnih oseb, ki niso poslovni subjekti, ne navajajte),
- bistvena mnenja, predloge in pripombe javnosti,
- bistvena mnenja, predloge in pripombe javnosti, ki niso bili upoštevani, in razlogi za neupoštevanje.

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA, IN ZNESKU PLAČILA ZA TA NAMEN:

Pri pripravi zakona ni sodeloval zunanji strokovnjak oziroma pravna oseba.

9. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

II. BESEDILO ČLENOV

I. TEMELJNE DOLOČBE

1. člen (vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se ureja sistem za minimalno dejansko obdavčitev mednarodnih skupin podjetij in velikih domačih skupin ter uvaja obveznost povrnjega davka.

(2) Minimalna dejanska obdavčitev mednarodnih skupin podjetij in velikih domačih skupin s povrnjim davkom se zagotavlja z uporabo naslednjih pravil:

- a) pravila o vključitvi dohodkov, v skladu s katerim matični subjekt mednarodne skupine podjetij ali velika domača skupina izračuna in plača svoj dodeljivi delež povrnjega davka v zvezi z nizko obdavčenimi subjekti v sestavi skupine; in
- b) pravila o prenizko obdavčenih dobičkih, v skladu s katerim ima subjekt v sestavi mednarodne skupine podjetij dodatni denarni odhodek za davek, enak njegovemu deležu povrnjega davka, ki ni bil obračunan v okviru pravila o vključitvi dohodkov v zvezi z nizko obdavčenimi subjekti v sestavi skupine.

(3) V skladu s tem zakonom se izračuna in plača kvalificiran domači povrnji davek na presežni dobiček vseh nizko obdavčenih subjektov v sestavi, ki se nahajajo v Sloveniji.

(4) Ta zakon ureja tudi napoved in odmero povrnjega davka ter administrativne zadeve v zvezi s tem.

2. člen (prenos direktive)

(1) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva Sveta (EU) 2022/2523 z dne 14. decembra 2022 o zagotavljanju globalne minimalne davčne stopnje za mednarodne skupine podjetij in velike domače skupine v Uniji (UL L št. 328 z dne 22. decembra 2022, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2022/2523/EU).

(2) Direktiva 2022/2523/EU natančno sledi vsebini in strukturi vzorčnih pravil Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj (OECD) z razlikami, ki so posledica zagotavljanja združljivosti s primarnim pravom Unije. Vzorčna pravila OECD se za namene pravilnega razumevanja tega zakona in zagotavljanja skladne razlage z Direktivo 2022/2523/EU, razlagajo in dopolnjujejo s komentarjem vzorčnih pravil, ki ga pripravlja in javno objavlja OECD.

3. člen (cilj in struktura zakona)

(1) Ta zakon zagotavlja minimalno dejansko obdavčitev mednarodnih skupin in velikih domačih skupin tako, da subjekti v sestavi teh skupin, ki se nahajajo v Sloveniji, plačajo povrnji davek najmanj v višini minimalne stopnje 15 %, na presežni dobiček v vsaki jurisdikciji, v kateri delujejo.

(2) Minimalna dejanska obdavčitev se določa za skupine in njihove subjekte v sestavi v obsegu in na podlagi tega zakona. Ugotavljanje kvalificiranega dohodka ali izgube subjekta v sestavi je potrebno za izračun dejanske davčne stopnje in povrhnjega davka. Za izračun dejanske davčne stopnje je potrebno določiti tudi zajete davke. Minimalna obdavčitev oziroma povrhnji davek se uporabi, če je dejanska davčna stopnja nižja od minimalne stopnje 15 %. Povrhnji davek se naloži subjektu v sestavi na podlagi pravila o vključitvi dohodkov in pravila o prenizko obdavčenih dobičkih. Prednost pred navedenima praviloma ima domači povrhnji davek. Pri obremenitvi po tem zakonu se upoštevajo določbe tega zakona, vključno izključitve in varni pristani.

4. člen (glavne definicije)

(1) Po tem zakonu je:

1. „mednarodna skupina podjetij“ katera koli skupina, ki vključuje vsaj en subjekt ali stalno poslovno enoto, ki se ne nahaja v državi oziroma jurisdikciji (v nadaljnjem besedilu: jurisdikciji) krovnega matičnega subjekta;
2. „velika domača skupina“ katera koli skupina, katere vsi subjekti v sestavi se nahajajo v Sloveniji;
3. „subjekt v sestavi“:
 - a) kateri koli subjekt, ki je del mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine, ter
 - b) katera koli stalna poslovna enota glavnega subjekta, ki je del mednarodne skupine podjetij iz točke a);
4. „povrhnji davek“ dodatni davek, izračunan za jurisdikcijo ali subjekt v sestavi na podlagi 38. člena tega zakona;
5. „minimalna davčna stopnja“ petnajst odstotkov (15 %);
6. »jurisdikcija« država oziroma ozemlje, ki ima davčno suverenost.

(2) Pomen drugih v zakonu uporabljenih izrazov in pojmov je določen v 8. členu tega zakona ali v posameznih členih tega zakona, na katere se pojem nanaša.

5. člen (povrhnji davek po tem zakonu)

Subjekti v sestavi po tem zakonu plačujejo naslednji davek, v tem vrstnem redu:

- kvalificiran domači povrhnji davek;
- povrhnji davek na podlagi pravila o vključitvi dohodkov;
- povrhnji davek na podlagi pravila o prenizko obdavčenih dobičkih.

6. člen (pripadnost davka)

Povrhnji davek po tem zakonu je prihodek državnega proračuna.

7. člen **(področje uporabe)**

(1) Ta zakon se uporablja za subjekte v sestavi s sedežem v Sloveniji, ki so del mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine, katere letni prihodki, vključno s prihodki izključenih subjektov iz tretjega odstavka tega člena, o katerih se poroča v konsolidiranih računovodskih izkazih krovnega matičnega subjekta v vsaj dveh od štirih poslovnih let neposredno pred preizkusnim poslovnim letom, znašajo 750 000 000 EUR ali več.

(2) Če je eno ali več od štirih poslovnih let iz prvega odstavka tega člena daljše ali krajše od 12 mesecev, se prag prihodkov iz prvega odstavka tega člena sorazmerno prilagodi za vsako od teh poslovnih let.

(3) Ta zakon se ne uporablja za izključene subjekte, razen če s tem zakonom ni drugače določeno. Izključeni subjekti so:

1. vladni subjekt, mednarodna organizacija, neprofitna organizacija, pokojninski sklad, investicijski sklad, ki je krovni matični subjekt, ali nosilec nepremičninske investicije, ki je krovni matični subjekt;
 2. subjekt, katerega najmanj 95 % vrednosti je neposredno ali prek enega ali več izključenih subjektov v lasti enega ali več subjektov iz 1. točke tega odstavka, razen subjektov, ki opravljajo pokojninske storitve, in ki:
 - a) posluje izključno ali skoraj izključno za namene posedovanja ali vlaganja sredstev v korist subjekta ali subjektov iz 1. točke ali
 - b) izvaja izključno dejavnosti, ki so pomožne tistim, ki jih opravljajo subjekt ali subjekti iz 1. točke;
 3. subjekt, katerega najmanj 85 % vrednosti je neposredno ali prek enega ali več izključenih subjektov v lasti enega ali več subjektov iz 1. točke, razen subjektov, ki opravljajo pokojninske storitve, če skoraj ves njegov dohodek izhaja iz dividend ali dobičkov ali izgub iz lastniškega kapitala, ki so izključeni iz izračuna kvalificiranega dohodka ali izgube v skladu z drugo in tretjo točko drugega odstavka 23. člena.
- (4) Vložniški subjekt v sestavi lahko v skladu s členom o uporabi opcij ne obravnava subjekta iz 2. in 3. točke tretjega odstavka tega člena kot izključeni subjekt.

8. člen **(pomen drugih v zakonu uporabljenih pojmov)**

V tem zakonu uporabljeni pojmi imajo naslednji pomen:

1. „subjekt“ pomeni katero koli pravno ureditev, na podlagi katere se pripravljajo ločeni finančni računi, ali katero koli pravno osebo;
2. „skupina“ pomeni:
 - a) zbirko subjektov, ki so povezani prek lastništva ali nadzora, kot je opredeljeno v sprejemljivem finančnem računovodskem standardu, v skladu s katerim krovni matični subjekt pripravi konsolidirane računovodske izkaze, vključno s katerim koli subjektom, ki je bil morda izključen iz konsolidiranih računovodskih izkazov krovnega matičnega subjekta

izključno zaradi svoje majhnosti, majhnega pomena ali na podlagi dejstva, da je na prodaj, ali

b) subjekt, ki ima eno ali več stalnih poslovnih enot, če ni del druge skupine, kot je opredeljena v točki a);

3. „konsolidirani računovodski izkazi“ pomeni

a) računovodske izkaze, ki jih v skladu s sprejemljivim standardom finančnega računovodenja pripravi subjekt ter v katerih so sredstva, obveznosti, dohodki, odhodki in denarni tokovi tega subjekta in vseh subjektov, v katerih ima nadzorujoči delež, predstavljeni kot sredstva, obveznosti, dohodki, odhodki in denarni tokovi istega gospodarskega subjekta;

b) za skupine, opredeljene v podtočki b) 2. točke tega člena, računovodske izkaze, ki jih subjekt pripravi v skladu s sprejemljivim standardom finančnega računovodenja;

c) računovodske izkaze krovnega matičnega subjekta, ki niso pripravljene v skladu s sprejemljivim standardom finančnega računovodenja in so bili naknadno prilagojeni, da se prepreči kakršno koli pomembno izkrivljanje konkurence; in

d) če krovni matični subjekt ne pripravi računovodskih izkazov, kot je opisano v točki a), b) ali c), računovodske izkaze, ki bi bili pripravljene, če bi se od krovnega matičnega subjekta zahtevalo, da take računovodske izkaze pripravi v skladu:

- s sprejemljivim standardom finančnega računovodenja ali

- z drugim standardom finančnega računovodenja in pod pogojem, da so bili taki računovodski izkazi prilagojeni, da se prepreči kakršno koli pomembno izkrivljanje konkurence;

4. „poslovno leto“ pomeni obračunsko obdobje, v zvezi s katerim krovni matični subjekt mednarodne skupine podjetij ali velika domača skupina pripravi svoje konsolidirane računovodske izkaze ali, če krovni matični subjekt ne pripravi konsolidiranih računovodskih izkazov, koledarsko leto;

5. „vložniški subjekt v sestavi“ pomeni subjekt, ki vloži informativno napoved za odmero povrhnjega davka v skladu z osmim poglavjem tega zakona;

6. „vladni subjekt“ pomeni subjekt, ki izpolnjuje vsa naslednja merila:

a) je del vlade ali v njeni popolni lasti, vključno s katero koli politično enoto ali njenim lokalnim organom;

b) ne opravlja trgovinske ali poslovne dejavnosti in je njegov glavni namen:

- izpolnjevanje vladne funkcije ali

- upravljanje ali vlaganje sredstev te vlade ali jurisdikcije prek vlaganja in posedovanja naložb, upravljanja sredstev ter s tem povezanih investicijskih poslov za sredstva te države ali jurisdikcije;

- c) vladi odgovarja za svojo splošno uspešnost in ji vsako leto poroča ter
- d) ob razpustitvi se njegova sredstva v vladi in čisti dobiček, kolikor se tak čisti dobiček razdeljuje, razdeli izključno tej vladi, pri čemer noben del njegovega čistega dobička ne gre v korist kateri koli fizični osebi;
7. „mednarodna organizacija“ pomeni katero koli medvladno organizacijo, vključno z nadnacionalno organizacijo, ali agencijo ali ustanovo v njeni popolni lasti, ki izpolnjuje vsa naslednja merila:
- a) sestavljajo jo predvsem vlade;
- b) v veljavi ima sporazum o sedežu ali vsebinsko podoben sporazum v jurisdikciji, v kateri je ustanovljena, na primer ureditev, ki daje uradom ali poslovnim enotam organizacije v jurisdikciji pravico do privilegijev in imunitet, ter
- c) zakon ali njene listine o upravljanju ji preprečujejo, da gre njen dohodek v korist fizičnih oseb;
8. „neprofitna organizacija“ pomeni subjekt, ki izpolnjuje vsa naslednja merila:
- a) ustanovljen je in deluje v jurisdikciji, katere rezident je:
- izključno za verske, dobrodelne, znanstvene, umetniške, kulturne, športne, izobraževalne ali druge podobne namene ali
 - kot strokovna organizacija, poslovno združenje, gospodarska zbornica, delavska organizacija, kmetijska ali hortikulturna organizacija, državljansko združenje ali organizacija, ki deluje izključno za spodbujanje družbene blaginje;
- b) skoraj vsi dohodki iz dejavnosti, navedenih v točki a), so oproščeni davka od dohodkov v jurisdikciji, katere rezident je;
- c) nima delničarjev ali družbenikov, ki bi imeli lastniški ali upravičeni delež v njegovem dohodku ali sredstvih;
- d) njegovi dohodki ali sredstva se ne smejo razdeliti ali uporabiti v korist fizične osebe ali nedobrodelnega subjekta, razen:
- pri dobrodelnem delovanju subjekta,
 - kot plačilo razumnega nadomestila za opravljene storitve ali za uporabo premoženja ali kapitala ali
 - kot plačilo, ki ustreza pošteni tržni vrednosti premoženja, ki ga je kupil subjekt, in
- e) ob prenehanju njegovega delovanja, njegovi likvidaciji ali razpustitvi je treba vsa njegova sredstva dodeliti ali vrniti neprofitni organizaciji ali vladi, vključno s katerim koli vladnim subjektom, jurisdikcije, v kateri je subjekt rezident, ali kateri koli njeni politični enoti,

- f) ne opravlja trgovinske ali poslovne dejavnosti, ki nima neposredne zveze z nameni, za katere so bili ustanovljeni;
9. „pretočni subjekt“ pomeni subjekt, kolikor je davčno transparenten glede na svoje dohodke, odhodke, dobiček ali izgubo v jurisdikciji, v kateri je bil ustanovljen, razen če je davčni rezident in je zavezan plačilu zajetega davka na svoj dohodek ali dobiček v drugi jurisdikciji.
- Šteje se, da je pretočni subjekt:
- a) davčno transparentni subjekt glede na svoje dohodke, odhodke, dobiček ali izgubo, kolikor je fiskalno transparenten v jurisdikciji, v kateri se nahaja njegov lastnik;
- b) obratni hibridni subjekt glede na svoje dohodke, odhodke, dobiček ali izgubo, kolikor ni fiskalno transparenten v jurisdikciji, v kateri se nahaja njegov lastnik;
- za namene te opredelitve „fiskalno transparentni subjekt“ pomeni subjekt, katerega dohodke, odhodke, dobiček ali izgubo pravo jurisdikcije obravnava, kot če bi jih neposredno ustvaril ali imel lastnik tega subjekta v sorazmerju z njegovim deležem v tem subjektu;
- lastniški delež v subjektu ali stalni poslovni enoti, ki je subjekt v sestavi, se obravnava, kot da se poseduje prek davčno transparentne strukture, če se poseduje posredno prek verige davčno transparentnih subjektov;
- subjekt v sestavi, ki na podlagi kraja z njegovim sedežem uprave, kraja ustanovitve ali podobnih meril ni davčni rezident in ni zavezan plačilu zajetega davka ali kvalificiranega domačega povrhnjega davka, se obravnava kot pretočni subjekt v zvezi z njegovimi dohodki, odhodki, dobičkom ali izgubo, kolikor:
- se njegovi lastniki nahajajo v jurisdikciji, ki subjekt obravnava kot fiskalno transparenten;
 - nima poslovne enote v jurisdikciji, v kateri je bil ustanovljen, ter
 - dohodkov, odhodkov, dobička ali izgube ni mogoče pripisati stalni poslovni enoti;
10. „stalna poslovna enota“ pomeni:
- a) poslovno enoto ali predpostavljeno poslovno enoto, ki se nahaja v jurisdikciji, v kateri se obravnava kot stalna poslovna enota v skladu z veljavnim davčnim sporazumom, če taka jurisdikcija obdavči dohodek, ki ga je tej enoti mogoče pripisati v skladu z določbo, podobno členu 7 Vzorčne konvencije Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj (v nadaljnjem besedilu: OECD) o davku na dohodek in premoženje, kakor je bila spremenjena;
- b) če ni veljavnega davčnega sporazuma, poslovno enoto ali predpostavljeno poslovno enoto, ki se nahaja v jurisdikciji, ki obdavči dohodek, ki ga je taki enoti mogoče pripisati, na neto osnovi na podoben način, kot obdavči svoje lastne davčne rezidente;
- c) če jurisdikcija nima sistema obdavčitve dohodkov pravnih oseb, poslovno enoto ali predpostavljeno poslovno enoto, ki se nahaja v taki jurisdikciji, ki bi se obravnavala kot stalna poslovna enota v skladu z Vzorčno konvencijo OECD o davku na dohodek in premoženje, kakor je bila spremenjena, če bi imela taka jurisdikcija pravico obdavčiti dohodek, ki bi ga bilo tej poslovni enoti mogoče pripisati v skladu s členom 7 navedene konvencije, ali

d) drugo poslovno enoto ali predpostavljeno poslovno enoto, ki ni opisana v podtočkah a) do c) te točke in prek katere se izvajajo dejavnosti zunaj jurisdikcije, v kateri se nahaja subjekt, če je v taki jurisdikciji dohodek, ki ga je mogoče pripisati takim dejavnostim, izvzet;

11. „krovni matični subjekt“ pomeni:

a) subjekt, ki ima neposredno ali posredno v lasti nadzorujoči delež v katerem koli drugem subjektu in ki ni neposredno ali posredno v lasti drugega subjekta, ki bi imel v njem nadzorujoči delež, ali

b) glavni subjekt skupine, kot je opredeljen v podtočki b) 2. točke;

12. „davčni režim nadzorovane tuje družbe“ pomeni sklop davčnih pravil, z izjemo kvalificiranega pravila o vključitvi dohodkov, v skladu s katerimi je neposredni ali posredni delničar tujega subjekta ali glavni subjekt stalne poslovne enote zavezan plačilu davka na svoj delež dela ali celotnega dohodka, ki ga ta tuji subjekt v sestavi ustvari, ne glede na to, ali se ta dohodek razdeli delničarju ali ne;

13. „kvalificirano pravilo o vključitvi dohodkov“ pomeni sklop pravil, ki se izvaja v domačem pravu jurisdikcije, če taka jurisdikcija ne zagotavlja nobenih koristi, povezanih s temi pravili, in da:

a) je enakovreden pravilom iz tega zakona ali – kar zadeva jurisdikcije tretjih držav – Davčnim izzivom, ki izhajajo iz digitalizacije gospodarstva – vzorčni pravili o globalni protieroziji davčne osnove (steber 2) (v nadaljnjem besedilu: vzorčni pravili OECD), v skladu s katerimi matični subjekt mednarodne skupine podjetij ali velika domača skupina izračuna in plača svoj dodeljivi delež povrnjenega davka v zvezi z nizko obdavčenimi subjekti v sestavi te skupine;

b) se upravlja na način, ki je skladen s pravili iz tega zakona ali – kar zadeva jurisdikcije tretjih držav – z vzorčnima praviloma OECD;

14. »nizko obdavčeni subjekt v sestavi“ pomeni:

a) subjekt v sestavi mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine, ki se nahaja v jurisdikciji z nizko obdavčitvijo, ali

b) subjekt v sestavi brez države, katerega kvalificirani dohodek in dejanska davčna stopnja v poslovnem letu je nižja od minimalne davčne stopnje;

15. „vmesni matični subjekt“ pomeni subjekt v sestavi, ki ima neposredno ali posredno v lasti lastniški delež v drugem subjektu v sestavi v isti mednarodni skupini podjetij ali veliki domači skupini in se ne šteje za krovni matični subjekt, matično podjetje v delni lasti, stalno poslovno enoto ali investicijski subjekt;

16. „nadzorujoči delež“ pomeni lastniški delež v subjektu, pri katerem mora ali bi moral imetnik deleža konsolidirati sredstva, obveznosti, dohodke, odhodke in denarne tokove subjekta po posameznih postavkah v skladu s sprejemljivim standardom finančnega računovodenja; šteje se, da ima glavni subjekt nadzorujoče deleže v svojih stalnih poslovnih enotah;

17. „matični subjekt v delni lasti“ pomeni subjekt v sestavi, ki ima neposredno ali posredno v lasti lastniški delež v drugem subjektu v sestavi iste mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine in za katerega velja, da je več kot 20 % lastniškega deleža pri njegovem dobičku v neposredni ali posredni posesti ene ali več oseb, ki niso subjekti v sestavi te mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine, in ki se ne šteje za krovni matični subjekt, stalno poslovno enoto ali investicijski subjekt;
18. „lastniški delež“ pomeni kakršni koli kapitalski delež s pravico do dobička, kapitala ali rezerv subjekta ali stalne poslovne enote;
19. „matični subjekt“ pomeni krovni matični subjekt, ki ni izključen subjekt, vmesni matični subjekt ali matični subjekt v delni lasti;
20. „sprejemljivi standard finančnega računovodenja“ pomeni mednarodne standarde računovodskega poročanja (MSRP ali MSRP, kot jih je sprejela Unija na podlagi Uredbe (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta (8)) in splošno sprejeta računovodska načela Avstralije, Brazilije, Kanade, držav članic Evropske unije, držav članic Evropskega gospodarskega prostora, Hongkonga (Kitajska), Japonske, Mehike, Nove Zelandije, Ljudske republike Kitajske, Republike Indije, Republike Koreje, Rusije, Singapurja, Švice, Združenega kraljestva in Združenih držav Amerike;
21. „odobreni standard finančnega računovodenja“ v zvezi s subjektom pomeni sklop splošno sprejemljivih računovodskih načel, ki jih dovoljuje pooblaščen računovodski organ v jurisdikciji, v kateri se ta subjekt nahaja; za namene te opredelitve „pooblaščen računovodski organ“ pomeni organ, ki ima v jurisdikciji pravna pooblastila, da predpiše, določi ali sprejme računovodske standarde za namene računovodskega poročanja;
22. „pomembno izkrivljanje konkurence“ v zvezi z uporabo posebnega načela ali postopka v skladu s sklopom splošno sprejemljivih računovodskih načel pomeni uporabo, ki povzroči skupen odklon za več kot 75 000 000 EUR dohodkov ali odhodkov v poslovnem letu v primerjavi z zneskom, ki bi bil določen z uporabo ustreznega načela ali postopka v skladu z mednarodnimi standardi računovodskega poročanja (MSRP ali MSRP, kot jih je sprejela Unija na podlagi Uredbe (ES) št. 1606/2002);
23. „kvalificirani domači povrhnji davek“ pomeni povrhnji davek, ki se uporablja v domačem pravu jurisdikcije, če taka jurisdikcija ne zagotavlja nobenih koristi, povezanih s temi pravili, in da:
 - a) opredeljuje določitev presežnega dobička subjektov v sestavi, ki se nahajajo v tej jurisdikciji, v skladu s pravili iz tega zakona ali – kar zadeva jurisdikcije tretjih držav – z vzorčnima praviloma OECD in uporabo minimalne davčne stopnje pri presežnem dobičku za to jurisdikcijo in subjekte v sestavi v skladu s pravili iz tega zakona ali – kar zadeva jurisdikcije tretjih držav – z vzorčnima praviloma OECD ter
 - b) se upravlja na način, ki je skladen s pravili iz tega zakona ali – kar zadeva jurisdikcije tretjih držav – z vzorčnima praviloma OECD;
24. „knjigovodska vrednost opredmetenega sredstva“ pomeni povprečje začetnih in končnih vrednosti opredmetenih sredstev po upoštevanju nabrane amortizacije in oslabitve, kot je prikazano v računovodskih izkazih;

25. „investicijski subjekt“ pomeni:

- a) investicijski sklad ali nosilca nepremičninske investicije;
- b) subjekt, ki je v vsaj 95 % lasti neposredno subjekta iz prejšnje podtočke ali prek verige takih subjektov in ki posluje izključno ali skoraj izključno za namene posedovanja ali vlaganja sredstev v njihovo korist, ali
- c) subjekt, katerega najmanj 85 % vrednosti subjekta je v lasti subjekta iz podtočke a), če skoraj ves njegov dohodek izhaja iz dividend ali dobičkov ali izgub iz lastniškega kapitala, ki so za namene te direktive izključeni iz izračuna kvalificiranega dohodka ali izgube;

26. „investicijski sklad“ pomeni subjekt ali dogovor, ki izpolnjuje vse naslednje pogoje:

- a) namenjen je združevanju finančnih ali nefinančnih sredstev mnogih vlagateljev, od katerih so nekateri nepovezani;
- b) vlaga v skladu z opredeljeno naložbeno politiko;
- c) vlagateljem omogoča, da zmanjšajo stroške transakcij, raziskav in analiz ali skupaj porazdelijo tveganje;
- d) prvenstveno je namenjen ustvarjanju investicijskega dohodka ali dobička ali zaščiti pred določenim ali splošnim dogodkom ali rezultatom;
- e) njegovi vlagatelji imajo pravico do donosov iz sredstev sklada ali dohodka, ustvarjenega iz teh sredstev, na podlagi njihovega prispevka;
- f) zanj ali za njegovo upravljanje velja regulativni režim za investicijske sklade, vključno z ustrežno ureditvijo za preprečevanje pranja denarja in zaščito vlagateljev, v jurisdikciji, v kateri je ustanovljen ali se upravlja, ter
- g) v imenu vlagateljev ga upravljajo strokovnjaki za upravljanje investicijskih skladov;

27. „nosilec nepremičninske investicije“ pomeni subjekt v širši lasti, ki ima v posesti pretežno nepremičnine, ki so bodisi v njegovih rokah bodisi v rokah njegovih imetnikov deležev, in za katerega velja enotna davčna stopnja z največ enoletnim odlogom;

28. „pokojninski sklad“ pomeni:

- a) subjekt, ki je ustanovljen in posluje v jurisdikciji izključno ali skoraj izključno za upravljanje ali zagotavljanje pokojnin ter dodatnih ali povezanih ugodnosti posameznikom, če:
 - ta subjekt kot tak regulira ta jurisdikcija ali ena od njenih političnih enot ali lokalni organi ali
 - so ti prejemki zavarovani ali kako drugače zaščiteni z nacionalnimi predpisi in se financirajo s skupino sredstev v posesti prek fiduciarne ureditve ali lastnika sklada, da se zagotovi izpolnitev ustreznih pokojninskih obveznosti v primeru plačilne nesposobnosti mednarodnih skupin podjetij in velikih domačih skupin;

b) subjekt za pokojninske storitve;

29. „subjekt za pokojninske storitve“ pomeni subjekt, ki je ustanovljen in posluje izključno ali skoraj izključno za namene vlaganja sredstev v korist subjektov iz podtočke a) 28. točke tega člena ali za opravljanje dejavnosti, ki so pomožne reguliranim dejavnostim iz podtočke a) 28. točke, tega člena če je subjekt za pokojninske storitve del iste skupine kot subjekti, ki opravljajo te regulirane dejavnosti;

30. „jurisdikcija z nizko obdavčitvijo“ pomeni – v zvezi z mednarodno skupino podjetij ali veliko domačo skupino v katerem koli poslovnem letu – Slovenijo, drugo državo članico EU ali jurisdikcijo tretje države, v kateri ima mednarodna skupina podjetij ali velika domača skupina kvalificirani dohodek in je obdavčena po dejanski davčni stopnji, ki je nižja od minimalne davčne stopnje;

31. „kvalificirani dohodek ali izguba“ pomeni finančni računovodski neto dohodek ali izgubo subjekta v sestavi, prilagojena v skladu s pravili iz tega zakona;

32. „nekvalificirani vračljivi imputacijski davek“ pomeni kakršni koli davek, z izjemo kvalificiranega imputacijskega davka, ki ga vračuna ali plača subjekt v sestavi, ki:

a) se lahko vrne dejanskemu lastniku dividende, ki jo je razdelil tak subjekt v sestavi, če se nanaša na to dividendo, ali ki ga dejanski lastnik lahko odbije od davčne obveznosti, ki ni davčna obveznost, ki bi se nanašala na tako dividendo, ali

b) se lahko vrne družbi razdeljevalki ob distribuciji dividende delničarju;

pri tem za namene te opredelitve „kvalificirani imputacijski davek“ pomeni zajeti davek, katerega vračuna ali plača subjekt v sestavi, vključno s stalno poslovno enoto, ki se lahko vrne ali kot dobropis prizna dejanskemu lastniku dividende, ki jo razdeli subjekt v sestavi, ali, v primeru zajetega davka, ki ga vračuna ali plača stalna poslovna enota, dividenda, ki jo razdeli glavni subjekt, kolikor se vračilo izplača ali zagotovi dobropis:

a) s strani jurisdikcije, ki ni jurisdikcija, ki je naložila zajete davke;

b) dejanskemu lastniku dividende, obdavčene po nominalni stopnji, ki je enaka ali višja od minimalne davčne stopnje za dividende, prejete v skladu z domačim pravom jurisdikcije, ki je subjektu v sestavi naložila zajete davke;

c) posamezniku, ki je dejanski lastnik dividende in davčni rezident v jurisdikciji, ki je subjektu v sestavi naložila zajete davke, in ki je zavezan plačilu davka po nominalni stopnji, ki je enaka ali višja od standardne davčne stopnje, ki se uporablja za običajne dohodke, ali

d) vladnemu subjektu, mednarodni organizaciji, rezidenčni neprofitni organizaciji, rezidenčnemu pokojninskemu skladu, rezidenčnemu investicijskemu subjektu, ki ni del mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine, ali rezidenčni zavarovalnici za življenjsko zavarovanje, kolikor se dividenda prejme v zvezi z dejavnostmi rezidenčnega pokojninskega sklada in se obdavči na podoben način kot dividenda, ki jo prejme pokojninski sklad;

pri tem za namene točke d) velja naslednje:

- neprofitna organizacija ali pokojninski sklad je rezident v jurisdikciji, če je ustanovljen in se upravlja v tej jurisdikciji;
- investicijski subjekt je rezident v jurisdikciji, če je ustanovljen in reguliran v tej jurisdikciji;
- zavarovalnica za življenjsko zavarovanje je rezident v jurisdikciji, v kateri se nahaja;

33. „kvalificirani vračljivi davčni dobropis“ pomeni:

- a) vračljivi davčni dobropis, zasnovan tako, da ga je treba plačati kot gotovinsko plačilo ali denarni ustreznik subjektu v sestavi v štirih letih od datuma, ko je subjekt v sestavi upravičen do prejetja vračljivega davčnega dobropisa v skladu s pravom jurisdikcije, ki dobropis odobri, ali
 - b) če je davčni dobropis delno vračljiv, del vračljivega davčnega dobropisa, ki se kot gotovinsko plačilo ali denarni ustreznik plača subjektu v sestavi v štirih letih od datuma, ko je subjekt v sestavi upravičen do prejetja delno vračljivega davčnega dobropisa;
- pri tem kvalificirani vračljivi davčni dobropis ne vključuje katerega koli zneska davka, ki se prizna kot dobropis ali povrne na podlagi kvalificiranega imputacijskega davka ali nekvalificiranega vračljivega imputacijskega davka;

34. „nekvalificirani vračljivi davčni dobropis“ pomeni davčni dobropis, ki ni kvalificirani vračljivi davčni dobropis, je pa v celoti ali delno vračljiv;

35. „glavni subjekt“ pomeni subjekt, ki v svoje računovodske izkaze vključi finančni računovodski neto dohodek ali izgubo stalne poslovne enote;

36. „subjekt v sestavi, ki je lastnik“ pomeni subjekt v sestavi, ki ima neposredno ali posredno v lasti lastniški delež v drugem subjektu v sestavi iste mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine;

37. „upravičeni sistem davčne distribucije“ pomeni sistem obdavčitve dohodkov pravnih oseb, ki:

- a) naloži davek od dohodkov pravnih oseb na dobiček le, če se ta dobiček razdeli delničarjem ali se šteje, da je razdeljen med delničarje, ali če ima družba določene neposlovne odhodke;
- b) naloži davek po stopnji, ki je enaka ali višja od minimalne davčne stopnje, ter
- c) je bil v veljavi 1. julija 2021 ali pred tem datumom;

38. „kvalificirano pravilo o prenizko obdavčenih dobičkih“ pomeni sklop pravil, ki se izvajajo v domačem pravu jurisdikcije, če taka jurisdikcija ne zagotavlja nobenih koristi, povezanih s temi pravili, in ki:

- a) so enakovredna pravilom iz tega zakona ali, kar zadeva jurisdikcije tretjih držav, vzorčnima praviloma OECD, v skladu s katerima jurisdikcija pobere svoj dodeljivi delež povrnjenega davka mednarodne skupine podjetij, ki ni bil obračunan v skladu s pravilom

o vključitvi dohodkov, v zvezi z nizko obdavčenimi subjekti v sestavi te mednarodne skupine podjetij;

b) se upravlja na način, ki je skladen s pravili iz tega zakona ali – kar zadeva jurisdikcije tretjih držav – z vzorčnima praviloma OECD;

39. „imenovani vložniški subjekt“ pomeni subjekt v sestavi, ki ni krovni matični subjekt in ga je mednarodna skupina podjetij ali velika domača skupina imenovala za izpolnjevanje obveznosti glede vložitve iz poglavja tega zakona o napovedi in odmeri v imenu mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine.

40. „imenovani lokalni subjekt“ pomeni subjekt v sestavi mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine, ki se nahaja v Sloveniji in so ga drugi subjekti v sestavi mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine, ki se nahajajo v Sloveniji, imenovali za vložitev informativne napovedi za odmero povrhnjega davka ali predložitev uradnih obvestil v njihovem imenu v skladu s poglavjem tega zakona o napovedi in odmeri;

41. „kvalificirani sporazum med pristojnimi organi“ pomeni dvostranski ali večstranski sporazum ali dogovor med dvema ali več pristojnimi organi, ki določa avtomatično izmenjavo letnih informativnih napovedi za odmero povrhnjega davka.

9. člen

(lokacija subjekta v sestavi)

(1) Subjekt, ki ni pretočni subjekt, se nahaja v jurisdikciji, v kateri se šteje za rezidenta za davčne namene na podlagi njegovega sedeža uprave, njegovega kraja ustanovitve ali podobnih meril. Pri tem se, če lokacije subjekta, ki ni pretočni subjekt, ni mogoče določiti, šteje, da se nahaja v jurisdikciji, v kateri je bil ustanovljen.

(2) Pretočni subjekt se šteje za subjekt brez države, razen če je krovni matični subjekt mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine ali če mora uporabiti pravilo o vključitvi dohodkov v skladu z 10., 11., 12. in 13. členom; v tem primeru se šteje, da se pretočni subjekt nahaja v jurisdikciji, v kateri je bil ustanovljen.

(3) Stalna poslovna enota, kot je opredeljena v podtočki a) 10. točke 8. člena tega zakona, se nahaja v jurisdikciji, v kateri se obravnava kot stalna poslovna enota in je zavezana plačilu davka v skladu z veljavnim davčnim sporazumom.

Stalna poslovna enota, kot je opredeljena v podtočki b) 10. točke 8. člena tega zakona, se nahaja v jurisdikciji, v kateri je obdavčena na neto osnovi na podlagi njene poslovne prisotnosti.

Stalna poslovna enota, kot je opredeljena v podtočki c) 10. točke 8. člena tega zakona, se nahaja v jurisdikciji, na ozemlju katere se dejansko nahaja.

Stalna poslovna enota, kot je opredeljena v podtočki d) 10. točke 8. člena tega zakona, je stalna poslovna enota brez države.

(4) Če se subjekt v sestavi nahaja v dveh jurisdikcijah in imata ti jurisdikciji sklenjen veljavni davčni sporazum, se šteje, da se subjekt v sestavi nahaja v jurisdikciji, v kateri se šteje za rezidenta za davčne namene v skladu s tem davčnim sporazumom.

Če veljavni davčni sporazum zahteva, da pristojni organi dosežejo medsebojni sporazum o predpostavljenem rezidentstvu za davčne namene subjekta v sestavi, in sporazum ni dosežen, se uporablja naslednji odstavek.

Če v skladu z veljavnim davčnim sporazumom ni odpravljanja dvojne obdavčitve, ker je subjekt v sestavi rezident za davčne namene v obeh pogodbenicah, se uporablja naslednji odstavek.

(5) Če se subjekt v sestavi nahaja v dveh jurisdikcijah in ti jurisdikciji nimata sklenjenega veljavnega davčnega sporazuma, se šteje, da se subjekt v sestavi nahaja v jurisdikciji, ki je obračunala višji znesek zajetih davkov za določeno poslovno leto.

Za izračuna zneska zajetih davkov iz prvega stavka tega odstavka se ne upošteva znesek davka, plačanega v skladu z davčnimi pravili za nadzorovane tuje družbe.

Če je znesek zajetih davkov, ki jih je treba plačati v obeh jurisdikcijah, enak ali nič, se šteje, da se subjekt v sestavi nahaja v jurisdikciji, v kateri ima višji znesek vsebinske izključitve dohodkov, izračunan na osnovi subjekta v skladu z drugim podpoglavjem petega poglavja o ugodnosti vsebinske izključitve dohodka.

Če je znesek vsebinske izključitve dohodkov v obeh jurisdikcijah enak ali nič, se šteje, da je subjekt v sestavi brez države, razen če je krovni matični subjekt; v tem primeru se šteje, da se nahaja v jurisdikciji, v kateri je bil ustanovljen.

(6) Če se zaradi uporabe četrtega in petega odstavka matični subjekt nahaja v jurisdikciji, v kateri zanj ne velja kvalificirano pravilo o vključitvi dohodkov, se šteje, da zanj velja kvalificirano pravilo o vključitvi dohodkov druge jurisdikcije, razen če veljavni davčni sporazum prepoveduje uporabo takega pravila.

(7) Če subjekt v sestavi v poslovnem letu spremeni svojo lokacijo, se šteje, da se nahaja v jurisdikciji, v kateri se je v skladu s tem členom na začetku tega poslovnega leta nahajal.

II. DRUGO POGLAVJE

1. ZAVEZANOST ZA POVRHNJI DAVEK NA PODLAGI PRAVILA O VKLJUČITVI DOHODKOV

10. člen

(zavezanost krovnega matičnega subjekta)

Krovni matični subjekt, ki se nahaja v Sloveniji in je subjekt v sestavi, je zavezan za povrhni davek na podlagi pravila o vključitvi dohodkov:

- za svoje nizko obdavčene subjekte v sestavi, ki se nahajajo v drugi jurisdikciji ali so brez države,
- zase, če je subjekt v sestavi mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine ter je nizko obdavčen, in svoje nizko obdavčene subjekte v sestavi, ki se nahajajo v Sloveniji.

11. člen

(zavezanost vmesnega matičnega subjekta)

(1) Vmesni matični subjekt, ki se nahaja v Sloveniji in je v posesti krovnega matičnega subjekta, ki se nahaja v tretji državi, je zavezan za povrhni davek na podlagi pravila o vključitvi dohodkov:

- za svoje nizko obdavčene subjekte v sestavi, ki se nahajajo v drugi jurisdikciji ali so brez države,
- zase, če je subjekt v sestavi mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine ter je nizko obdavčen, in svoje nizko obdavčene subjekte v sestavi, ki se nahajajo v Sloveniji.

(2) Prvi odstavek se ne uporablja, če za krovni matični subjekt za to poslovno leto velja kvalificirano pravilo o vključitvi dohodkov ali ima drug matični subjekt, ki se nahaja v jurisdikciji, v kateri zanj velja kvalificirano pravilo o vključitvi dohodkov za to poslovno leto, neposredno ali posredno v lasti nadzorujoči delež v vmesnem matičnem subjektu.

12. člen

(zavezanost vmesnega matičnega subjekta v posesti izključenega subjekta)

(1) Vmesni matični subjekt, ki se nahaja v Sloveniji in ki je v posesti krovnega matičnega subjekta, ki je izključen subjekt, je zavezan za povrhnji davek na podlagi pravila o vključitvi dohodkov:

- za svoje nizko obdavčene subjekte v sestavi, ki se nahajajo v drugi jurisdikciji ali so brez države,
- zase, če je subjekt v sestavi mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine ter je nizko obdavčen, in svoje nizko obdavčene subjekte v sestavi, ki se nahajajo v Sloveniji.

(2) Prvi odstavek se ne uporablja, če se drugi vmesni matični subjekt nahaja v jurisdikciji, v kateri zanj velja kvalificirano pravilo o vključitvi dohodkov za to poslovno leto, in ima v neposredni ali posredni lasti nadzorujoči delež v vmesnem matičnem subjektu iz prvega odstavka tega člena.

13. člen

(zavezanost matičnega subjekta v delni lasti)

(1) Matični subjekt v delni lasti, ki se nahaja v Sloveniji, je zavezan za povrhnji davek na podlagi pravila o vključitvi dohodkov:

- za svoje nizko obdavčene subjekte v sestavi, ki se nahajajo v drugi jurisdikciji ali so brez države,
- zase, če je subjekt v sestavi mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine ter je nizko obdavčen, in svoje nizko obdavčene subjekte v sestavi, ki se nahajajo v Sloveniji.

(2) Prvi odstavek se ne uporablja, če so lastniški deleži matičnega subjekta v delni lasti v celoti neposredno ali posredno v posesti drugega matičnega subjekta v delni lasti, za katerega za poslovno leto velja kvalificirano pravilo o vključitvi dohodkov.

14. člen

(dodelitev povrnjenega davka na podlagi pravila o vključitvi dohodkov)

(1) Povrhnji davek na podlagi pravila o vključitvi dohodkov, ki ga mora matični subjekt plačati v zvezi z nizko obdavčenim subjektom v sestavi na podlagi prve alineje 10. do 13. člena, je

enak povrhjemu davku nizko obdavčenega subjekta v sestavi, pomnoženemu z dodeljivim deležem matičnega subjekta pri takem povrhnjem davku v določenem poslovnem letu.

(2) Dodeljivi delež matičnega subjekta pri povrhnjem davku v zvezi z nizko obdavčenim subjektom v sestavi je sorazmeren lastniškemu deležu matičnega subjekta v kvalificiranem dohodku nizko obdavčenega subjekta v sestavi. Ta sorazmerni delež je enak kvalificiranemu dohodku nizko obdavčenega subjekta v sestavi v določenem poslovnem letu, zmanjšanemu za znesek takega dohodka, ki ga je mogoče pripisati lastniškemu deležem drugih lastnikov, deljenemu s kvalificiranim dohodkom nizko obdavčenega subjekta v sestavi za določeno poslovno leto.

Znesek kvalificiranega dohodka, ki ga je mogoče pripisati lastniškemu deležem v nizko obdavčenem subjektu v sestavi, ki ga imajo drugi lastniki, je znesek, ki bi se v skladu z načeli sprejemljivega standarda finančnega računovodenja, uporabljenega v konsolidiranih računovodskih izkazih krovnega matičnega subjekta, obravnaval kot pripisljiv tem lastnikom, če bi bil neto dohodek nizko obdavčenega subjekta v sestavi enak njegovemu kvalificiranemu dohodku in:

1. je matični subjekt pripravil konsolidirane računovodske izkaze v skladu s tem računovodskim standardom (v nadaljnjem besedilu: hipotetični konsolidirani računovodski izkazi);
2. je matični subjekt imel v lasti nadzorujoči delež v nizko obdavčenem subjektu v sestavi, tako da so bili vsi dohodki in odhodki nizko obdavčenega subjekta v sestavi konsolidirani po posameznih postavkah glede na dohodke in odhodke matičnega subjekta v hipotetičnih konsolidiranih računovodskih izkazih;
3. je bilo celoten kvalificirani dohodek nizko obdavčenega subjekta v sestavi mogoče pripisati transakcijam z osebami, ki niso subjekti v skupini, ter
4. so vse lastniške deleže, ki niso neposredno ali posredno v lasti matičnega subjekta, imele osebe, ki niso subjekti v skupini.

(3) Poleg zneska, dodeljenega matičnemu subjektu v skladu s prvim odstavkom tega člena, povrhnji davek na podlagi pravila o vključitvi dohodkov, ki ga mora matični subjekt plačati na podlagi druge alineje 10. do 13. člena za določeno poslovno leto v skladu z 38. členom tega zakona vključuje:

1. celotni znesek povrhnjega davka, izračunanega za ta matični subjekt in
2. znesek povrhnjega davka, izračunanega za njegove nizko obdavčene subjekte v sestavi, ki se nahajajo v isti državi članici, pomnožen z dodeljivim deležem matičnega subjekta v takem povrhnjem davku za določeno poslovno leto.

15. člen **(zmanjšanje povrhnjega davka)**

Če ima matični subjekt, ki se nahaja v Sloveniji, lastniški delež v nizko obdavčenem subjektu v sestavi posredno prek vmesnega matičnega subjekta ali matičnega subjekta v delni lasti, za katerega velja kvalificirano pravilo o vključitvi dohodkov za določeno poslovno leto, se povrhnji davek, ki ga je treba plačati na podlagi 10. do 13. člena tega zakona, zmanjša za znesek, ki je

enak delu dodeljivega deleža prvega navedenega matičnega subjekta pri povrhnjem davku, ki ga mora plačati vmesni matični subjekt ali matični subjekt v delni lasti.

2. ZAVEZANOST ZA KVALIFICIRAN DOMAČI POVRHNJI DAVEK

16. člen (kvalificiran domači povrhnji davek)

(1) V Sloveniji se izračunava in plačuje domači povrhnji davek. Ta domači povrhnji davek se šteje za kvalificiran domači povrhnji davek.

(2) Zavezanci za domači povrhnji davek so vsi nizko obdavčeni subjekti v sestavi mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine, ki se nahajajo v Sloveniji.

(3) Če v tem poglavju ni določeno drugače, se za izračun in plačilo domačega povrhnjega davka smiselno ustrezno uporabljajo ustrezne določbe (se jih opisno in taksativno navede) tega zakona.

17. člen (računovodski standard)

Za izračun in plačilo kvalificiranega domačega povrhnjega davka iz prejšnjega člena tega zakona se lahko namesto standarda finančnega računovodenja, ki se uporablja za konsolidirane računovodske izkaze, presežni dobiček nizko obdavčenih subjektov v sestavi izračuna na podlagi sprejemljivega standarda finančnega računovodenja ali odobrenega standarda finančnega računovodenja, ki ga dovoli pooblaščen računovodski organ, in se prilagodi, da se prepreči kakršno koli pomembno izkrivljanje konkurence.

18. člen (kvalificiran domači povrhnji davek kot prvi davek)

(1) Če se matični subjekt mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine nahaja v Sloveniji in za subjekte v sestavi, ki so neposredno ali posredno v njegovi posesti in se nahajajo bodisi v Sloveniji ali v drugi jurisdikciji, velja kvalificirani domači povrhnji davek za določeno poslovno leto v teh jurisdikcijah, se znesek kakršnega koli povrhnjega davka, izračunanega v skladu z 38. členom tega zakona, ki ga mora na podlagi 10. do 13 člena tega zakona plačati matični subjekt, zmanjša – do vrednosti nič – za znesek kvalificiranega domačega povrhnjega davka, ki ga mora plačati bodisi sam ali ti subjekti v sestavi.

(2) Ne glede na prvi odstavek se, če je bil kvalificirani domači povrhnji davek za določeno poslovno leto izračunan v skladu s sprejemljivim finančnim računovodskim standardom krovnega matičnega subjekta ali mednarodnimi standardi računovodskega poročanja (MSRP ali MSRP, kot jih je sprejela Unija na podlagi Uredbe (ES) št. 1606/2002), povrhnji davek v skladu z 38. členom za to poslovno leto ne izračuna za subjekte v sestavi te mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine v tej državi članici. Prejšnji stavek ne posega v izračun kakršnega koli dodatnega povrhnjega davka na podlagi tretjega podpoglavja petega poglavja tega zakona.

(3) Če znesek kvalificiranega domačega povrhnjega davka v določenem poslovnem letu ni bil plačan v štirih poslovnih letih, ki sledijo poslovnemu letu, v katerem bi moral biti plačan, se znesek kvalificiranega domačega povrhnjega davka, ki ni bil plačan, prišteje povrhnjemu davku jurisdikcije, izračunanemu v skladu s tretjim odstavkom 38. člena tega zakona, in ga Slovenija ne sme pobrati.

3. ZAVEZANOST ZA POVRHNI DAVEK NA PODLAGI PRAVILA O PRENIZKO OBDAVČENIH DOBIČKIH

19. člen

(prilagoditev na podlagi pravila o prenizko obdavčenih dobičkih)

Če se krovni matični subjekt mednarodne skupine podjetij nahaja v jurisdikciji tretje države, ki ne uporablja kvalificiranega pravila o vključitvi dohodkov, ali če je krovni matični subjekt mednarodne skupine podjetij izključen subjekt, so subjekti v sestavi, ki se nahajajo v Sloveniji, razen investicijskih subjektov, za poslovno leto, zavezani za plačilo povrnjega davek na podlagi pravila o prenizko obdavčenih dobičkih, ki je dodeljen Sloveniji v skladu z naslednjim členom tega zakona.

20. člen

(izračun in dodelitev Sloveniji zneska povrnjega davka na podlagi pravila o prenizko obdavčenih dobičkih)

(1) Znesek povrnjega davka na podlagi pravila o prenizko obdavčenih dobičkih, dodeljen Sloveniji, se izračuna tako, da se celotni povrhni davek na podlagi pravila o prenizko obdavčenih dobičkih, kakor je določen v skladu z drugim odstavkom tega člena, pomnoži z odstotkom, ki odpade na Slovenijo na podlagi pravila o prenizko obdavčenih dobičkih v skladu s petim odstavkom tega člena.

(2) Celotni povrhni davek na podlagi pravila o prenizko obdavčenih dobičkih za poslovno leto je enak vsoti povrnjega davka, izračunanega za vsak nizko obdavčeni subjekt v sestavi mednarodne skupine podjetij za to poslovno leto, kot je določeno v skladu s 38. členom, ob upoštevanju prilagoditev iz tretjega in četrtega odstavka tega člena.

(3) Povrhni davek na podlagi pravila o prenizko obdavčenih dobičkih za nizko obdavčeni subjekt v sestavi je enak vrednosti nič, če so v določenem poslovnem letu vsi lastniški deleži krovnega matičnega subjekta v takem nizko obdavčenem subjektu v sestavi neposredno ali posredno v posesti enega ali več matičnih subjektov, ki morajo v tem poslovnem letu uporabljati kvalificirano pravilo o vključitvi dohodkov v zvezi s tem nizko obdavčenim subjektom v sestavi.

(4) Če se tretji odstavek ne uporablja, se povrhni davek na podlagi pravila o prenizko obdavčenih dobičkih za nizko obdavčeni subjekt v sestavi zmanjša za dodeljivi delež povrnjega davka matičnega subjekta za ta nizko obdavčeni subjekt v sestavi, ki se obračuna v skladu s kvalificiranim pravilom o vključitvi dohodkov.

(5) Odstotek, ki odpade na Slovenijo na podlagi pravila o prenizko obdavčenih dobičkih, se za vsako poslovno leto in za vsako mednarodno skupino podjetij izračuna po naslednji formuli:

$$50 \% \times \frac{\text{število zaposlenih v Republiki Sloveniji}}{\text{število zaposlenih v vseh jurisdikcijah s pravilom o nizko obdavčenih dobičkih}} + 50 \% \times \frac{\text{skupna vrednost opredmetenih sredstev v Republiki Sloveniji}}{\text{skupna vrednost opredmetenih sredstev v vseh jurisdikcijah s pravilom o nizko obdavčenih dobičkih}}$$

Pri tem:

1. je število zaposlenih v Sloveniji celotno število zaposlenih v vseh subjektih v sestavi mednarodne skupine podjetij;

2. je število zaposlenih v vseh jurisdikcijah s pravilom o prenizko obdavčenih dobičkih celotno število zaposlenih v vseh subjektih v sestavi mednarodne skupine podjetij, ki se nahajajo v jurisdikciji s kvalificiranim pravilom o prenizko obdavčenih dobičkih, ki velja za določeno poslovno leto;

3. je skupna vrednost opredmetenih sredstev vsota knjigovodskih vrednosti opredmetenih sredstev vseh subjektov v sestavi mednarodne skupine podjetij v Sloveniji;

4. je skupna vrednost opredmetenih sredstev v vseh jurisdikcijah s pravilom o prenizko obdavčenih dobičkih vsota knjigovodskih vrednosti opredmetenih sredstev vseh subjektov v sestavi mednarodne skupine podjetij, ki se nahajajo v jurisdikciji s kvalificiranim pravilom o prenizko obdavčenih dobičkih, ki velja za določeno poslovno leto.

(6) Število zaposlenih je število zaposlenih v ekvivalentu polnega delovnega časa v vseh subjektih v sestavi, ki se nahajajo v zadevni jurisdikciji, vključno z neodvisnimi izvajalci, če sodelujejo pri rednih poslovnih dejavnostih subjekta v sestavi.

Opredmetena sredstva vključujejo opredmetena sredstva vseh subjektov v sestavi, ki se nahajajo v zadevni jurisdikciji, vendar ne vključujejo denarnih sredstev ali njihovih ustreznikov, neopredmetenih ali finančnih sredstev.

(7) Zaposleni, katerih stroški za plače so vključeni v ločene finančne račune stalne poslovne enote, kot je določeno s prvim odstavkom 28. člena in prilagojeno v skladu z drugim odstavkom 28. člena, se dodelijo jurisdikciji, v kateri se nahaja stalna poslovna enota.

Opredmetena sredstva, vključena v ločene finančne račune stalne poslovne enote, kot je določeno s prvim odstavkom 28. člena in prilagojeno v skladu z drugim odstavkom 28. člena, se dodelijo jurisdikciji, v kateri se nahaja stalna poslovna enota.

Število zaposlenih in opredmetena sredstva, dodeljena jurisdikciji stalne poslovne enote, se ne upoštevajo pri številu zaposlenih in opredmetenih sredstvih jurisdikcije glavnega subjekta.

Število zaposlenih in knjigovodska vrednost opredmetenih sredstev, ki jih poseduje investicijski subjekt, se izključita iz elementov formule iz petega odstavka.

Število zaposlenih in knjigovodska vrednost opredmetenih sredstev pretočnega subjekta se izključita iz elementov formule iz petega odstavka, razen če sta dodeljena stalni poslovni enoti ali, če stalne poslovne enote ni, subjektom v sestavi, ki se nahajajo v jurisdikciji, v kateri je bil pretočni subjekt ustanovljen.

(8) Ne glede na peti odstavek tega člena se šteje, da je odstotek, ki se pripiše jurisdikciji na podlagi pravila o prenizko obdavčenih dobičkih, v zvezi z mednarodno skupino podjetij za določeno poslovno leto enak nič, če zaradi zneska povrnjenega davka na podlagi pravila o prenizko obdavčenih dobičkih, dodeljenega tej jurisdikciji v prejšnjem poslovnem letu, subjekti v sestavi te mednarodne skupine podjetij, ki se nahajajo v tej jurisdikciji, nimajo dodatnega denarnega odhodka za davek, ki je skupaj enak znesku povrnjenega davka na podlagi pravila o prenizko obdavčenih dobičkih za to prejšnje poslovno leto, dodeljenega tej jurisdikciji.

Število zaposlenih in knjigovodska vrednost opredmetenih sredstev subjektov v sestavi mednarodne skupine podjetij, ki se nahaja v jurisdikciji z odstotkom na podlagi pravila o prenizko obdavčenih dobičkih, ki je v določenem poslovnem letu enak nič, se izključita iz elementov formule za dodelitev celotnega povrnjenega davka na podlagi pravila o prenizko obdavčenih dobičkih mednarodni skupini podjetij za to poslovno leto.

9. Osmi odstavek tega člena se ne uporablja za poslovno leto, če imajo vse jurisdikcije s kvalificiranim pravilom o prenizko obdavčenih dobičkih, ki velja za določeno poslovno leto, odstotek na podlagi kvalificiranega pravila o prenizko obdavčenih dobičkih v zvezi z mednarodno skupino podjetij za to poslovno leto enak nič.

4. ZAČETNA FAZA IZKLJUČITVE SKUPIN IZ PRAVIL PO TEM ZAKONU

21. člen

(zmanjšanje davka, vključno kvalificiranega domačega povrhnjega davka?, po tem zakonu do vrednosti nič v prehodnem obdobju)

(1) Povrhnji davek, ki ga mora plačati v skladu z drugo alinejo 5. člena krovni matični subjekt, ki se nahaja v državi članici, ali, kadar je krovni matični subjekt izključeni subjekt, v skladu z drugo alinejo prvega odstavka 7. člena vmesni matični subjekt, ki se nahaja v Sloveniji, se zmanjša do vrednosti nič:

1. v prvih petih letih začetne faze mednarodne dejavnosti mednarodne skupine podjetij ne glede na zahteve iz petega poglavja tega zakona;

2. v prvih petih letih, in sicer od prvega dneva poslovnega leta, v katerem velika domača skupina prvič spada v področje uporabe tega zakona.

(2) Če se krovni matični subjekt mednarodne skupine podjetij nahaja v jurisdikciji tretje države, se povrhnji davek, ki ga mora subjekt v sestavi, ki se nahaja v Sloveniji, plačati v skladu z drugim odstavkom 20. člena, v prvih petih letih začetne faze mednarodne dejavnosti te mednarodne skupine podjetij ne glede na zahteve iz petega poglavja tega zakona zmanjša do vrednosti nič.

(3) Za mednarodno skupino podjetij se šteje, da je v začetni fazi svoje mednarodne dejavnosti, če za poslovno leto velja, da:

1. ima subjekte v sestavi v največ šestih jurisdikcijah in

2. vsota knjigovodskih vrednosti opredmetenih sredstev vseh subjektov v sestavi mednarodne skupine podjetij, ki se nahajajo v vseh jurisdikcijah, razen referenčni jurisdikciji, ne presega 50 000 000 EUR.

Pri tem za namene druge točke tega odstavka „referenčna jurisdikcija“ pomeni jurisdikcijo, v kateri imajo subjekti v sestavi mednarodne skupine podjetij najvišjo skupno vrednost opredmetenih sredstev v poslovnem letu, v katerem mednarodna skupina podjetij prvič spada v področje uporabe tega zakona. Skupna vrednost opredmetenih sredstev v jurisdikciji je vsota knjigovodskih vrednosti vseh opredmetenih sredstev vseh subjektov v sestavi mednarodne skupine podjetij, ki se nahajajo v tej jurisdikciji.

(4) Obdobje petih let iz prve točke prvega odstavka in drugega odstavka se začne z začetkom poslovnega leta, v katerem mednarodna skupina podjetij prvič spada v področje uporabe te direktive.

Pri tem se za mednarodne skupine podjetij, ki ob začetku veljavnosti tega zakona??? ALI Direktive (23. decembra 2023) spadajo v njeno področje uporabe, petletno obdobje iz prve točke prvega odstavka, začne 31. decembra 2023.

Pri tem se za mednarodne skupine podjetij, ki ob začetku veljavnosti tega zakona??? spadajo v njeno področje uporabe, petletno obdobje iz drugega odstavka začne 31. decembra 2024.

Pri tem se za velike domače skupine, ki ob začetku veljavnosti te direktive/tega zakona spadajo v njeno področje uporabe, petletno obdobje iz druge točke prvega odstavka, začne 31. decembra 2023.

(5) Imenovani vložniški subjekt iz 60. člena tega zakona davčno upravo države, v kateri se nahaja, obvesti o začetku začetne faze mednarodne dejavnosti mednarodne skupine podjetij.

5. POSTOPANJE PRI ODLOGU PRAVIL V DRŽAVI ČLANICI EU, KI NI SLOVENIJA

22. člen **(uporaba pravila o prenizko obdavčenih dobičkih)**

(1) Če se krovni matični subjekt mednarodne skupine podjetij nahaja v državi članici EU, ki ni Slovenija, ki je izbrala opcijo šestletnega odloga uporabe pravil in je ta o tem obvestila Evropsko komisijo, mora Slovenija za subjekte v sestavi te mednarodne skupine podjetij v Sloveniji pobrati znesek povrnjenega davka na podlagi pravila o prenizko obdavčenih dobičkih, ki je bil v skladu z 20. členom tega zakona dodeljen Sloveniji za poslovna leta, ki se začnejo z 31. decembrom 2023.

Pri tem mora krovni matični subjekt iz prejšnjega stavka tega odstavka imenovati imenovan vložniški subjekt v državi članici, ki ni država članica, v kateri se nahaja krovni matični subjekt, ali, če mednarodna skupina podjetij nima subjekta v sestavi v drugi državi članici, v jurisdikciji tretje države, ki ima za poslovno leto poročanja z državo članico, v kateri se nahaja krovni matični subjekt, sklenjen veljaven kvalificirani sporazum med pristojnimi organi.

V tem primeru imenovani vložniški subjekt vloži informativno napoved za odmero povrnjenega davka v skladu z zahtevami o vložitvi iz tega zakona, medtem ko subjekti v sestavi, ki se nahajajo v državi članici, ki je izkoristila opcijo odloga iz prvega odstavka tega člena, imenovanemu vložniškemu subjektu predložijo informacije, potrebne za skladnost s tem zakonom, in so izvzeti iz zahteve po vložitvi iz prvega odstavka 60. člena.

III. IZRAČUN KVALIFICIRANEGA DOHODKA ALI IZGUBE

1. SPLOŠNO

23. člen **(določitev kvalificiranega dohodka ali izgube)**

(1) Kvalificirani dohodek ali izguba subjekta v sestavi se izračunata s prilagoditvami, kot so določene v 24. do 29. členu, ki prilagodijo finančni računovodski neto dohodek ali izgubo subjekta v sestavi za poslovno leto pred morebitnimi konsolidacijskimi prilagoditvami za odpravo transakcij znotraj skupine, kot je določeno v skladu z računovodskim standardom, ki se uporablja pri pripravi konsolidiranih računovodskih izkazov krovnega matičnega subjekta.

(2) Če na podlagi sprejemljivega standarda finančnega računovodenja ali odobrenega standarda finančnega računovodenja, ki se uporablja pri pripravi konsolidiranih računovodskih izkazov krovnega matičnega subjekta, ni mogoče razumno določiti finančnega računovodskega neto dohodka ali izgube subjekta v sestavi, se lahko finančni računovodski neto dohodek ali izguba subjekta v sestavi za določeno poslovno leto določita z uporabo drugega sprejemljivega standarda finančnega računovodenja ali odobrenega standarda finančnega računovodenja, če:

1. se finančni računi subjekta v sestavi vodijo na podlagi tega računovodskega standarda;
2. so informacije, ki jih vsebujejo finančni računi, zanesljive, in
3. se stalne razlike, ki presegajo 1 000 000 EUR in ki izhajajo iz uporabe določenega načela ali standarda za postavke dohodkov ali odhodkov ali transakcij, kadar se to načelo ali

standard razlikuje od finančnega standarda, uporabljenega pri pripravi konsolidiranih računovodskih izkazov krovnega matičnega subjekta, prilagodijo, da ustrezajo obravnavi, ki se za to postavko zahteva v skladu z računovodskim standardom, ki se uporablja pri pripravi konsolidiranih računovodskih izkazov.

24. člen **(osnovne prilagoditve – navzgor in navzdol)**

(1) Kvalificiran dohodek ali izguba se določi tako, da se prilagodi finančni računovodski neto dohodek ali izguba subjekta v sestavi, za zneske naslednjih postavk:

1. odhodka čistega davka (povečanje ali zmanjšanje);
2. izključenih dividend (zmanjšanje);
3. izključenih kapitalskih dobičkov ali izgub (povečanje ali zmanjšanje);
4. vključenih dobičkov ali izgub po metodi prevrednotenja (povečanje ali zmanjšanje);
5. dobičkov ali izgub iz odprodaje sredstev in obveznosti, izključenih na podlagi 51. člena tega zakona (povečanje ali zmanjšanje);
6. asimetričnih dobičkov ali izgub iz naslova tujih valut (povečanje ali zmanjšanje);
7. po predpisih nepriznanih odhodkov (povečanje);
8. napak ali sprememb načel računovodenja, nastalih pred tekočim obdobjem (povečanje ali zmanjšanje); ter
9. vračunanih odhodkov za pokojnine (povečanje ali zmanjšanje).

(2) Za namene tega člena se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „odhodek čistih davkov“ pomeni neto znesek naslednjih postavk:
 - zajetih davkov, vračunanih kot odhodek, ter vseh odmerjenih in odloženih zajetih davkov, vključenih v odhodek za davek od dohodka, vključno z zajetimi davki na dohodek, ki je izključen iz izračuna kvalificiranega dohodka ali izgube;
 - odloženih terjatev za davek, ki se lahko pripišejo izgubi v poslovnem letu;
 - kvalificiranih domačih povrhnjih davkov, vračunanih kot odhodek;
 - davkov, nastalih na podlagi pravil tega zakona ali, kar zadeva jurisdikcije tretjih držav, vzorčnima praviloma OECD, vračunanih kot odhodek, ter
 - nekvalificiranih vračljivih imputacijskih davkov, vračunanih kot odhodek;
2. „izključena dividenda“ pomeni dividendo ali drugo distribucijo, prejeto ali vračunano v zvezi z lastniškim deležem, razen dividende ali druge distribucije, prejete ali vračunane v zvezi:

- z lastniškim deležem:
 - v posesti skupine v subjektu, ki na datum distribucije ali odsvojitve prinaša pravice do manj kot 10 % dobička, kapitala ali rezerv ali glasovalnih pravic v tem subjektu (v nadaljnjem besedilu: portfeljski delež), in
 - ki je v ekonomski lasti subjekta v sestavi, ki na datum distribucije prejme ali vračuna dividendo ali drugo distribucijo za manj kot eno leto;
 - z lastniškim deležem v investicijskem subjektu, ki je predmet opcije na podlagi 56. člena tega zakona;
3. „izključeni kapitalski dobiček ali izguba“ pomeni prirast, dobiček ali izgubo, ki so vključeni v finančni računovodski neto dohodek ali izgubo subjekta v sestavi, ki izhajajo iz:
- dobičkov in izgub, ki izhajajo iz sprememb poštene vrednosti lastniškega deleža, razen pri portfeljskem deležu;
 - dobičkov ali izgub v zvezi z lastniškim deležem, ki je vključen v kapitalsko metodo računovodenja, ter
 - dobičkov in izgub iz odprodaje lastniškega deleža, razen pri odprodaji portfeljskega deleža;
4. „vključeni dobiček ali izguba po metodi prevrednotenja“ pomeni neto dobiček ali izgubo, povečano ali zmanjšano za vse povezane zajete davke za poslovno leto, kar izhaja iz uporabe računovodske metode ali prakse, ki v zvezi z vsemi zemljišči, zgradbami in opremo:
- redno prilagaja knjigovodsko vrednost takih zemljišč, zgradb in opreme njihovi pošteni vrednosti;
 - evidentira spremembe v vrednosti drugega vseobsegajočega donosa in
 - pozneje ne poroča o dobičkih ali izgubah, vračunanih v drug vseobsegajoči donos prek dobička in izgube;
5. „asimetrični dobiček ali izguba iz naslova tujih valut“ pomeni dobiček ali izgubo iz naslova tujih valut subjekta, katerega računovodska funkcijska valuta in davčna funkcijska valuta sta različni, in ki:
- sta vključena v izračun obdavčljivega dohodka ali izgube subjekta v sestavi in ju je mogoče pripisati nihanjem menjalnega tečaja med računovodsko funkcijsko valuto in davčno funkcijsko valuto subjekta v sestavi;
 - sta vključena v izračun finančnega računovodskega neto dohodka ali izgube subjekta v sestavi in ju je mogoče pripisati nihanjem menjalnega tečaja med računovodsko funkcijsko valuto in davčno funkcijsko valuto subjekta v sestavi;
 - sta vključena v izračun finančnega računovodskega neto dohodka ali izgube subjekta v sestavi in ju je mogoče pripisati nihanjem menjalnega tečaja med tretjo tujo valuto in računovodsko funkcijsko valuto subjekta v sestavi ter

- ju je mogoče pripisati nihanjem menjalnega tečaja med tretjo tujo valuto in davčno funkcijsko valuto subjekta v sestavi, ne glede na to, ali sta tak dobiček ali izguba iz naslova tretjo tujih valut vključena v obdavčljivi dohodek ali ne;

davčna funkcijska valuta je funkcijska valuta, ki se uporablja za določitev obdavčljivega dohodka ali izgube subjekta v sestavi za zajeti davek v jurisdikciji, v kateri se nahaja; računovodska funkcijska valuta je funkcijska valuta, ki se uporablja za določitev finančnega računovodskega neto dohodka ali izgube subjekta v sestavi; tretja tuja valuta je valuta, ki ni ne davčna funkcijska valuta ne računovodska funkcijska valuta subjekta v sestavi;

6. „po predpisih nepriznani odhodek“ pomeni:

- odhodek, ki ga subjekt v sestavi vračuna za nezakonita plačila, vključno s podkupninami in nezakonitimi provizijami, ter

- odhodek, ki ga subjekt v sestavi vračuna za globe in kazni v višini najmanj 50 000 EUR ali enakovrednega zneska v funkcijski valuti, v kateri se izračuna finančni računovodski neto dohodek ali izguba subjekta v sestavi;

7. „napake in spremembe načel računovodenja, nastale pred tekočim obdobjem“ pomeni spremembo začetnega lastniškega kapitala subjekta v sestavi na začetku poslovnega leta, ki jo je mogoče pripisati:

- popravku napake pri določanju finančnega računovodskega neto dohodka ali izgube v prejšnjem poslovnem letu, ki je vplivala na dohodke ali odhodke, ki jih je mogoče vključiti v izračun kvalificiranega dohodka ali izgube v tem prejšnjem poslovnem letu, razen kolikor je tak popravek napake povzročil pomembno zmanjšanje obveznosti za zajete davke v skladu s členom 25, in

- spremembi računovodskih načel ali politike, ki je vplivala na dohodke ali odhodke, vključene v izračun kvalificiranega dohodka ali izgube;

8. „vračunani odhodki za pokojnine“ pomeni razliko med zneskom odhodkov za pokojninsko obveznost, vključenih v finančni računovodski neto dohodek ali izgubo, in zneskom, ki se prispeva v pokojninski sklad za določeno poslovno leto.

(3) Vložniški subjekt v sestavi lahko izbere, da subjekt v sestavi znesek, prikazan na njegovih finančnih računih kot strošek ali izdatek takega subjekta v sestavi, ki je bil plačan z nadomestilom na podlagi udeleženega kapitala, nadomesti z zneskom, dovoljenim kot odbitek pri izračunu njegovega obdavčljivega dohodka na njegovi lokaciji.

Pri tem se, če možnost uporabe delniških opcij ni bila uporabljena, znesek stroškov ali izdatkov za nadomestila na podlagi udeleženega kapitala, ki je bil odštet od finančnega računovodskega neto dohodka ali izgube subjekta v sestavi pri izračunu njegovega kvalificiranega dohodka ali izgube za vsa prejšnja poslovna leta, vključi v določeno poslovno leto, v katerem je opcija potekla.

Pri tem se, če je del zneska stroškov ali izdatkov za nadomestila na podlagi udeleženega kapitala knjižen v finančnih računih subjekta v sestavi v poslovnih letih pred poslovnim letom, v katerem je bila opcija uporabljena, znesek, enak razliki med skupnim zneskom stroškov ali izdatkov za nadomestila na podlagi udeleženega kapitala, ki je bil odštet pri izračunu njegovega kvalificiranega dohodka ali izgube v teh prejšnjih poslovnih letih, in skupnim zneskom stroškov ali izdatkov za nadomestila na podlagi udeleženega kapitala, ki bi se odšteli pri izračunu njegovega kvalificiranega dohodka ali izgube v teh prejšnjih poslovnih letih, če bi

bila opcija v teh poslovnih letih uporabljena, vključi v izračun kvalificiranega dohodka ali izgube subjekta v sestavi za to poslovno leto.

Opcija se uporabi v skladu s členom o uporabi opcij in se dosledno uporablja za vse subjekte v sestavi, ki se nahajajo v isti jurisdikciji, v letu, v katerem se opcija uporabi, in v vseh naslednjih poslovnih letih.

V poslovnem letu, v katerem je opcija preklicana, se znesek neplačanih stroškov ali izdatkov za nadomestila na podlagi udeleženega kapitala, zmanjšanega v skladu z opcijo, ki presega vračunanane finančne računovodske odhodke, vključi v izračun kvalificiranega dohodka ali izgube subjekta v sestavi.

(4) Vsako transakcijo med subjekti v sestavi, ki se nahajajo v različnih jurisdikcijah, ki ni knjižena v istem znesku v finančnih računih obeh subjektov v sestavi ali ki ni skladna z načelom običajnih tržnih pogojev, je treba prilagoditi tako, da bo znesek enak in skladen z načelom običajnih tržnih pogojev.

Izguba iz naslova prodaje ali drugega prenosa sredstev med dvema subjektoma v sestavi, ki se nahajata v isti jurisdikciji, ki ni knjižena skladno z načelom običajnih tržnih pogojev, se prilagodi na osnovi načela običajnih tržnih pogojev, če je ta izguba vključena v izračunu kvalificiranega dohodka ali izgube.

Za namene tega odstavka „načelo običajnih tržnih pogojev“ pomeni načelo, v skladu s katerim je treba transakcije med subjekti v sestavi knjižiti glede na pogoje, ki bi bili doseženi med neodvisnimi podjetji v primerljivih transakcijah in v primerljivih okoliščinah.

(5) Kvalificirani vračljivi davčni dobropisi iz 33. točke 8. člena tega zakona, se pri izračunu kvalificiranega dohodka ali izgube subjekta v sestavi obravnavajo kot dohodek. Nekvalificirani vračljivi davčni dobropisi se pri izračunu kvalificiranega dohodka ali izgube subjekta v sestavi ne obravnavajo kot dohodek.

(6) V skladu z opcijo, ki jo lahko uporabi vložniški subjekt v sestavi, se lahko dobički in izgube v zvezi s sredstvi in obveznostmi, ki so predmet obračunavanja poštene vrednosti ali oslabitve v konsolidiranih računovodskih izkazih za poslovno leto, določijo na podlagi načela realizacije za izračun kvalificiranega dohodka ali izgube.

Dobički ali izgube, ki izhajajo iz obračunavanja poštene vrednosti ali oslabitve v zvezi s sredstvom ali obveznostjo, se izključijo iz izračuna kvalificiranega dohodka ali izgube subjekta v sestavi v skladu s prvim pododstavkom.

Knjigovodska vrednost sredstva ali obveznosti za namen ugotavljanja dobička ali izgube v skladu s prvim pododstavkom je knjigovodska vrednost v času, ko je bilo sredstvo pridobljeno ali je obveznost nastala, ali na prvi dan poslovnega leta, v katerem je bila uporabljena opcija, pri čemer se upošteva poznejši datum.

Opcija se uporabi v skladu s členom o uporabi opcij (prvi odstavek) in se uporablja za vse subjekte v sestavi, ki se nahajajo v jurisdikciji, v kateri se opcija uporabi, razen če se vložniški subjekt v sestavi odloči omejiti opcijo na opredmetena sredstva subjektov v sestavi ali na investicijske subjekte.

V poslovnem letu, v katerem je opcija preklicana, se znesek, enak razliki med pošteno vrednostjo sredstva ali obveznosti in knjigovodsko vrednostjo sredstva ali obveznosti na prvi dan poslovnega leta, v katerem je prišlo do preklica, določen na podlagi izbrane opcije, vključi, če poštena vrednost presega knjigovodsko vrednost, v izračun kvalificiranega dohodka ali izgube subjektov v sestavi ali se iz njega odbije, če knjigovodska vrednost presega pošteno vrednost.

(7) V skladu z opcijo, ki jo lahko uporabi vložniški subjekt v sestavi, se lahko kvalificirani dohodek ali izguba v določeni jurisdikciji nahajajočega se subjekta v sestavi, ki izhaja iz odprodaje v tej jurisdikciji nahajajočih se lokalnih opredmetenih sredstev s strani takega subjekta v sestavi tretjim osebam, ki niso člani skupine, v poslovnem letu prilagodi na način,

določen v tem odstavku. Za namene tega odstavka so lokalna opredmetena sredstva nepremičnine, ki se nahajajo v isti jurisdikciji kot subjekt v sestavi.

Neto dobiček, ki izhaja iz odprodaje lokalnega opredmetenega sredstva, kakor je bilo navedeno v prvem pododstavku, v poslovnem letu, v katerem je bila opcija uporabljena, se izravna s kakršno koli neto izgubo subjekta v sestavi, ki se nahaja v tej jurisdikciji, iz naslova odprodaje lokalnega opredmetenega sredstva, kakor je bilo navedeno v prvem pododstavku, v poslovnem letu, v katerem je bila opcija uporabljena, in v štirih poslovnih letih pred tem poslovnim letom (v nadaljnjem besedilu: petletno obdobje). Neto dobiček se najprej izravna z morebitno neto izgubo, ki je nastala v najzgodnejšem poslovnem letu petletnega obdobja. Vsakršen preostali znesek neto dobička se prenese naprej in izravna z vsemi neto izgubami, ki so nastale v naslednjih poslovnih letih petletnega obdobja.

Vsakršen preostali znesek neto dobička, ki ostane po uporabi drugega pododstavka, se enakomerno razporedi v petletnem obdobju za izračun kvalificiranega dohodka ali izgube vsakega subjekta v sestavi, ki se nahaja v tej jurisdikciji, ki je v poslovnem letu, v katerem je bila uporabljena opcija, ustvaril neto dobiček od odprodaje lokalnega opredmetenega sredstva, kakor je bilo navedeno v prvem pododstavku. Preostali znesek neto dobička, dodeljenega subjektu v sestavi, je znesek, ki je sorazmeren z neto dobičkom tega subjekta v sestavi, deljenim z neto dobičkom vseh subjektov v sestavi.

Če noben subjekt v sestavi v jurisdikciji v poslovnem letu, v katerem je bila opcija uporabljena, ni ustvaril neto dobička od odprodaje lokalnega opredmetenega sredstva, kakor je navedeno v prvem pododstavku, se preostali znesek neto dobička, kakor je navedeno v tretjem pododstavku, enakomerno dodeli vsakemu subjektu v sestavi v tej jurisdikciji in enakomerno razporedi v petletnem obdobju za izračun kvalificiranega dohodka ali izgube vsakega od teh subjektov v sestavi.

Vsaka prilagoditev v skladu s tem odstavkom za poslovna leta pred poslovnim letom, v katerem se uporabi opcija, se prilagodi v skladu s tretjim podpoglavjem petega poglavja. Ta opcija se uporabi na letni ravni v skladu s členom o uporabi opcij (drugi odstavek).

(8) Morebitni odhodki, povezani s finančnim aranžmajem, s katerim eden ali več subjektov v sestavi zagotovi dobropis enemu ali več drugim subjektom v sestavi iste skupine ali kako drugače vanj vložijo sredstva (v nadaljnjem besedilu: finančni aranžma znotraj skupine), se ne upoštevajo pri izračunu kvalificiranega dohodka ali izgube subjekta v sestavi, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. subjekt v sestavi se nahaja v jurisdikciji z nizko obdavčitvijo ali v jurisdikciji, ki bi imela nizko obdavčitev, če se pri subjektu v sestavi ne bi vračunali odhodki;

2. lahko se razumno predvideva, da bo v pričakovanem času trajanja finančnega aranžmaja znotraj skupine slednji povečal znesek odhodkov, ki se upoštevajo pri izračunu kvalificiranega dohodka ali izgube tega subjekta v sestavi, ne da bi to povzročilo sorazmerno povečanje obdavčljivega dohodka subjekta v sestavi, ki zagotavlja posojilo (v nadaljnjem besedilu: nasprotna stranka);

3. nasprotna stranka se nahaja v jurisdikciji, ki ni jurisdikcija z nizko obdavčitvijo, ali v jurisdikciji, ki ne bi imela nizke obdavčitve, če nasprotna stranka ne bi vračunala prihodka, povezanega z odhodkom.

(9) Krovni matični subjekt se lahko odloči za uporabo konsolidirane računovodske obravnave za izločitev dohodkov, odhodkov, dobičkov in izgub iz transakcij med subjekti v sestavi, ki se nahajajo v isti jurisdikciji in so vključeni v skupino za davčno konsolidacijo, za namen izračuna neto kvalificiranega dohodka ali izgube teh subjektov v sestavi.

Ta opcija se uporabi v skladu s členom o uporabi opcij (prvi odstavek).

V poslovnem letu, v katerem je bila opcija uporabljena ali preklicana, se izvedejo ustrezne prilagoditve, da se postavke kvalificiranega dohodka ali izgube ne upoštevajo več kot enkrat ali se zaradi uporabljene opcije ali njenega preklica ne zanemarijo.

(10) Zavarovalnica iz izračuna svojega kvalificiranega dohodka ali izgube izključi vsak znesek, ki se imetnikom polic zaračuna za davke, ki jih zavarovalnica plača v zvezi z donosi za imetnike polic. Zavarovalnica v izračun svojega kvalificiranega dohodka ali izgube vključi vse donose za imetnike polic, ki se ne odražajo v njenem finančnem računovodskem neto dohodku ali izgubi, v obsegu, v katerem se ustrezno povečanje ali zmanjšanje obveznosti do imetnikov polic odraža v njenem finančnem računovodskem neto dohodku ali izgubi.

(11) Vsak znesek, ki se prizna kot zmanjšanje lastniškega kapitala subjekta v sestavi in je posledica izvedenih ali zapadlih distribucij v zvezi z instrumentom, ki ga ta subjekt v sestavi izda na podlagi regulativnih zahtev glede skrbnosti in varnosti (v nadaljnjem besedilu: dodatni temeljni kapital), se pri izračunu njegovega kvalificiranega dohodka ali izgube obravnava kot odhodek.

Vsak znesek, ki je pripoznan kot povečanje lastniškega kapitala subjekta v sestavi in je posledica prejetih distribucij ali distribucij, ki se pričakujejo v zvezi z dodatnim temeljnim kapitalom v posesti subjekta v sestavi, se vključi v izračun njegovega kvalificiranega dohodka ali izgube.

2. POSEBNE DOLOČBE

25. člen

(obrnava določenih dohodkov zavarovalnice)

(1) Zavarovalnica iz izračuna svojega kvalificiranega dohodka ali izgube izključi vsak znesek, ki se imetnikom polic zaračuna za davke, ki jih zavarovalnica plača v zvezi z donosi za imetnike polic.

(2) Zavarovalnica v izračun svojega kvalificiranega dohodka ali izgube vključi vse donose za imetnike polic, ki se ne odražajo v njenem finančnem računovodskem neto dohodku ali izgubi, v obsegu, v katerem se ustrezno povečanje ali zmanjšanje obveznosti do imetnikov polic odraža v njenem finančnem računovodskem neto dohodku ali izgubi.

26. člen

(obrnava dohodkov dodatnega temeljnega kapitala za banke)

Znesek v zvezi z instrumentom dodatnega temeljnega kapitala, ki ga subjekt v sestavi pripozna kot povečanje ali zmanjšanje lastniškega kapitala, se upošteva na način, da se obravnava kot odhodek ali se vključi v izračun pri izračunu njegovega kvalificiranega dohodka ali izgube. Instrument dodatnega temeljnega kapitala (AT1) je instrument, ki ga izda subjekt v skladu z bančnimi regulatornimi zahtevami in se lahko pretvori v lastniški kapital ali odpiše, če pride do vnaprej določenega dogodka, in ima druge lastnosti, namenjene olajšanju pokrivanja izgub v primeru finančne krize.

27. člen

(izključitev dohodkov (dobičkov in izgub) od mednarodnega ladijskega prevoza)

(1) Dohodek od mednarodnega ladijskega prevoza in kvalificirani dohodek od opravljanja pomožnih dejavnosti mednarodnega ladijskega prevoza, ki ju ustvari subjekt v sestavi, se izključita iz izračuna njegovega kvalificiranega dohodka ali izgube, če subjekt v sestavi dokaže,

da se strateško ali komercialno upravljanje vseh zadevnih ladij dejansko izvaja iz jurisdikcije, kjer se subjekt v sestavi nahaja.

(2) Dohodek od mednarodnega ladijskega prevoza pomeni neto dohodek, ki ga subjekt v sestavi ustvari iz naslednjih dejavnosti:

- prevoza potnikov ali tovora z ladjo v mednarodnem prometu, ne glede na to, ali je subjekt v sestavi lastnik ladje, je ladjo zakupil ali kako drugače razpolaga z njo;
- prevoza potnikov ali tovora z ladjo v mednarodnem prometu v okviru ureditev v zvezi z ladjarskimi pogodbami za prevoz določenega števila kontejnerjev;
- zakupa ladje, ki se na podlagi čarterja uporabi za prevoz potnikov ali tovora v mednarodnem prometu in je popolnoma opremljena, tudi s posadko in zalogami;
- zakupa ladje, ki se na podlagi čarterja za zakup gole ladje uporablja za prevoz potnikov ali tovora v mednarodnem prometu in ki jo zakupi drug subjekt v sestavi;
- udeležbe v skupini, skupnem podjetju ali mednarodni agenciji operaterjev za prevoz potnikov ali tovora z ladjo v mednarodnem prometu ter
- prodaje ladje, ki se uporablja za prevoz potnikov ali tovora v mednarodnem prometu, če je bila ladja subjektu v sestavi dana v uporabo najmanj eno leto.

Prvi stavek se ne uporablja, če se prevoz izvaja po celinskih plovnihih poteh v isti jurisdikciji.

(3) Kvalificirani dohodek od opravljanja pomožnih dejavnosti mednarodnega ladijskega prevoza pomeni neto dohodek, ki ga subjekt v sestavi pridobi iz naslednjih dejavnosti, če se take dejavnosti opravljajo predvsem v povezavi s prevozom potnikov ali tovora z ladjami v mednarodnem prometu:

- zakupa ladje na podlagi čarterja za zakup gole ladje, ki jo zakupi drugo ladjarsko podjetje, ki ni subjekt v sestavi, če trajanje čarterja ni sklenjeno za več kot tri leta;
- prodaje vozovnic, ki jih izdajo druga ladjarska podjetja za del mednarodnega potovanja, ki se izvede doma;
- zakupa in kratkoročnega skladiščenja zabojnikov ali stroškov zadržanja zaradi pozne vrnitve zabojnikov;
- zagotavljanja storitev drugim ladjarskim podjetjem s strani inženirjev, vzdrževalcev, upravljavcev tovora, osebja za pripravo in dostavo hrane ter osebja za storitve za uporabnike ter
- investicijskega dohodka, če se naložba, ki ustvarja dohodek, izvede kot sestavni del poslovanja, tj. upravljanja ladij v mednarodnem prometu.

Za dejavnosti iz prvega stavka tega odstavka se štejejo za dejavnosti iz tega odstavka tudi, če jih opravlja isti subjekt.

(4) Kadar izračun dohodka od mednarodnega ladijskega prevoza in kvalificiranega dohodka od opravljanja pomožnih dejavnosti mednarodnega ladijskega prevoza, ki ju ustvari subjekt v sestavi, pokaže izgubo, se taka izguba izključi iz izračuna kvalificiranega dohodka ali izgube subjekta v sestavi.

(5) Stroški, ki jih ima subjekt v sestavi in ki so neposredno pripisljivi njegovim dejavnostim mednarodnega ladijskega prevoza iz drugega odstavka tega člena, in kvalificiranim pomožnim dejavnostim mednarodnega ladijskega prevoza iz tretjega odstavka tega člena, se dodelijo takim dejavnostim za namen izračuna neto dohodka od mednarodnega ladijskega prevoza in neto kvalificiranega dohodka od opravljanja pomožnih dejavnosti mednarodnega ladijskega prevoza, ki ju ustvari subjekt v sestavi.

Stroški, ki jih ima subjekt v sestavi in ki posredno izhajajo iz njegovih dejavnosti mednarodnega ladijskega prevoza in kvalificiranih pomožnih dejavnosti mednarodnega ladijskega prevoza, se odbijejo od njegovih prihodkov iz takih dejavnosti, da se izračunata njegov dohodek od mednarodnega ladijskega prevoza in kvalificirani dohodek od opravljanja pomožnih storitev mednarodnega ladijskega prevoza, pri čemer tak izračun temelji na razmerju med njegovimi prihodki iz takih dejavnosti in njegovimi skupnimi prihodki.

(6) Vsi neposredni in posredni stroški, ki se v skladu s petim odstavkom pripišejo dohodku od mednarodnega ladijskega prevoza in kvalificiranemu dohodku od opravljanja pomožnih dejavnosti mednarodnega ladijskega prevoza, ki ju ustvari subjekt v sestavi, se pri izračunu njegovega kvalificiranega dohodka ali izgube izključijo.

(7) Skupni kvalificirani dohodek od opravljanja pomožnih dejavnosti mednarodnega ladijskega prevoza vseh subjektov v sestavi, ki se nahajajo v jurisdikciji, ne sme presegati 50 % dohodka od mednarodnega ladijskega prevoza teh subjektov v sestavi.

28. člen

(dodelitev kvalificiranega dohodka ali izgube med glavnim subjektom in stalno poslovno enoto)

(1) Če je subjekt v sestavi stalna poslovna enota, kot je opredeljeno v podtočkah a), b) in c) 10. točke 8. člena tega zakona je njegov finančni računovodski neto dohodek ali izguba enak neto dohodku ali izgubi, ki se odraža v ločenih finančnih računih stalne poslovne enote.

Če stalna poslovna enota nima ločenih finančnih računov, je njen finančni računovodski neto dohodek ali izguba enak znesku, ki bi se odražal v njenih ločenih finančnih računih, če bi bili pripravljeni na samostojni osnovi in v skladu z računovodskim standardom, ki se uporablja pri pripravi konsolidiranih računovodskih izkazov krovnega matičnega subjekta.

(2) Če subjekt v sestavi ustreza opredelitvi stalne poslovne enote iz podtočk a) in b) 10. točke 8. člena tega zakona, se njegov finančni računovodski neto dohodek ali izguba prilagodi tako, da odraža samo zneske in postavke dohodkov in odhodkov, ki se mu lahko pripišejo v skladu z veljavnim davčnim sporazumom ali domačim pravom jurisdikcije, v kateri se nahaja, ne glede na znesek dohodka, ki je predmet obdavčitve, in znesek odbitnih odhodkov v tej jurisdikciji.

Če subjekt v sestavi ustreza opredelitvi stalne poslovne enote iz iz podtočke c) 10. točke 8. člena tega zakona, se njegov finančni računovodski neto dohodek ali izguba prilagodi tako, da odraža samo zneske in postavke dohodkov in odhodkov, ki bi se mu lahko pripisali v skladu s členom 7 vzorčne davčne konvencije OECD o davku na dohodek in kapital, kakor je bila spremenjena.

(3) Če subjekt v sestavi ustreza opredelitvi stalne poslovne enote iz iz podtočke d) 10. točke 8. člena tega zakona, se njegov finančni računovodski neto dohodek ali izguba izračuna na osnovi dohodkovnih zneskov in postavk, ki so izvzeti v jurisdikciji, v kateri se nahaja glavni subjekt, in jih je mogoče pripisati operacijam, opravljenim zunaj te jurisdikcije, ter odhodkovnih

zneskov in postavk, ki niso odbiti za davčne namene v jurisdikciji, v kateri se nahaja glavni subjekt, in jih je mogoče pripisati takim operacijam.

(4) Finančni računovodski neto dohodek ali izguba stalne poslovne enote se ne upošteva pri določanju kvalificiranega dohodka ali izgube glavnega subjekta, razen kakor je določeno v petem odstavku tega člena.

(5) Kvalificirana izguba stalne poslovne enote se pri izračunu kvalificiranega dohodka ali izgube glavnega subjekta obravnava kot njegov odhodek, če se izguba stalne poslovne enote pri izračunu domačega obdavčljivega dohodka takega glavnega subjekta obravnava kot njegov odhodek in se ne izravna s postavko domačega obdavčljivega dohodka, ki se obdavči v skladu s pravom tako jurisdikcije glavnega subjekta kot tudi jurisdikcije stalne poslovne enote.

Kvalificirani dohodek, ki ga naknadno ustvari stalna poslovna enota, se obravnava kot kvalificirani dohodek glavnega subjekta v višini do zneska kvalificirane izgube, ki se je prej obravnavala kot odhodek glavnega subjekta v skladu s prvim odstavkom tega člena.

29. člen **(dodelitev kvalificiranega dohodka ali izgube pretočnega subjekta)**

(1) Finančni računovodski neto dohodek ali izguba subjekta v sestavi, ki je pretočni subjekt, se zmanjša za znesek, ki ga je mogoče dodeliti njegovim lastnikom, ki niso subjekti v skupini in imajo lastniški delež v takem pretočnem subjektu neposredno ali prek verige davčno transparentnih subjektov, razen če:

1. je pretočni subjekt krovni matični subjekt ali

2. pretočni subjekt neposredno ali prek verige davčno transparentnih subjektov poseduje krovni matični subjekt iz točke a).

(2) Finančni računovodski neto dohodek ali izguba subjekta v sestavi, ki je pretočni subjekt, se zmanjša za finančni računovodski neto dohodek ali izgubo, ki se dodeli drugemu subjektu v sestavi.

(3) Če pretočni subjekt v celoti ali delno posluje prek stalne poslovne enote, se njegov finančni računovodski neto dohodek ali izguba, ki ostane po uporabi prvega odstavka tega člena, dodeli tej stalni poslovni enoti v skladu z 28. členom tega zakona.

(4) Če davčno transparentni subjekt ni krovni matični subjekt, se finančni računovodski neto dohodek ali izguba pretočnega subjekta, ki ostane po uporabi prvega in tretjega odstavka, dodeli subjektom v sestavi, ki so njegovi lastniki, v skladu z njihovimi lastniškimi deleži v pretočnem subjektu.

(5) Če je pretočni subjekt davčno transparentni subjekt, ki je krovni matični subjekt ali obratni hibridni subjekt, se vsak finančni računovodski neto dohodek ali izguba pretočnega subjekta, ki ostane po uporabi prvega in tretjega odstavka, dodeli krovnemu matičnemu subjektu ali obratnemu hibridnemu subjektu.

(6) Tretji, četrti in peti odstavek tega člena se uporabljajo ločeno za vsak lastniški delež v pretočnem subjektu.

IV. ČETRTO POGlavJE IZRAČUN PRILAGOJENIH ZAJETIH DAVKOV

30. člen **(zajeti davki subjekta v sestavi)**

(1) Za zajete davke subjekta v sestavi se štejejo:

1. davki, knjiženi v finančnih izkazih subjekta v sestavi v zvezi z njegovim dohodkom ali dobičkom ali njegovim deležem pri dohodku ali dobičku subjekta v sestavi, v katerem ima v lasti lastniški delež;
2. davki, naloženi namesto splošno veljavnega davka od dohodkov pravnih oseb,
3. davki, obračunani glede na zadržani čisti dobiček in lastniški kapital, vključno z davki na več elementov, ki temeljijo na dohodku in lastniškem kapitalu, ter
4. davki na distribuirani dobiček, predpostavljene distribucije dobička in neposlovne odhodke, uvedene v okviru upravičenega sistema davčne distribucije

(2) Za zajete davke subjekta v sestavi ne štejejo:

1. povrhni davek, ki ga matični subjekt vračuna v skladu s kvalificiranim pravilom o vključitvi dohodkov;
2. povrhni davek, ki ga subjekt v sestavi vračuna v okviru kvalificiranega domačega povrhnjega davka;
3. davki, ki jih je mogoče pripisati prilagoditvi, ki jo subjekt v sestavi opravi zaradi uporabe kvalificiranega pravila o prenizko obdavčenih dobičkih;
4. nekvalificirani vračljiv imputacijski davek ter
5. davki, ki jih v zvezi z donosi za imetnike polic plača zavarovalnica.

(3) Zajeti davki v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena se upoštevajo pri izračunu zajetih davkov subjekta v sestavi.

(4) Pri izračunu zneska zajetih davkov se noben znesek zajetih davkov ne more upoštevati večkrat.

(5) Izračunani zajeti davki se prilagodijo, kot je določeno v naslednjih členih.

(6) Zajeti davki v zvezi s kakršnim koli neto dobičkom ali izgubo, ki izhaja iz odprodaje lokalnih opredmetenih sredstev, kot je navedeno v prvem stavku sedmega odstavka 24. člena tega zakona, v poslovnem letu, v katerem je bila uporabljena opcija iz navedenega pododstavka, se izključijo iz izračuna zajetih davkov.

31. člen (prilagojeni zajeti davki)

(1) Prilagojeni zajeti davki subjekta v sestavi za poslovno leto se določijo tako, da se odhodki za davke, ki so v finančnem računovodskem neto dohodku ali izgubi vračunani glede na zajete davke za poslovno leto, prilagodijo za:

1. neto znesek njegovih pribitkov in znižanj zajetih davkov za poslovno leto, kot je določeno v drugem in tretjem odstavku tega člena.
2. skupni znesek odložene prilagoditve davka, kot je določeno v 33. členu ter
3. vsako povečanje ali zmanjšanje zajetih davkov, knjiženih v lastniškem kapitalu ali drugem vseobsegajočem donosu v zvezi z zneski, vključenimi v izračun kvalificiranega dohodka ali izgube, ki bo predmet obdavčitve v skladu z lokalnimi davčnimi pravili.

(2) Pribitki k zajetim davkom subjekta v sestavi za poslovno leto vključujejo:

1. vsak znesek zajetih davkov, ki je v finančnih računih vračunan kot odhodek v dobičku pred obdavčitvijo;
2. vsak znesek odloženih terjatev za davek v zvezi s kvalificirano izgubo, ki se uporablja na podlagi drugega odstavka 34. člena tega zakona;
3. vsak znesek zajetih davkov, povezanih z negotovim davčnim položajem, predhodno izključen v skladu s četrto točko tretjega odstavka tega člena, ki se plača v določenem poslovnem letu, ter
4. vsak znesek dobropisa ali vračila v zvezi s kvalificiranim vračljivim davčnim dobropisom, ki je bil vračunan kot zmanjšanje odmerjenega odhodka za davek.

(3) Znižanja zajetih davkov subjekta v sestavi za poslovno leto vključujejo:

1. znesek odhodka za davek v zvezi z dohodkom, ki je izključen iz izračuna kvalificiranega dohodka ali izgube v skladu s tretjim poglavjem;
2. vsak znesek dobropisa ali vračila v zvezi z nekvalificiranim vračljivim davčnim dobropisom, ki ni bil knjižen kot zmanjšanje odmerjenega odhodka za davek;
3. vsak znesek zajetih davkov, ki se vrne subjektu v sestavi ali se pri njem zavede kot dobropis in ki se v finančnih računih ni obravnaval kot prilagoditev odmerjenega odhodka za davek, razen če se nanaša na kvalificirani vračljivi davčni dobropis;
4. znesek odhodka za davek, ki se nanaša na negotov davčni položaj, ter
5. vsak znesek odmerjenega odhodka za davek, za katerega se ne pričakuje, da bo plačan v treh letih po koncu poslovnega leta.

32. člen

(dodatno povečanje davka v primeru neobstoja neto kvalificiranega dohodka)

Če za poslovno leto v jurisdikciji ne obstaja neto kvalificirani dohodek in je znesek prilagojenih zajetih davkov za to jurisdikcijo negativen in manjši od zneska, ki je enak neto kvalificirani izgubi, pomnoženi z minimalno davčno stopnjo (v nadaljnjem besedilu: pričakovani prilagojeni zajeti davki), se znesek, ki je enak razliki med zneskom prilagojenih zajetih davkov in zneskom pričakovanih prilagojenih zajetih davkov, obravnava kot dodatni povrhni davek za to poslovno leto. Znesek dodatnega povrhnjega davka se dodeli vsakemu subjektu v sestavi v jurisdikciji v skladu s tretjim odstavkom 38. člena tega zakona.

33. člen

(skupni znesek prilagoditve za odloženi davek)

(1) Za namene tega člena se uporabljata naslednji opredelitvi pojmov:

1. „nepriznani vračunani dogodek“ pomeni:

- vsako gibanje vračunanih odloženih odhodkov za davek v finančnih računih subjekta v sestavi, ki se nanaša na negotov davčni položaj, in

- vsako gibanje vračunanih odloženih odhodkov za davek v finančnih računih subjekta v sestavi, ki se nanaša na distribucije subjekta v sestavi;

2. „neterjani vračunani dogodek“ pomeni vsako povečanje odložene obveznosti za davek, knjižene v finančnih računih subjekta v sestavi za poslovno leto, za katero se ne pričakuje, da bo plačana v roku iz sedmega odstavka tega člena, in za katero vložniški subjekt v sestavi na letni ravni uporabi opcijo v skladu s členom o uporabi opcij (drugi odstavek), tako da je ne vključi v skupni znesek prilagoditve za odloženi davek za tako poslovno leto.

(2) Če je davčna stopnja, ki se uporablja za namen izračuna odloženih odhodkov za davek, enaka minimalni davčni stopnji ali nižja od nje, skupni znesek prilagoditve za odloženi davek, ki se doda prilagojenim zajetim davkom subjekta v sestavi za poslovno leto na podlagi druge točke prvega odstavka 31. člena tega zakona, ustreza odloženemu odhodku za davek, ki se v finančnih računih vračuna v zvezi z zajetimi davki in se prilagodi v skladu z odstavki 3 do 6 tega člena.

Če je davčna stopnja, ki se uporablja za namen izračuna odloženih odhodkov za davek, višja od minimalne davčne stopnje, skupni znesek prilagoditve za odloženi davek, ki se doda prilagojenim zajetim davkom subjekta v sestavi za poslovno leto na podlagi druge točke prvega odstavka 31. člena tega zakona, ustreza odloženemu odhodku za davek, ki se v finančnih računih vračuna v zvezi s preračunanimi zajetimi davki po minimalni davčni stopnji in se prilagodi v skladu s tretjim do šestim odstavkom tega člena.

(3) Skupni znesek prilagoditve za odloženi davek se poveča za:

1. vsak znesek nepriznanega vračunanega dogodka ali neterjanega vračunanega dogodka, plačanega v poslovnem letu, ter

2. vsak znesek obveznosti za ponovno zajeti odloženi davek, določen v predhodnem poslovnem letu, ki se plača v poslovnem letu.

(4) Če se v poslovnem letu odložene terjatve za davek v zvezi z izgubo ne pripozna v finančnih računih, ker merila za pripoznavanje niso izpolnjena, se skupni znesek prilagoditve za odloženi davek zmanjša za znesek, ki bi zmanjšal skupni znesek prilagoditve za odloženi davek, če bi se v poslovnem letu vračunale odložene terjatve za davek v zvezi z izgubo.

(5) Skupni znesek prilagoditve za odloženi davek ne vključuje:

1. zneska odloženih odhodkov za davek v zvezi s postavkami, izključenimi iz izračuna kvalificiranega dohodka ali izgube v skladu s tretjim poglavjem tega zakona;

2. zneska odloženih odhodkov za davek v zvezi z nepriznanimi vračunanimi dogodki in neterjanimi vračunanimi dogodki;
3. učinka prilagoditve vrednotenja ali prilagoditve računovodskega pripoznanja v zvezi z odloženimi terjatvami za davek;
4. zneska odloženih odhodkov za davek, ki izhajajo iz ponovnega merjenja v zvezi s spremembo veljavne domače davčne stopnje, ter
5. zneska odloženih odhodkov za davek v zvezi z ustvarjanjem in uporabo davčnih dobropisov.

(6) Če so bile odložene terjatve za davek, ki jih je mogoče pripisati kvalificirani izgubi subjekta v sestavi, v poslovnem letu knjižene po stopnji, ki je nižja od minimalne davčne stopnje, se lahko v istem poslovnem letu preračunajo po minimalni davčni stopnji, če davčni zavezanec lahko izkaže, da je odloženo terjatev za davek mogoče pripisati kvalificirani izgubi.

Če se odložene terjatve za davek povečajo na podlagi prvega pododstavka, se skupni znesek prilagoditve za odloženi davek ustrezno zmanjša.

(7) Odložena obveznost za davek, ki ni odpravljena in katere znesek ni plačan v petih naslednjih poslovnih letih, se ponovno zajame, kolikor je bila upoštevana pri skupnem znesku prilagoditve za odloženi davek subjekta v sestavi.

Znesek ponovno zajete odložene obveznosti za davek, določen za tekoče poslovno leto, se obravnava kot znižanje zajetih davkov v petem poslovnem letu pred tekočim poslovnim letom, dejanska davčna stopnja in povrhni davek za to poslovno leto pa se ponovno izračunata v skladu s prvim odstavkom 45. člena tega zakona. Ponovno zajeta odložena obveznost za davek za tekoče poslovno leto je znesek povišanja v kategoriji odložene obveznosti za davek, ki je bila vključena v skupni znesek prilagoditve za odloženi davek v petem poslovnem letu pred tekočim poslovnim letom, ki ni bila odpravljena do konca zadnjega dne tekočega poslovnega leta.

(8) Če je odložena obveznost za davek ponovno zajeti izjemni vračunani dogodek, se ne glede na sedmi odstavek tega člena taka obveznost ne zajame ponovno, tudi če ni odpravljena ali plačana v naslednjih petih letih. Ponovno zajeti izjemni vračunani dogodek ustreza znesku vračunanega odhodka za davek, ki ga je mogoče pripisati spremembam pri povezanih odloženih obveznostih za davek v zvezi z naslednjimi postavkami:

1. nadomestili za povračilo stroškov v zvezi z opredmetenimi sredstvi;
2. stroški koncesije ali podobne ureditve, ki jo vlada izda za uporabo nepremičnin ali izkoriščanje naravnih virov in ki vključuje znatne naložbe v opredmetena sredstva;
3. stroški raziskav in razvoja;
4. stroški razgradnje in sanacije;
5. obračunavanjem nerealiziranih neto dobičkov po poštenu vrednosti;
6. neto dobički iz naslova tujih valut;

7. rezervami za zavarovanje in odloženimi stroški za pridobivanje zavarovalnih polic;
8. dobički od prodaje stvarnega premoženja, ki se nahaja v isti jurisdikciji kot subjekt v sestavi in ki se ponovno vložijo v stvarno premoženje v isti jurisdikciji, ter
9. dodatnimi zneski, vračunanimi zaradi sprememb računovodskega načela v zvezi s postavkami iz prve do osme točke tega odstavka.

34. člen

(opcija v zvezi s kvalificirano izgubo)

(1) Ne glede na 33. člen tega zakona lahko vložniški subjekt v sestavi za jurisdikcijo uporabi opcijo v zvezi s kvalificirano izgubo, v skladu s katero se določijo odložene terjatve za davek v zvezi s kvalificirano izgubo za vsako poslovno leto, v katerem je v tej jurisdikciji ugotovljena neto kvalificirana izguba. V ta namen so odložene terjatve za davek v zvezi s kvalificirano izgubo enake neto kvalificirani izgubi za poslovno leto za jurisdikcijo, pomnoženi z minimalno davčno stopnjo.

Za jurisdikcijo z upravičenim sistemom davčne distribucije iz 56. člena tega zakona ni mogoče uporabiti opcije v zvezi s kvalificirano izgubo.

(2) Odložene terjatve za davek v zvezi s kvalificirano izgubo, določene na podlagi prvega odstavka, se uporabijo v katerem koli naslednjem poslovnem letu, v katerem je za jurisdikcijo ugotovljen neto kvalificirani dohodek v znesku, ki je enak ali neto kvalificiranemu dohodku, pomnoženemu z minimalno davčno stopnjo ali, če je nižji, razpoložljivemu znesku odloženih terjatev za davek v zvezi s kvalificirano izgubo.

(3) Odložene terjatve za davek v zvezi s kvalificirano izgubo, določene na podlagi prvega odstavka, se zmanjšajo za znesek, ki se uporabi za poslovno leto, saldo pa se prenese v naslednja poslovna leta.

(4) Če se opcija v zvezi s kvalificirano izgubo prekliče, se kakršne koli preostale odložene terjatve za davek v zvezi s kvalificirano izgubo, določene na podlagi prvega odstavka, zmanjšajo do vrednosti nič s prvim dnevom prvega poslovnega leta, v katerem se opcija v zvezi s kvalificirano izgubo ne uporablja več.

(5) Opcija v zvezi s kvalificirano izgubo se vložijo s prvo informativno napovedjo za odmero povrhnjega davka mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine, ki vključuje jurisdikcijo, za katero se opcija uporabi.

(6) Če pretočni subjekt, ki je krovni matični subjekt mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine, uporabi opcijo v zvezi s kvalificirano izgubo v skladu s tem členom, se odložene terjatve za davek v zvezi s kvalificirano izgubo izračunajo ob upoštevanju kvalificirane izgube pretočnega subjekta po zmanjšanju na podlagi tretjega odstavka 54. člena tega zakona.

35. člen

(posebna dodelitev zajetih davkov nekaterih vrst subjektov v sestavi)

(1) Stalni poslovni enoti se dodeli znesek vseh zajetih davkov, ki so vključeni v finančne račune subjekta v sestavi in se nanašajo na kvalificirani dohodek ali izgubo te stalne poslovne enote.

(2) Subjektu v sestavi, ki je lastnik, se dodeli znesek vseh zajetih davkov, ki so vključeni v finančne račune davčno transparentnega subjekta in se nanašajo na kvalificirani dohodek ali izgubo, dodeljeno temu subjektu v sestavi, ki je lastnik, v skladu s členom 19(4).

(3) Subjektu v sestavi se v okviru davčnega režima nadzorovane tuje družbe dodeli znesek vseh zajetih davkov, vključenih v finančne račune subjektov v sestavi, ki so njegovi neposredni ali posredni lastniki, glede na njihov delež dohodka v nadzorovani tuji družbi.

(4) Subjektu v sestavi, ki je hibridni subjekt, se dodeli znesek vseh zajetih davkov, ki so vključeni v finančne račune subjekta v sestavi, ki je njegov lastnik, in se nanašajo na kvalificirani dohodek hibridnega subjekta.

„Hibridni subjekt“ pomeni subjekt, ki se v jurisdikciji, v kateri se nahaja, obravnava kot ločena oseba za namene davka od dohodkov, v jurisdikciji, v kateri se nahaja njegov lastnik, pa kot fiskalno transparentni subjekt.

(5) Subjektu v sestavi, ki je med poslovnim letom izvedel distribucijo, se dodeli znesek vseh zajetih davkov, vračunanih v finančnih računih subjektov v sestavi, ki so njegovi neposredni lastniki, na tako distribucijo.

(6) Subjekt v sestavi, ki so mu bili dodeljeni zajeti davki na podlagi tretjega in četrtega odstavka tega člena v zvezi s pasivnim dohodkom, vključi take zajete davke v svoje prilagojene zajete davke v znesku, ki je enak zajetim davkom, dodeljenim v zvezi s takim pasivnim dohodkom.

Z odstopanjem od prvega pododstavka subjekt v sestavi iz prvega pododstavka vključi v svoj prilagojeni zajeti davek znesek, ki ustreza odstotku povrhnjega davka za jurisdikcijo, pomnoženemu z zneskom pasivnega dohodka subjekta v sestavi, ki je vključen v okviru davčnega režima nadzorovane tuje družbe ali pravila o fiskalni transparentnosti, če je rezultat nižji od zneska, določenega v skladu s prvim pododstavkom. Za namene tega pododstavka se odstotek povrhnjega davka za jurisdikcijo določi ne glede na zajete davke subjekta v sestavi, ki je lastnik, v zvezi s takim pasivnim dohodkom.

Kakršni koli zajeti davki subjekta v sestavi, ki je lastnik, v zvezi s takim pasivnim dohodkom, ki ostane po uporabi tega odstavka, se ne dodelijo v skladu s tretjim in četrtem odstavkom.

Za namene tega odstavka „pasivni dohodek“ pomeni naslednje postavke dohodka, vključenega v kvalificirani dohodek, kolikor je bil subjekt v sestavi, ki je lastnik, obdavčen v okviru davčnega režima nadzorovane tuje družbe ali zaradi lastniškega deleža v hibridnem subjektu:

1. dividendo ali njeno ustreznico;
2. obresti ali njihove ustreznice;
3. najemnino;
4. licenčnino;
5. rento ali
6. neto dobiček od premoženja tiste vrste, ki ustvarja dohodek, opisan v 1. do 5. točki tega odstavka.

(7) Če se kvalificirani dohodek stalne poslovne enote obravnava kot kvalificirani dohodek glavnega subjekta v skladu s petim odstavkom 28. člena, se vsi zajeti davki, ki nastanejo v jurisdikciji, v kateri se nahaja stalna poslovna enota, in so povezani s takim dohodkom, obravnavajo kot zajeti davki glavnega subjekta v znesku, ki ne presega takega dohodka, pomnoženega z najvišjo davčno stopnjo za običajni dohodek v jurisdikciji, v kateri se nahaja glavni subjekt.

36. člen

(prilagoditve po vložitvi in spremembe davčne stopnje)

(1) Če subjekt v sestavi za prejšnje poslovno leto v svoje finančne račune knjiži prilagoditev zajetih davkov, se taka prilagoditev obravnava kot prilagoditev zajetih davkov v poslovnem letu, v katerem se prilagoditev opravi, razen če se prilagoditev nanaša na poslovno leto, v katerem se zajeti davki v jurisdikciji zmanjšajo.

V primeru zmanjšanja zajetih davkov, ki so bili vključeni v prilagojene zajete davke subjekta v sestavi za prejšnje poslovno leto, se dejanska davčna stopnja in povrhni davek za tako poslovno leto preračunata v skladu s prvim odstavkom 45. člena tega zakona, tako da se prilagojeni zajeti davki znižajo za znesek, ki ustreza zmanjšanju zajetih davkov. Kvalificirani dohodek za poslovno leto in vsa predhodna poslovna leta se ustrezno prilagodi.

V skladu z letno opcijo, ki jo lahko uporabi vložniški subjekt v sestavi v skladu z drugim odstavkom 45. člena tega zakona, se nebitveno zmanjšanje zajetih davkov lahko obravnava kot prilagoditev zajetih davkov v poslovnem letu, v katerem se prilagoditev opravi. Nebitveno zmanjšanje zajetih davkov ustreza skupnemu zmanjšanju prilagojenih zajetih davkov, določenih v poslovnem letu za jurisdikcijo, za manj kot 1 000 000 EUR.

(2) Če se veljavna domača davčna stopnja zniža pod minimalno davčno stopnjo in tako znižanje povzroči odloženi odhodek za davek, se znesek odloženega odhodka za davek, ki iz tega izhaja, obravnava kot prilagoditev obveznosti subjekta v sestavi za zajete davke, ki se upoštevajo na podlagi 31. člena tega zakona za prejšnje poslovno leto.

(3) Če se je odloženi odhodek za davek upošteval po stopnji, ki je nižja od minimalne davčne stopnje, in se veljavna davčna stopnja pozneje poveča, se znesek odloženega odhodka za davek, ki izhaja iz takega povečanja, ob plačilu obravnava kot prilagoditev obveznosti subjekta v sestavi za zajete davke, ki se obračunajo za prejšnje poslovno leto v skladu z 31. členom tega zakona.

Prilagoditev iz prvega pododstavka ne presega zneska, ki je enak odloženemu odhodku za davek, preračunanemu po minimalni davčni stopnji.

(4) Če se več kot 1 000 000 EUR od zneska, ki ga je subjekt v sestavi vračunal kot odmerjeni odhodek za davek in je vključen v prilagojene zajete davke za poslovno leto, ne plača v treh letih po koncu tega poslovnega leta, se dejanska davčna stopnja in povrhni davek za poslovno leto, v katerem se je neplačani znesek obračunal kot zajeti davek, preračunata v skladu s prvim odstavkom 45. člena tako, da se tak neplačani znesek izključi iz prilagojenih zajetih davkov.

V. PETO POGlavJE

1. IZRAČUN DEJANSKE DAVČNE STOPNJE IN POVRHNJEGA DAVKA

37. člen

(dejanska davčna stopnja skupine za jurisdikcijo)

(1) Za mednarodno skupino podjetij ali veliko domačo skupino se dejanska davčna stopnja za vsako jurisdikcijo, če v njej obstaja neto kvalificiran dohodek, in za vsako poslovno leto določijo po naslednji formuli:

$$\text{Dejanska davčna stopnja} = \frac{\text{prilagojeni zajeti davki subjektov v sestavi} \\ \text{v določeni jurisdikciji}}{\text{neto kvalificirani dohodek subjektov v sestavi} \\ \text{v določeni jurisdikciji}}$$

pri tem so prilagojeni zajeti davki subjektov v sestavi, določeni v skladu s četrtem poglavjem, vsota prilagojenih zajetih davkov vseh subjektov v sestavi, ki se nahajajo v jurisdikciji.

(2) Neto kvalificirani dohodek ali izguba subjektov v sestavi v jurisdikciji za poslovno leto se določi po naslednji formuli:

$$\text{Neto kvalificirani dohodek ali izguba} \\ = \text{kvalificirani dohodek subjektov v sestavi} - \text{kvalificirane izgube subjektov v sestavi}$$

pri tem je:

1. kvalificirani dohodek subjektov v sestavi morebitna pozitivna vsota kvalificiranega dohodka vseh subjektov v sestavi, ki se nahajajo v jurisdikciji, določenega v skladu s tretjim poglavjem;
2. kvalificirana izguba subjektov v sestavi vsota kvalificiranih izgub vseh subjektov v sestavi, ki se nahajajo v jurisdikciji, določenih v skladu s tretjim poglavjem.

(3) Prilagojeni zajeti davki in kvalificirani dohodek ali izguba subjektov v sestavi, ki so investicijski subjekti, so izključeni iz izračuna dejanske davčne stopnje po prvem odstavku tega člena in izračuna neto kvalificiranega dohodka v skladu z drugim odstavkom.

(4) Dejanska davčna stopnja vsakega subjekta v sestavi brez države se za vsako poslovno leto izračuna ločeno od dejanske davčne stopnje vseh drugih subjektov v sestavi.

38. člen **(povrhnji davek)**

(1) Mednarodna skupina podjetij ali velika domača skupina ločeno izračuna povrhnji davek za vsakega od svojih subjektov v sestavi, katerih kvalificirani dohodek je vključen v izračun neto kvalificiranega dohodka te jurisdikcije, če je dejanska davčna stopnja jurisdikcije, v kateri se nahajajo subjekti v sestavi, nižja od minimalne davčne stopnje za poslovno leto. Povrhnji davek se izračuna po jurisdikciji.

(2) Odstotek povrhnjega davka za jurisdikcijo za poslovno leto je morebitna pozitivna razlika v odstotnih točkah, ki se izračuna po naslednji formuli:

$$\text{Odstotek povrhnjega davka} = \text{minimalna davčna stopnja} - \text{dejanska davčna stopnja}$$

pri tem je dejanska davčna stopnja enaka stopnji, izračunani v skladu s 37. členom.

(3) Povrhnji davek jurisdikcije za poslovno leto je morebitni pozitivni znesek, ki se izračuna po naslednji formuli:

$$\text{Povrhnji davek jurisdikcije} \\ = (\text{odstotek povrhnjega davka} \times \text{presežni dobiček}) \\ + \text{dodatni povrhnji davek} - \text{domači povrhnji davek}$$

pri tem je

1. dodatni povrhni davek enak znesku davka, kot je za poslovno leto določen v skladu s 45. členom tega zakona;
2. domači povrhni davek enak znesku davka za poslovno leto, kot je določen v skladu z drugim podpoglavjem drugega poglavja ali v skladu z domačim kvalificiranim povrhnim davkom jurisdikcije tretje države.

(4) Presežni dobiček za jurisdikcijo za poslovno leto iz prejšnjega odstavka je morebitni pozitiven znesek, ki se izračuna po naslednji formuli:

$$\text{Presežni dobiček} = \text{neto kvalificirani dohodek} - \text{vsebinska izključitev dohodkov}$$

pri tem je:

1. neto kvalificirani dohodek enak dohodku, določenemu v skladu z drugim odstavkom 37. člena za jurisdikcijo;
2. vsebinska izključitev dohodkov enaka znesku, določenemu v skladu z drugim podpoglavjem petega poglavja za jurisdikcijo.

(5) Povrhni davek subjekta v sestavi za tekoče poslovno leto se izračuna po naslednji formuli:

$$\begin{aligned} & \text{Povrhni davek subjekta v sestavi} \\ & = \text{povrhni davek jurisdikcije} \times \frac{\text{kvalificiran dohodek} \\ & \quad \text{subjekta v sestavi}}{\text{skupni kvalificirani dohodek} \\ & \quad \text{vseh subjektov v sestavi}} \end{aligned}$$

pri tem je:

1. kvalificirani dohodek subjekta v sestavi za jurisdikcijo za poslovno leto enak dohodku, določenemu v skladu s III. poglavjem;
2. skupni kvalificirani dohodek vseh subjektov v sestavi za jurisdikcijo za poslovno leto enak vsoti kvalificiranih dohodkov vseh subjektov v sestavi, ki se v poslovnem letu nahajajo v jurisdikciji.

(6) Če povrhni davek jurisdikcije izhaja iz ponovnega izračuna na podlagi prvega odstavka 45. člena in če v jurisdikciji za poslovno leto ne obstaja neto kvalificirani dohodek, se povrhni davek dodeli vsakemu subjektu v sestavi z uporabo formule iz petega odstavka tega člena na podlagi kvalificiranega dohodka subjektov v sestavi v poslovnih letih, za katera se izvedejo ponovni izračuni na podlagi prvega odstavka 45. člena.

(7) Povrhni davek vsakega subjekta v sestavi brez države se za vsako poslovno leto izračuna ločeno od povrhnjega davka vseh drugih subjektov v sestavi.

2. UGODNOST VSEBINSKE IZKLJUČITVE DOHODKA

39. člen
(določitev vsebinske izključitve dohodka)

(1) Vsebinska izključitev dohodka za vse subjekte v sestavi, ki se nahajajo v jurisdikciji, razen investicijskih subjektov, znaša:

5 % upravičenih stroškov za plače upravičenih zaposlenih + 5 % upravičenih opredmetenih sredstev.

(2) Na zahtevo vložniškega subjekta v sestavi se vsebinska izključitev dohodka po prvem odstavku tega člena opravi za vsako poslovno leto.

40. člen
(upravičeni zaposleni in upravičeni stroški za plače)

(1) Upravičeni zaposleni po tem poglavju pomenijo zaposlene s polnim ali krajšim delovnim časom subjekta v sestavi in neodvisne izvajalce, ki sodelujejo pri rednih poslovnih dejavnostih mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine pod vodstvom in nadzorom mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine.

(2) Upravičeni stroški za plače po tem poglavju pomenijo odhodke za sredstva za zaposlene, vključno s plačami in drugimi odhodki, ki zaposlenemu zagotavljajo neposredno in ločeno osebno korist, kot so prispevki za zdravstveno zavarovanje in pokojninski prispevki, davki na izplačane plače in iz naslova zaposlitve ter prispevki delodajalcev za socialno varnost.

(3) Vsebinska izključitev dohodka ne vključuje naslednjih upravičenih stroškov za plače upravičenih zaposlenih:

1. ki so kapitalizirani in vključeni v knjigovodsko vrednost upravičenega opredmetenega sredstva;
2. ki jih je mogoče pripisati dohodku, ki je izključen v skladu s 27. členom.

41. člen
(upravičena opredmetena sredstva)

(1) Upravičena opredmetena sredstva po tem poglavju pomenijo:

- zemljišča, zgradbe in opremo, ki se nahajajo v jurisdikciji;
- naravne vire, ki se nahajajo v jurisdikciji;
- zakupnikovo pravico do uporabe opredmetenih sredstev, ki se nahajajo v jurisdikciji, ter
- koncesijo ali podobno ureditev, ki jo vlada da za uporabo nepremičnine ali izkoriščanje naravnih virov in ki vključuje znatne naložbe v opredmetena sredstva.

(2) Vsebinska izključitev dohodka ne vključuje naslednjih upravičenih opredmetenih sredstev:

1. knjigovodske vrednosti premoženja, vključno z zemljišči in zgradbami, ki je namenjeno za prodajo, zakup ali investicije;
2. knjigovodske vrednosti opredmetenih sredstev, ki se uporabljajo za ustvarjanje dohodka, ki je izključen v skladu s 27. členom.

(3) Knjigovodska vrednost upravičenih opredmetenih sredstev po prejšnjem odstavku je enaka povprečju knjigovodske vrednosti upravičenih opredmetenih sredstev na začetku in koncu poslovnega leta, kakor se knjiži za namen priprave konsolidiranih računovodskih izkazov krovnega matičnega subjekta, ki je zmanjšano za kakršno koli nabrano amortizacijo, ter povečano za kakršen koli znesek, ki ga je mogoče pripisati kapitalizaciji odhodkov za plače.

42. člen **(uporaba vsebinske izključitve dohodka v posebnih primerih)**

(1) 40. in 41. člen tega zakona se smiselno uporabljata tudi za poslovno enoto. Upravičeni stroški za plače in upravičena opredmetena sredstva subjekta v sestavi, ki je stalna poslovna enota, so enaki tistim, ki so vključeni v njegove ločene finančne račune v skladu s prvim in drugim odstavkom 28. člena tega zakona, če se upravičeni stroški za plače in upravičena opredmetena sredstva nahajajo v isti jurisdikciji kot stalna poslovna enota. Upravičeni stroški za plače in upravičena opredmetena sredstva stalne poslovne enote se ne upoštevajo pri upravičenih stroških za plače in upravičenih opredmetenih sredstvih glavnega subjekta. Če je bil dohodek stalne poslovne enote v celoti ali delno izključen na podlagi prvega odstavka 29. člena tega zakona in petega odstavka 54. člena tega zakona, se upravičeni stroški za plače in upravičena opredmetena sredstva take stalne poslovne enote v enakem razmerju izključijo iz izračuna, ki se za mednarodno skupino podjetij ali veliko domačo skupino izvede v skladu s tem členom.

(2) Upravičeni stroški za plače upravičenih zaposlenih, ki jih plača pretočni subjekt, in upravičena opredmetena sredstva v njegovi lasti, ki niso dodeljeni v skladu s tem poglavjem se dodelijo:

1. subjektom v sestavi, ki so lastniki pretočnega subjekta, sorazmerno glede na znesek, ki jim je dodeljen na podlagi tretjega odstavka 29. člena tega zakona, če se upravičeni zaposleni in upravičena opredmetena sredstva nahajajo v jurisdikciji subjektov v sestavi, ki so lastniki, ter

2. pretočnemu subjektu, če je ta krovni matični subjekt, pri čemer so zmanjšani glede na dohodek, izključen iz izračuna kvalificiranega dohodka pretočnega subjekta na podlagi prvega in drugega odstavka 54. člena, če se upravičeni zaposleni in upravičena opredmetena sredstva nahajajo v jurisdikciji pretočnega subjekta.

Vsi drugi upravičeni stroški za plače in upravičena opredmetena sredstva pretočnega subjekta se izključijo iz izračunov vsebinskih izključitev dohodkov mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine.

(3) Vsebinska izključitev dohodkov vsakega subjekta v sestavi brez države se za vsako poslovno leto izračuna ločeno od vsebinske izključitve dohodkov vseh drugih subjektov v sestavi.

(4) Vsebinska izključitev dohodkov, izračunana v skladu s tem členom, ne vključuje izvzetij za plače in za opredmetena sredstva subjektov v sestavi, ki so v tej jurisdikciji investicijski subjekti.

44. člen **(določitev vsebinske izključitve dohodka v prehodnem obdobju)**

(1) Za namene uporabe 39. in 40. člena se vrednost 5 % za vsako poslovno leto, ki se začne na ali po 31. decembru v naslednjih koledarskih letih, nadomesti z vrednostmi iz naslednje tabele:

Poslovno obdobje, ki se začne s koledarskim letom	Odstotek po 39. členu
2023	10 %
2024	9,8 %
2025	9,6 %
2026	9,4 %
2027	9,2 %
2028	9,0 %
2029	8,2 %
2030	7,4 %
2031	6,6 %
2032	5,8 %

(2) Za namene uporabe 39. in 41. člena se vrednost 5 % za vsako poslovno leto, ki se začne na ali po 31. decembru v naslednjih koledarskih letih, nadomesti z vrednostmi iz naslednje tabele:

Poslovno obdobje, ki se začne s koledarskim letom	Odstotek po 39. členu
2023	8 %
2024	7,8 %
2025	7,6 %
2026	7,4 %
2027	7,2 %
2028	7,0 %
2029	6,6 %
2030	6,2 %
2031	5,8 %
2032	5,4 %

3. DODATNI POVRHNJI DAVEK

45. člen

(ponovni izračun)

(1) Če na podlagi tretjega odstavka 18. člena, sedmega odstavka 24. člena, šestega odstavka 33. člena, prvega in četrtega odstavka 36. člena ter petega odstavka 56. člena tega zakona prilagoditev zajetih davkov ali kvalificiranega dohodka ali izgube povzroči ponovni izračun dejanske davčne stopnje in povrhnjega davka mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine za predhodno davčno leto, se dejanska davčna stopnja in povrhni davek ponovno izračunata v skladu s pravili iz 37. do 44. člena. Vsak znesek progresivnega povrhnjega davka, ki izhaja iz takega ponovnega izračuna, se obravnava kot dodatni povrhni davek za namene tretjega odstavka 38. člena za poslovno leto, v katerem se opravi ponovni izračun.

(2) Če za jurisdikcijo za določeno poslovno leto obstaja dodatni povrhni davek, ni pa neto kvalificiranega dohodka, je kvalificirani dohodek vsakega subjekta v sestavi, ki se nahaja

v jurisdikciji, znesek, enak povrhjemu davku, dodeljenemu takim subjektom v sestavi na podlagi petega in šestega odstavka 38. člena, deljenemu z minimalno davčno stopnjo.

(3) Če je treba na podlagi 32. člena tega zakona plačati dodatni povrhnji davek, je kvalificirani dohodek vsakega subjekta v sestavi, ki se nahaja v jurisdikciji, znesek, enak povrhjemu davku, dodeljenemu takemu subjektu v sestavi, deljenemu z minimalno davčno stopnjo. Dodelitev se za vsak subjekt v sestavi izvede sorazmerno na podlagi naslednje formule:

(kvalificirani dohodek ali izguba x minimalna davčna stopnja) – prilagojeni zajeti davki

Dodatni povrhnji davek se dodeli samo subjektom v sestavi, ki beležijo znesek prilagojenega zajetega davka, ki je manjši od nič in manjši od z minimalno davčno stopnjo pomnoženega kvalificiranega dohodka ali izgube takih subjektov v sestavi.

(4) Če se subjektu v sestavi dodeli dodatni povrhnji davek v skladu s tem členom ter petim in šestim odstavkom 38. člena tega zakona, se tak subjekt v sestavi za namene drugega poglavja tega zakona obravnava kot nizko obdavčeni subjekt v sestavi.

4. IZKLJUČITEV DE MINIMIS

46. člen

(izključitev po načelu de minimis)

(1) Ne glede na določbe 37. do 45. člena in 47. člena tega zakona lahko vložniški subjekt v sestavi, izbere, da je povrhnji davek, ki ga morajo plačati subjekti v sestavi, ki se nahajajo v jurisdikciji, v poslovnem letu enak nič, če v takem poslovnem letu:

1. povprečni kvalificirani prihodek vseh subjektov v sestavi, ki se nahajajo v taki jurisdikciji, znaša manj kot 10 000 000 EUR, ter

2. je povprečni kvalificirani dohodek ali izguba vseh subjektov v sestavi v taki jurisdikciji enaka izgubi ali znaša manj kot 1 000 000 EUR.

Izbira vložniškega subjekta se uporabi na letni ravni v skladu s členom o uporabi opcij (drugi odstavek).

(2) Povprečni kvalificirani prihodek ali povprečni kvalificirani dohodek ali izguba iz prvega odstavka tega člena je povprečje kvalificiranega prihodka ali kvalificiranega dohodka ali izgube subjektov v sestavi, ki se nahajajo v jurisdikciji, za poslovno leto in dve predhodni poslovni leti.

Pri tem velja, da se, če v jurisdikciji v prvem ali drugem predhodnem poslovnem letu ali v obeh ni subjektov v sestavi s kvalificiranim prihodkom ali kvalificirano izgubo, taka poslovna leta izključijo iz izračuna povprečja kvalificiranega prihodka ali kvalificiranega dohodka ali izgube v tej jurisdikciji.

(3) Kvalificirani prihodek subjektov v sestavi, ki se nahajajo v jurisdikciji, za poslovno leto je vsota vseh prihodkov subjektov v sestavi, ki se nahajajo v tej jurisdikciji, zmanjšana ali povečana za kakršno koli prilagoditev, izvedeno v skladu s tretjim poglavjem.

(4) Kvalificirani dohodek ali izguba subjektov v sestavi, ki se nahajajo v jurisdikciji, za poslovno leto je neto kvalificirani dohodek ali izguba te jurisdikcije, kot se izračuna v skladu z drugim odstavkom 37. člena.

5. Izključitev po načelu de minimis iz prvega do četrtega odstavka tega člena se ne uporablja za subjekte v sestavi brez države in investicijske subjekte. Prihodek in kvalificirani dohodek ali izguba takih subjektov se izključita iz izračuna izključitve po načelu de minimis.

5. SUBJEKTI V SESTAVI V MANJŠINSKI LASTI

47. člen

(izračun dejanske davčne stopnje in povrnjenega davka)

(1) Za namene tega člena se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „subjekt v sestavi v manjšinski lasti“ pomeni subjekt v sestavi, v katerem ima krovni matični subjekt neposredno ali posredno v lasti lastniški delež v višini največ 30 %;
2. „matični subjekt v manjšinski lasti“ pomeni subjekt v sestavi v manjšinski lasti, ki ima neposredno ali posredno v lasti nadzorujoče deleže v drugem subjektu v sestavi v manjšinski lasti, razen če so nadzorujoči deleži prvega subjekta neposredno ali posredno v lasti drugega subjekta v sestavi v manjšinski lasti;
3. „podskupina v manjšinski lasti“ pomeni matični subjekt v manjšinski lasti in njegove odvisne subjekte v manjšinski lasti ter
4. „odvisno podjetje v manjšinski lasti“ pomeni subjekt v sestavi v manjšinski lasti, katerega nadzorujoči deleži so neposredno ali posredno v lasti matičnega subjekta v manjšinski lasti.

(2) Izračun dejanske davčne stopnje in povrnjenega davka za jurisdikcijo v skladu s tretjim do sedmim poglavjem v zvezi s člani podskupine v manjšinski lasti se uporablja ob predpostavki, da je vsaka podskupina v manjšinski lasti ločena mednarodna skupina podjetij ali velika domača skupina.

Pri tem se prilagojeni zajeti davki in kvalificirani dohodek ali izguba članov podskupine v manjšinski lasti izključijo iz določitve preostalega zneska dejanske davčne stopnje mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine, ki se izračuna v skladu s prvim odstavkom 37. člena tega zakona, in iz neto kvalificiranega dohodka, izračunanega v skladu z drugim odstavkom 37. člena.

(3) Dejanska davčna stopnja in povrnjeni davek subjekta v sestavi, ki je v manjšinski lasti in ki ni član podskupine v manjšinski lasti, se izračunata na osnovi subjekta v skladu s tretjim do sedmim poglavjem tega zakona.

Pri tem se prilagojeni zajeti davki in kvalificirani dohodek ali izguba subjekta v sestavi v manjšinski lasti izključijo iz določitve preostalega zneska dejanske davčne stopnje mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine, ki se izračuna v skladu s prvim odstavkom 37. člena tega zakona, in iz neto kvalificiranega dohodka, ki se izračuna v skladu z drugim odstavkom 37. člena.

Ta odstavek se ne uporablja za subjekt v sestavi v manjšinski lasti, ki je investicijski subjekt.

6. VARNI PRISTANI

48. člen

(varni pristani po tem zakonu)

(1) Ne glede na 37. do 47. člen tega zakona lahko v skladu z določbami za varne pristane, določenimi v tem zakonu, vložniški subjekt izbere, da je povrnjeni davek, ki ga mora skupina plačati v določeni jurisdikciji, v poslovnem letu enak nič, če dejanska stopnja obdavčitve

subjektov v sestavi, ki se nahajajo v tej jurisdikciji, izpolnjuje pogoje po tem zakonu, ki so pogoji kvalificiranega mednarodnega sporazuma o varnih pristanih.

(2) Za namene prvega odstavka „kvalificirani mednarodni sporazum o varnih pristanih“ pomeni mednarodni nabor pravil in pogojev, s katerim so se strinjale vse države članice in ki skupinam, ki spadajo v področje uporabe tega zakona, omogoča, da za določeno jurisdikcijo uporabijo enega ali več varnih pristanov.

VI. PRESTRUKTURIRANJE IN HOLDINŠKE STRUKTURE

49. člen

(uporaba praga konsolidiranih prihodkov za združitve in razdružitve)

(1) Če se dve ali več skupin združi v eno skupino v katerem koli od zadnjih štirih zaporednih poslovnih let neposredno pred preizkusnim poslovnim letom, se šteje, da je prag konsolidiranih prihodkov mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupin iz 7. člena tega zakona za katero koli poslovno leto pred združitvijo dosežen, če vsota prihodkov, vključenih v vsakega od konsolidiranih računovodskih izkazov za to poslovno leto, znaša 750 000 000 EUR ali več.

(2) Če se subjekt, ki ni član skupine (v nadaljnjem besedilu: ciljni subjekt), v preizkusnem poslovnem letu združi s subjektom ali skupino (v nadaljnjem besedilu: prevzemni subjekt) ter bodisi ciljni ali prevzemni subjekt ni konsolidiral računovodskih izkazov v katerem koli od zadnjih štirih zaporednih poslovnih let neposredno pred preizkusnim poslovnim letom, se šteje, da je prag konsolidiranih prihodkov mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine za to leto dosežen, če vsota prihodkov, vključenih v vsakega od računovodskih izkazov ali konsolidiranih računovodskih izkazov za to poslovno leto, znaša 750 000 000 EUR ali več.

(3) Če se po tem zakonu ena mednarodna skupina podjetij ali velika domača skupina razdruži v dve ali več skupin (vsaka od teh skupin je v nadaljnjem besedilu: razdružena skupina), se šteje, da razdružena skupina doseže prag konsolidiranih prihodkov:

1. v zvezi s prvim preizkusnim poslovnim letom, ki se konča po razdružitvi, če ima v tem poslovnem letu razdružena skupina letni prihodek v višini 750 000 000 EUR ali več;
2. v zvezi z drugim do četrtem preizkusnim poslovnim letom, ki se konča po razdružitvi, če ima razdružena skupina v vsaj dveh od teh poslovnih let letni prihodek v višini 750 000 000 EUR ali več.

(4) Za namene tega člena se uporabljata naslednji opredelitvi pojmov:

1. „združitev“ pomeni vsako ureditev, pri kateri:

- se za vse ali skoraj vse subjekte v skupini dveh ali več ločenih skupin uvede skupni nadzor, tako da predstavljajo subjekte združene skupine, ali
- se za subjekt, ki ni član nobene skupine, uvede skupni nadzor skupaj z drugim subjektom ali skupino tako, da postaneta subjekta združene skupine;

2. „razdružitev“ pomeni vsako ureditev, pri kateri se subjekti v skupini ene skupine ločijo v dve ali več različnih skupin, ki jih več ne konsolidira isti krovni matični subjekt.

50. člen

(subjekti v sestavi, ki se pridružijo in zapustijo skupino)

(1) Če subjekt (v nadaljnjem besedilu: ciljni subjekt) postane ali preneha biti subjekt v sestavi mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine zaradi prenosa neposrednih ali posrednih lastniških deležev v ciljnem subjektu ali če med poslovnim letom (v nadaljnjem besedilu: leto prevzema) ciljni subjekt postane krovni matični subjekt nove skupine, se ciljni subjekt za namene tega zakona obravnava kot član mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine, če je del njegovih sredstev, obveznosti, dohodkov, odhodkov in denarnih tokov po posameznih postavkah vključen v konsolidirane računovodske izkaze krovnega matičnega subjekta v letu prevzema. Pri tem se dejanska davčna stopnja in povrhni davek ciljnega subjekta izračunata v skladu z drugim do osmim odstavkom tega člena.

(2) V letu prevzema mednarodna skupina podjetij ali velika domača skupina upošteva zgolj finančni računovodski neto dohodek ali izgubo in prilagojene zajete davke ciljnega subjekta, ki so za namene te direktive vključeni v konsolidirane računovodske izkaze krovnega matičnega subjekta.

(3) V letu prevzema in vsakem naslednjem poslovnem letu kvalificirani dohodek ali izguba in prilagojeni zajeti davki ciljnega subjekta temeljijo na pretekli knjigovodski vrednosti njegovih sredstev in obveznosti.

(4) V letu prevzema se pri izračunu upravičenih stroškov za plače ciljnega subjekta na podlagi tretjega odstavka 40. člena tega zakona upoštevajo zgolj stroški, ki se odražajo v konsolidiranih računovodskih izkazih krovnega matičnega subjekta.

(5) Izračun knjigovodske vrednosti upravičenih opredmetenih sredstev ciljnega subjekta na podlagi drugega odstavka 41. člena se po potrebi prilagodi sorazmerno s časovnim obdobjem, v katerem je bil ciljni subjekt član mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine v letu prevzema.

(6) Z izjemo odloženih terjatev za davek v zvezi s kvalificirano izgubo iz 34. člena mednarodna skupina podjetij ali velika domača skupina, ki je prevzemnica, odložene terjatve za davek in odložene obveznosti za davek ciljnega subjekta, ki se prenesejo med mednarodnimi skupinami podjetij ali velikimi domačimi skupinami, upošteva na enak način in v enakem obsegu, kot če bi mednarodna skupina podjetij ali velika domača skupina, ki je prevzemnica, nadzorovala ciljni subjekt, ko so taka sredstva in obveznosti nastali.

(7) Odložene obveznosti za davek ciljnega subjekta, ki so bile predhodno vključene v njegov skupni znesek prilagoditve za odloženi davek, se za namene sedmega odstavka 33. člena obravnavajo tako, kot da jih je v letu prevzema mednarodna skupina podjetij ali velika domača skupina, ki je subjekt odprodala, odpravila in kot da izhajajo iz mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine, ki je prevzemnica, vendar pa ima v takem primeru kakršno koli naknadno zmanjšanje zajetih davkov na podlagi sedmega odstavka 33. člena učinek v letu, v katerem je znesek ponovno zajet.

(8) Če je ciljni subjekt matični subjekt in v letu prevzema subjekt v skupini v dveh ali več mednarodnih skupinah podjetij ali velikih domačih skupinah, ločeno uporabi pravilo o vključitvi dohodkov za svoje dodeljive deleže povrhnjega davka nizko obdavčenih subjektov v sestavi, ki se določijo za vsako mednarodno skupino podjetij ali veliko domačo skupino.

(9) Ne glede na prvi do osmi odstavek tega člena se prevzem ali odprodaja nadzorujočega deleža v ciljnem subjektu obravnava kot prevzem ali odprodaja sredstev in obveznosti, če jurisdikcija, v kateri se nahaja ciljni subjekt, ali, v primeru davčno transparentnega subjekta, jurisdikcija, v kateri se nahajajo sredstva, obravnava prevzem ali odprodajo tega nadzorujočega deleža na enak ali podoben način kot prevzem ali odprodajo sredstev in obveznosti ter prodajalcu naloži zajeti davek na podlagi razlike med davčno osnovo in plačanim nadomestilom v zameno za nadzorujoči delež ali pošteno vrednost sredstev in obveznosti.

51. člen

(prenos sredstev in obveznosti)

(1) Subjekt v sestavi, ki odproda sredstva in obveznosti (v nadaljnjem besedilu: subjekt v sestavi, ki je subjekt odprodal), vključi dobiček ali izgubo, ki izhaja iz take odprodaje, v izračun svojega kvalificiranega dohodka ali izgube. Pri tem subjekt v sestavi, ki prevzame sredstva in obveznosti (v nadaljnjem besedilu: prevzemni subjekt v sestavi), določi svoj kvalificirani dohodek ali izgubo na osnovi svoje knjigovodske vrednosti prevzetih sredstev in obveznosti, ki je določena v skladu s standardom finančnega računovodenja, ki se uporabi pri pripravi konsolidiranih računovodskih izkazov krovnega matičnega subjekta.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena velja pri odprodaji ali prevzemu sredstev in obveznosti v okviru reorganizacije naslednje:

1. subjekt v sestavi, ki je subjekt odprodal, izključi kakršen koli dobiček ali izgubo, ki izhaja iz take odprodaje, iz izračuna svojega kvalificiranega dohodka ali izgube ter

2. prevzemni subjekt v sestavi določi svoj kvalificirani dohodek ali izgubo na podlagi knjigovodske vrednosti prevzetih sredstev in obveznosti subjekta v sestavi, ki je subjekt odprodal, ob odprodaji.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena mora pri odprodaji sredstev in obveznosti v okviru reorganizacije, zaradi katere subjekt v sestavi, ki je subjekt odprodal, ustvari nekvalificirani dobiček ali izgubo:

1. subjekt v sestavi, ki je subjekt odprodal, vključiti dobiček ali izgubo iz naslova odprodaje v izračun svojega kvalificiranega dohodka ali izgube v obsegu nekvalificiranega dobička ali izgube ter

2. po prevzemu prevzemni subjekt v sestavi določiti svoj kvalificirani dohodek ali izgubo tako, da uporabi knjigovodsko vrednost prevzetih sredstev in obveznosti subjekta v sestavi, ki je subjekt odprodal, ob odprodaji, kakor je prilagojena skladno z lokalnimi davčnimi pravili prevzemnega subjekta v sestavi, da se upošteva nekvalificirani dobiček ali izguba.

(4) Če subjekt v sestavi, ki mora ali lahko prilagodi osnovo svojih sredstev in znesek svojih obveznosti poštenu vrednosti za davčne namene v jurisdikciji, v kateri se nahaja, lahko tak subjekt v sestavi:

1. v izračun svojega kvalificiranega dohodka ali izgube vključi znesek dobička ali izgube v zvezi z vsakim od svojih sredstev in obveznosti, ki je:

- enak razliki med knjigovodsko vrednostjo sredstva ali obveznosti za namene finančnega računovodenja neposredno pred datumom dogodka, ki je sprožil prilagoditev davka (v nadaljnjem besedilu: sprožilni dogodek), in pošteno vrednostjo sredstva ali obveznosti neposredno po sprožilnem dogodku ter

- zmanjšan (ali povečan) za morebitni nekvalificirani dobiček ali izgubo, ki nastane v povezavi s sprožilnim dogodkom;

2. za izračun kvalificiranega dohodka ali izgube v poslovnih letih, ki se končajo po sprožilnem dogodku, uporabi pošteno vrednost sredstva ali obveznosti za namene finančnega računovodenja neposredno po sprožilnem dogodku, in

3. neto vsoto zneskov, določenih v točki (a), vključi v kvalificirani dohodek ali izgubo subjekta v sestavi na enega od naslednjih načinov:

- neto vsota teh zneskov se vključi v poslovnem letu, v katerem nastopi sprožilni dogodek, ali

- znesek, enak neto vsoti teh zneskov, deljeni s pet, se vključi v poslovno leto, v katerem nastopi sprožilni dogodek, in v vsako od naslednjih štirih poslovnih let, razen če subjekt v sestavi v poslovnem letu v tem obdobju zapusti mednarodno skupino podjetij ali veliko domačo skupino, pri čemer se bo preostali znesek v celoti vključil v to poslovno leto.

(5) Četrty odstavek tega člena se za subjekt v sestavi uporabi, če to opcijo uporabi vložniški subjekt v sestavi.

52. člen

(skupni podvigi)

(1) Matični subjekt, ki ima v posesti neposredni ali posredni lastniški delež v skupnem podvigu ali povezanem subjektu skupnega podviga, uporablja pravilo o vključitvi dohodkov v zvezi s svojim dodeljivim deležem povrhnjega davka tega skupnega podviga ali povezanega subjekta skupnega podviga v skladu s 5. do 10. členom tega zakona.

(2) Povrhnji davek skupnega podviga in njegovih povezanih subjektov (v nadaljnjem besedilu skupaj: skupina skupnega podviga) se izračuna v skladu s tretjim do sedmim poglavjem, kot če bi bili subjekti v sestavi ločene mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine in bi bil skupni podvig krovni matični subjekt te skupine.

(3) Povrhnji davek, ki ga mora plačati skupina skupnega podviga, se zmanjša za dodeljivi delež vsakega matičnega subjekta v povrhnjem davku vsakega člana skupine skupnega podviga, naveden v prvem odstavku in obračunan v skladu z drugim odstavkom. Morebitni preostali znesek povrhnjega davka se doda skupnemu znesku povrhnjega davka na podlagi pravila o prenizko obdavčenih dobičkih na podlagi drugega odstavka 20. člena tega zakona.

Za namene tega odstavka „povrhnji davek, ki ga mora plačati skupina skupnega podviga“ pomeni dodeljivi delež matičnega subjekta v povrhnjem davku skupine skupnega podviga.

(4) Za namene tega člena se uporabljata naslednji opredelitvi pojmov:

1. „skupni podvig“ pomeni subjekt, katerega finančni rezultati se poročajo po kapitalski metodi v konsolidiranih računovodskih izkazih krovnega matičnega subjekta, če krovni matični subjekt neposredno ali posredno poseduje vsaj 50 % njegovega lastniškega deleža.

Skupni podvig ne vključuje:

- krovnega matičnega subjekta mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine, ki mora uporabljati pravilo o vključitvi dohodkov;

- izključenega subjekta, kot je opredeljen v tretjem odstavku 7. člena tega zakona;

- subjekta, katerega lastniški deleži, ki jih poseduje mednarodna skupina podjetij ali velika domača skupina, so v neposredni posesti prek izključenega subjekta iz tretjega odstavka 7. člena tega zakona in ki izpolnjuje naslednje pogoje:

i. posluje izključno ali skoraj izključno zaradi posedovanja ali vlaganja sredstev v korist svojih vlagateljev;

ii. opravlja dejavnosti, ki so pomožne tistim, ki jih opravlja izključeni subjekt, ali

iii.. skoraj ves njegov dohodek je izključen iz izračuna kvalificiranega dohodka ali izgube v skladu z drugo in tretjo točko prvega odstavka 24. člena tega zakona;

- subjekta, ki je v posesti mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine, sestavljene izključno iz izključenih subjektov, ali

- povezanega subjekta skupnega podviga.

2. „povezani subjekt skupnega podviga“ pomeni:

- subjekt, katerega sredstva, obveznosti, dohodke, odhodke in denarne tokove skupni podvig konsolidira po sprejemljivem standardu finančnega računovodenja ali bi se to zgodilo, če bi skupni podvig moral konsolidirati taka sredstva, obveznosti, dohodke, odhodke in denarne tokove po sprejemljivem standardu finančnega računovodenja, ali

- stalno poslovno enoto, katere glavni subjekt je skupni podvig ali subjekt iz prejšnje alineje. V takih primerih se stalna poslovna enota obravnava kot ločeni povezani subjekt skupnega podviga.

53. člen

(skupine z več matičnimi podjetji)

(1) Če so subjekti in subjekti v sestavi dveh ali več skupin del mednarodne ali velike domače skupine z več matičnimi podjetji, se subjekti in subjekti v sestavi vsake skupine obravnavajo kot člani ene mednarodne ali velike domače skupine z več matičnimi podjetji.

Pri tem se subjekt, ki ni izključen subjekt iz tretjega odstavka 7. člena tega zakona, obravnava kot subjekt v sestavi, če ga mednarodna ali velika domača skupina z več matičnimi podjetji konsolidira po posameznih postavkah ali če so njegovi nadzorujoči deleži v posesti subjektov v mednarodni ali veliki domači skupini z več matičnimi podjetji.

(2) Konsolidirani računovodski izkazi mednarodne ali velike domače skupine z več matičnimi podjetji so združeni konsolidirani računovodski izkazi iz opredelitve vezane strukture ali dvakrat zavedenega aranžmaja iz zadnjega odstavka, pripravljeni v skladu s sprejemljivim standardom finančnega računovodenja, ki se šteje za računovodski standard krovnega matičnega subjekta.

(3) Krovni matični subjekti ločenih skupin, ki sestavljajo mednarodno ali veliko domačo skupino z več matičnimi podjetji, so krovni matični subjekti mednarodne ali velike domače skupine z več matičnimi podjetji.

Pri uporabi tega zakona v zvezi z mednarodno ali veliko domačo skupino z več matičnimi podjetji se vsi sklici na krovni matični subjekt smiselno uporabljajo ob predpostavki, da gre za sklice na več krovnih matičnih subjektov.

(4) Matični subjekti mednarodne ali velike domače skupine z več matičnimi podjetji, ki se nahajajo v državi članici, vključno z vsakim krovnim matičnim subjektom, uporabljajo pravilo o vključitvi dohodkov v skladu s členi 5 do 10 v zvezi s svojim dodeljivim deležem povrnjenega davka nizko obdavčenih subjektov v sestavi.

(5) Subjekti v sestavi mednarodne ali velike domače skupine z več matičnimi podjetji, ki se nahajajo v državi članici, uporabljajo pravilo o prenizko obdavčenih dobičkih v skladu z 19. in 20. členom tega zakona, pri čemer upoštevajo povrnjeni davek vsakega nizko obdavčenega subjekta v sestavi, ki je član mednarodne ali velike domače skupine z več matičnimi podjetji.

(6) Krovni matični subjekti mednarodne ali velike domače skupine z več matičnimi podjetji vložijo informativno napoved za odmero povrhnjega davka v skladu s členom 44, razen če ne imenujejo enega samega imenovanega vložniškega subjekta v smislu člena 44(3), točka (b). Ta napoved vključuje informacije o vsaki skupini, ki sestavlja mednarodno ali veliko domačo skupino z več matičnimi podjetji.

(7) Za namene tega člena se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „mednarodna ali velika domača skupina z več matičnimi podjetji“ pomeni dve ali več skupin, pri katerih krovni matični subjekti sklenejo aranžma, ki je vezana struktura ali dvakrat zavedeni aranžma, ki vključuje vsaj en subjekt ali stalno poslovno enoto združene skupine, ki se nahaja v drugi jurisdikciji glede na lokacijo ostalih subjektov združene skupine;
2. „vezana struktura“ pomeni aranžma, sklenjen med dvema ali več krovnimi matičnimi subjekti ločenih skupin, v skladu s katerim:
 - je 50 % ali več lastniških deležev v krovnih matičnih subjektih ločenih skupin, ki, če kotirajo na borzi, kotirajo po enotni ceni in so zaradi oblike lastništva, omejitev prenosa ali drugih pogojev združeni med seboj in jih ni mogoče neodvisno prenesti ali z njimi trgovati, ter
 - eden od krovnih matičnih subjektov pripravi konsolidirane računovodske izkaze, v katerih so sredstva, obveznosti, dohodki, odhodki in denarni tokovi vseh subjektov zadevnih skupin predstavljeni skupaj kot sredstva, obveznosti, dohodki, odhodki in denarni tokovi ene same gospodarske enote in za katere regulativni režim zahteva zunanjo revizijo;
3. „dvakrat zavedeni aranžma“ pomeni aranžma, sklenjen med dvema ali več krovnimi matičnimi subjekti ločenih skupin, v skladu s katerim:
 - se krovni matični subjekti dogovorijo, da bodo svoje poslovanje združili zgolj na podlagi pogodbe;
 - bodo krovni matični subjekti v skladu s pogodbenimi aranžmaji za svoje delničarje izvedli distribucijo v zvezi z dividendami in pri likvidaciji na podlagi fiksnega razmerja;
 - se dejavnosti krovnih matičnih subjektov v skladu s pogodbenimi aranžmaji upravljajo kot ena sama gospodarska enota, pri čemer se ohranijo njihove ločene pravne identitete;
 - lastniški deleži krovnih matičnih subjektov, ki so del dogovora, na različnih kapitalskih trgih neodvisno kotirajo, se z njimi trguje ali se prenašajo ter
 - krovni matični subjekti pripravijo konsolidirane računovodske izkaze, v katerih so sredstva, obveznosti, dohodki, odhodki in denarni tokovi subjektov v vseh skupinah predstavljeni skupaj kot sredstva, obveznosti, dohodki, odhodki in denarni tokovi ene same gospodarske enote in za katere regulativni režim zahteva zunanjo revizijo.

VII. POSEBNOSTI PRI KROVNEM MATIČNEM SUBJEKTU, DISTRIBUCIJSKI REŽIMI IN DAVČNA NEVTRALNOST

54. člen

(krovni matični subjekt, ki je pretočni subjekt)

(1) Kvalificirani dohodek pretočnega subjekta, ki je krovni matični subjekt, se v določenem poslovnem letu zmanjša za znesek kvalificiranega dohodka, ki ga je mogoče pripisati imetniku lastniškega deleža (v nadaljnjem besedilu: imetnik lastniškega deleža) v pretočnem subjektu, če:

1. je imetnik lastniškega deleža zavezan plačilu takega davka na dohodek v davčnem obdobju, ki se konča v 12 mesecih po koncu tega poslovnega leta, po nominalni stopnji, ki je enaka minimalni davčni stopnji ali višja od nje, ali
2. je mogoče razumno pričakovati, da je skupni znesek prilagojenih zajetih davkov krovnega matičnega subjekta in davkov, ki jih je imetnik lastniškega deleža plačal na tak dohodek v 12 mesecih po koncu poslovnega leta, enak znesku, ki je enak temu dohodku, pomnoženemu z minimalno davčno stopnjo, ali višji od njega.

(2) Kvalificirani dohodek pretočnega subjekta, ki je krovni matični subjekt, se v določenem poslovnem letu zmanjša tudi za znesek kvalificiranega dohodka, ki se dodeli imetniku lastniškega deleža v pretočnem subjektu, če je imetnik lastniškega deleža:

1. fizična oseba, ki je davčni rezident v jurisdikciji, v kateri se nahaja krovni matični subjekt, in poseduje lastniške deleže, ki predstavljajo pravico do 5 % ali manj dobičkov in sredstev krovnega matičnega subjekta, ali
2. državni subjekt, mednarodna organizacija, neprofitna organizacija ali pokojninski sklad, ki je davčni rezident v jurisdikciji, v kateri se nahaja krovni matični subjekt, in poseduje lastniške deleže, ki predstavljajo pravico do 5 % ali manj dobičkov in sredstev krovnega matičnega subjekta.

(3) Kvalificirana izguba pretočnega subjekta, ki je krovni matični subjekt, se v določenem poslovnem letu zmanjša za znesek kvalificirane izgube, ki ga je mogoče pripisati imetniku lastniškega deleža v pretočnem subjektu. Pri tem se to ne uporablja, če imetniku lastniškega deleža ni dovoljeno uporabiti take izgube za izračun svojega obdavčljivega dohodka.

(4) Zajeti davki pretočnega subjekta, ki je krovni matični subjekt, se sorazmerno znižajo glede na znesek kvalificiranega dohodka, zmanjšanega v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena.

(5) Prvi do četrti odstavek tega člena se uporabljajo za stalno poslovno enoto,

- prek katere pretočni subjekt, ki je krovni matični subjekt, posluje v celoti ali delno ali
- prek katere v celoti ali delno posluje davčno transparentni subjekt, če krovni matični subjekt lastniški delež v tem davčno transparentnem subjektu poseduje neposredno ali prek verige davčno transparentnih subjektov.

55. člen

(krovni matični subjekt, za katerega velja režim odbitnih dividend)

(1) Za namene tega člena se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „režim odbitnih dividend“ pomeni davčni režim, v katerem se uporablja enotna stopnja obdavčitve dohodka lastnikov subjekta, tako da se dobiček, razdeljen lastnikom, izključi iz dohodka subjekta ali od njega odšteje oziroma se zadruga izvzame iz obdavčitve;
2. „odbitna dividenda“ v zvezi s subjektom v sestavi, za katerega velja režim odbitnih dividend, pomeni:

- distribucijo dobička v korist imetnika lastniškega deleža v subjektu v sestavi, ki se odbije od obdavčljivega dohodka subjekta v sestavi v skladu s pravom jurisdikcije, v kateri se ta nahaja, ali
- člansko dividendo v korist članu zadruga ter

3 „zadruga“ pomeni subjekt, ki kolektivno trži ali pridobiva blago ali storitve v imenu svojih članov in za katerega v jurisdikciji, v kateri se nahaja, velja davčni režim, ki zagotavlja davčno nevtralnost v zvezi z blagom ali storitvami, ki jih njeni člani prodajo ali pridobijo prek zadruga.

(2) Krovni matični subjekt mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine, za katerega velja režim odbitnih dividend, v določenem poslovnem letu do vrednosti nič zmanjša svoj kvalificirani dohodek za znesek, ki se razdeli kot odbitna dividenda v 12 mesecih po koncu poslovnega leta, če:

1. je ta dividenda pri prejemniku v davčnem obdobju, ki se konča v 12 mesecih po koncu poslovnega leta, obdavčena po nominalni stopnji, ki je enaka minimalni davčni stopnji ali višja od nje, ali
2. je mogoče razumno pričakovati, da je skupni znesek prilagojenih zajetih davkov in davkov krovnega matičnega subjekta, ki jih je prejemnik plačal na tako dividendo, enak temu dohodku, pomnoženemu z minimalno davčno stopnjo, ali višji od njega.

(3) Krovni matični subjekt mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine, za katerega velja režim odbitnih dividend, prav tako v določenem poslovnem letu do vrednosti nič zmanjša svoj kvalificirani dohodek za znesek, ki ga razdeli kot odbitno dividendo v 12 mesecih po koncu poslovnega leta, če je prejemnik:

1. fizična oseba, prejeta dividenda pa je članska dividenda zadruga, ki zagotavlja blago in storitve;
2. fizična oseba, ki je davčni rezident v isti jurisdikciji, v kateri se nahaja krovni matični subjekt, in poseduje lastniške deleže, ki predstavljajo pravico do 5 % ali manj dobičkov in sredstev krovnega matičnega subjekta, ali
3. državni subjekt, mednarodna organizacija, neprofitna organizacija ali pokojninski sklad, ki ni subjekt za pokojninske storitve, ki je davčni rezident v jurisdikciji, v kateri se nahaja krovni matični subjekt.

(4) Zajeti davki krovnega matičnega subjekta, z izjemo davkov, za katere je bil dovoljen odbitek dividende, se sorazmerno zmanjšajo glede na znesek kvalificiranega dohodka, zmanjšanega v skladu z drugim in tretjim odstavkom tega člena.

(5) Če krovni matični subjekt poseduje lastniški delež v drugem subjektu v sestavi, za katerega velja režim odbitnih dividend, in sicer neposredno ali prek verige takih subjektov v sestavi, se drugi, tretji in četrti odstavek uporabljajo za vse druge subjekte v sestavi, ki se nahajajo v jurisdikciji krovnega matičnega subjekta in za katere velja režim odbitnih dividend, kolikor krovni matični subjekt nadalje razdeli kvalificirani dohodek teh subjektov prejemnikom, ki izpolnjujejo zahteve iz drugega in tretjega odstavka.

(6) Za namene drugega odstavka tega člena se članska dividenda, ki jo razdeli zadruga, ki zagotavlja blago in storitve, obravnava tako, kot da se obdavči pri prejemniku, kolikor se zaradi take dividende zmanjšajo odbitni odhodki ali stroški pri izračunu obdavčljivega dohodka ali izgube prejemnika.

56. člen

(upravičeni sistemi davčne distribucije)

(1) Vložniški subjekt v sestavi lahko zase ali v zvezi z drugim subjektom v sestavi, za katerega velja upravičeni sistem davčne distribucije, izbere, da se znesek, določen kot davek na predpostavljeno distribucijo v skladu z drugim odstavkom tega člena, vključi v prilagojene zajete davke subjekta v sestavi za določeno poslovno leto.

Ta opcija se lahko uporabi na letni ravni v skladu s členom o uporabi opcij (drugi odstavek) in se uporablja za vse subjekte v sestavi, ki se nahajajo v jurisdikciji.

(2) Znesek davka na predpostavljeno distribucijo je nižji znesek izmed naslednjih dveh:

1. znesek prilagojenih zajetih davkov, potreben za povečanje dejanske davčne stopnje, kakor se v skladu z drugim odstavkom 38. člena izračuna za jurisdikcijo za poslovno leto, na minimalno davčno stopnjo, ali

2. znesek davka, ki bi ga bilo treba plačati, če bi subjekti v sestavi, ki se nahajajo v jurisdikciji, razdelili ves svoj dohodek, za katerega v takem poslovnem letu velja upravičeni sistem davčne distribucije.

(3) Če se uporabi opcija v skladu s prvim odstavkom tega člena, se za vsako poslovno leto, v katerem se taka opcija uporabi, vzpostavi račun za ponovni zajem davka na predpostavljeno distribucijo. Znesek davka na predpostavljeno distribucijo, določenega za jurisdikcijo v skladu z drugim odstavkom tega člena, se doda na račun za ponovni zajem davka na predpostavljeno distribucijo za poslovno leto, v katerem je bil določen.

Ob koncu vsakega naslednjega poslovnega leta se neporavnani saldo na računih za ponovni zajem davka na predpostavljeno distribucijo, ki so bili vzpostavljeni za prejšnja poslovna leta, v kronološkem vrstnem redu do vrednosti nič zmanjša za davke, ki so jih subjekti v sestavi plačali v poslovnem letu v zvezi z dejanskimi ali predpostavljenimi distribucijami.

Kakršen koli preostali znesek na računih za ponovni zajem davka na predpostavljeno distribucijo, ki ostane po uporabi drugega pododstavka, se do vrednosti nič zmanjša za znesek, ki je enak neto kvalificirani izgubi jurisdikcije, pomnoženi z minimalno davčno stopnjo.

(4) Kakršen koli preostali znesek neto kvalificirane izgube, ki je pomnožen z minimalno davčno stopnjo in ostane po uporabi zadnjega stavka tretjega odstavka, za jurisdikcijo, se prenese v naslednja poslovna leta in zaradi njega se zmanjša morebitni preostali znesek na računih za ponovni zajem davka na predpostavljeno distribucijo, ki ostane po uporabi tretjega odstavka.

(5) Morebitni neporavnani saldo računa za ponovni zajem davka na predpostavljeno distribucijo na zadnji dan četrtega poslovnega leta po poslovnem letu, za katerega je bil tak račun vzpostavljen, se obravnava kot zmanjšanje prilagojenih zajetih davkov, predhodno določenih za tako poslovno leto. Dejansko davčno stopnjo in povrhni davek za tako poslovno leto je treba ponovno izračunati v skladu s prvim odstavkom 45. člena tega zakona.

(6) Davki, ki se v poslovnem letu plačajo v zvezi z dejanskimi ali predpostavljenimi distribucijami, se ne vključijo v prilagojene zajete davke, kolikor se zaradi njih zmanjša račun za ponovni zajem davka na predpostavljeno distribucijo v skladu s tretjim in četrtem odstavkom.

(7) Če subjekt v sestavi, ki je predmet opcije iz prvega odstavka tega člena, zapusti mednarodno skupino podjetij ali veliko domačo skupino ali se skoraj vsa njegova sredstva prenesejo na osebo, ki ni subjekt v sestavi iste mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine, ki se nahaja v isti jurisdikciji, se kakršen koli neporavnani saldo računov za ponovni zajem davka na predpostavljeno distribucijo v prejšnjih poslovnih letih, v katerih je bil tak račun vzpostavljen, obravnava kot zmanjšanje prilagojenih zajetih davkov za vsako od teh poslovnih let v skladu s prvim odstavkom 45. člena tega zakona.

Kakršen koli znesek dodatnega povrnjega davka se pomnoži z naslednjim količnikom, da se določi dodatni povrhni davek, ki ga je treba plačati za jurisdikcijo:

Kvalificirani dohodek subjekta v sestavi

Neto kvalificirani dohodek jurisdikcije

pri tem:

1. se kvalificirani dohodek subjekta v sestavi določi v skladu s tretjim poglavjem za vsako poslovno leto, v katerem za jurisdikcijo obstaja neporavnani saldo računov za ponovni zajem davka na predpostavljeno distribucijo, ter
2. se neto kvalificirani dohodek jurisdikcije določi v skladu drugim odstavkom 37. člena tega zakona za vsako poslovno leto, v katerem za jurisdikcijo obstaja neporavnani saldo računov za ponovni zajem davka na predpostavljeno distribucijo.

57. člen

(določitev dejanske davčne stopnje in povrnjega davka investicijskega subjekta)

(1) Če je subjekt v sestavi mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine investicijski subjekt, ki ni davčno transparentni subjekt in ni uporabil opcije v skladu z 58. in 59. členom tega zakona, se dejanska davčna stopnja takega investicijskega subjekta izračuna ločeno od dejanske davčne stopnje jurisdikcije, v kateri se nahaja.

(2) Dejanska davčna stopnja investicijskega subjekta iz prvega odstavka tega člena je enaka njegovim prilagojenim zajetim davkom, deljenim z zneskom, ki je enak dodeljivemu deležu mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine v kvalificiranem dohodku ali izgubi tega investicijskega subjekta.

Če se v jurisdikciji nahaja več kot en investicijski subjekt, se dejanska davčna stopnja teh subjektov izračuna z združitvijo njihovih prilagojenih zajetih davkov in dodeljivega deleža mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine v njihovem kvalificiranem dohodku ali izgubi.

(3) Prilagojeni zajeti davki investicijskega subjekta iz odstavka 1 so prilagojeni zajeti davki, ki jih je mogoče pripisati dodeljivemu deležu mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine v kvalificiranem dohodku investicijskega subjekta, in zajeti davki, dodeljeni investicijskemu subjektu v skladu s 35.členom tega zakona. Prilagojeni zajeti davki investicijskega subjekta ne vključujejo nobenih zajetih davkov, ki jih je vračunal investicijski subjekt in jih je mogoče pripisati dohodku, ki ni del dodeljivega deleža mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine v dohodku investicijskega subjekta.

(4) Povrhni davek investicijskega subjekta iz prvega odstavka je znesek, ki je enak odstotku povrnjega davka investicijskega subjekta, pomnoženemu z zneskom, ki je enak razliki med dodeljivim deležem mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine v kvalificiranem dohodku investicijskega subjekta in vsebinsko izključitvijo dohodkov, ki se izračuna za investicijski subjekt.

Odstotek povrnjega davka investicijskega subjekta je pozitivni znesek, ki je enak razliki med minimalno davčno stopnjo in dejansko davčno stopnjo takega investicijskega subjekta.

Če se v jurisdikciji nahaja več kot en investicijski subjekt, se dejanska davčna stopnja teh subjektov izračuna z združitvijo njihovih zneskov vsebinske izključitve dohodkov in dodeljivega deleža mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine v njihovem kvalificiranem dohodku ali izgubi.

Vsebinska izključitev dohodkov investicijskega subjekta se določi v skladu z 39. do 44. členom tega zakona. Upravičeni stroški za plače upravičenih zaposlenih in upravičena opredmetena sredstva, ki se upoštevajo za tak investicijski subjekt, se zmanjšajo sorazmerno glede na dodeljivi delež mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine v kvalificiranem dohodku investicijskega subjekta, deljen s skupnim kvalificiranim dohodkom takega investicijskega subjekta.

(5) Za namene tega člena se dodeljivi delež mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine v kvalificiranem dohodku ali izgubi investicijskega subjekta določi v skladu s 14. členom, pri čemer se upoštevajo samo deleži, ki so predmet opcije v skladu z 58. in 59. členom tega zakona.

58. člen

(opcija o obravnavi investicijskega subjekta kot davčno transparentnega subjekta)

(1) Za namene tega člena „zavarovalni investicijski subjekt“ pomeni subjekt, ki bi ustrezal opredelitvi investicijskega sklada iz 26. točke 8. člena, ali nosilca nepremičninske investicije iz člena 3, točka (32), če ne bi bil ustanovljen v zvezi z obveznostmi na podlagi zavarovalne pogodbe ali rentne pogodbe, in če ne bi bil v celoti v lasti subjekta, za katerega veljajo regulativni predpisi v jurisdikciji, v kateri se nahaja kot zavarovalnica.

(2) V skladu z opcijo, ki jo lahko uporabi vložniški subjekt v sestavi, se lahko subjekt v sestavi, ki je investicijski subjekt ali zavarovalni investicijski subjekt, obravnava kot davčno transparentni subjekt, če se subjekt v sestavi, ki je lastnik, obdavči v jurisdikciji, v kateri se nahaja, v okviru poštene tržne vrednosti ali podobnega režima, ki temelji na letnih spremembah poštene vrednosti njegovih lastniških deležev v takem subjektu, in je davčna stopnja, ki se v primeru subjekta v sestavi, ki je lastnik, uporablja za tak dohodek, enaka minimalni davčni stopnji ali višja od nje.

(3) Za podjetje v sestavi, ki ima posredno v lasti lastniški delež v investicijskem subjektu ali zavarovalnem investicijskem subjektu prek neposrednega lastniškega deleža v drugem investicijskem subjektu ali zavarovalnem investicijskem subjektu, se šteje, da se obdavči v okviru poštene tržne vrednosti ali podobnega režima v zvezi z njegovim posrednim lastniškim deležem v prvem navedenem subjektu ali zavarovalnem investicijskem subjektu, če zanj velja poštena tržna vrednost ali podoben režim v zvezi z njegovim neposrednim lastniškim deležem v drugem navedenem subjektu ali zavarovalnem investicijskem subjektu.

(4) Opcija iz drugega odstavka tega člena se uporabi v skladu s členom o uporabi opcij (prvi odstavek).

Če je opcija preklicana, se vsak dobiček ali izguba, ki izhaja iz odprodaje sredstva ali obveznosti, ki ju poseduje investicijski subjekt ali zavarovalni investicijski subjekt, določi na podlagi poštene tržne vrednosti sredstva ali obveznosti na prvi dan v letu preklica.

59. člen

(opcija o uporabi metode obdavčljive distribucije)

(1) V skladu z opcijo, ki jo lahko uporabi vložniški subjekt v sestavi, lahko subjekt v sestavi, ki je lastnik investicijskega subjekta, uporabi metodo obdavčljive distribucije v zvezi s svojim lastniškim deležem v investicijskem subjektu, če subjekt v sestavi, ki je lastnik, ni investicijski subjekt in se lahko razumno pričakuje, da bo zavezan plačilu davka na distribucijo investicijskega subjekta po davčni stopnji, ki je enaka minimalni davčni stopnji ali višja od nje.

(2) V skladu z metodo obdavčljive distribucije se distribucija in predpostavljena distribucija kvalificiranega dohodka investicijskega subjekta vključita v kvalificirani dohodek subjekta v sestavi, ki je lastnik in prejemnik distribucije, če ta ni investicijski subjekt.

Znesek zajetih davkov, nastalih pri investicijskem subjektu, ki se lahko odbije od davčne obveznosti subjekta v sestavi, ki je lastnik, in izhaja iz distribucije investicijskega subjekta, se

vkluči v kvalificirani dohodek in prilagojene zajete davke subjekta v sestavi, ki je lastnik in prejemnik distribucije.

Delež, ki ga ima subjekt v sestavi, ki je lastnik, v nerazdeljenem neto kvalificiranem dohodku investicijskega subjekta iz odstavka 3, nastalem v tretjem letu pred poslovnim letom (v nadaljnjem besedilu: preizkusno leto), se obravnava kot kvalificirani dohodek tega investicijskega subjekta za poslovno leto. Znesek, ki je enak takemu kvalificiranemu dohodku, pomnoženemu z minimalno davčno stopnjo, se za namene poglavja II obravnava kot povrhnji davek nizko obdavčenega subjekta v sestavi za poslovno leto.

Kvalificirani dohodek ali izguba investicijskega subjekta in prilagojeni zajeti davki, ki se lahko pripišejo takemu dohodku v poslovnem letu, se izključijo iz izračuna dejanske davčne stopnje v skladu s petim poglavjem in prvim do četrtem odstavkom 57. člena razen zneska zajetih davkov iz drugega pododstavka tega odstavka.

(3) Nerazdeljeni neto kvalificirani dohodek investicijskega subjekta za preizkusno leto je znesek kvalificiranega dohodka tega investicijskega subjekta za preizkusno leto, zmanjšan, do vrednosti nič, za:

1. zajete davke investicijskega subjekta;
2. distribucije in predpostavljene distribucije delničarjem, ki v obdobju, ki se začne s prvim dnevom tretjega leta pred poslovnim letom in konča z zadnjim dnevom poslovnega leta poročanja, v katerem je bil lastniški delež v posesti (v nadaljnjem besedilu: preizkusno obdobje), niso investicijski subjekti;
3. kvalificirane izgube, nastale v preizkusnem obdobju, ter
4. kakršen koli preostali znesek kvalificiranih izgub, zaradi katerega se še ni zmanjšal nerazdeljeni neto kvalificirani dohodek tega investicijskega subjekta za prejšnje preizkusno leto, tj. prenos investicijskih izgub v prihodnje obdobje.

Nerazdeljeni neto kvalificirani dohodek investicijskega subjekta se ne zmanjša za distribucijo ali predpostavljeno distribucijo, ki se je že uporabila za zmanjšanje nerazdeljenega neto kvalificiranega dohodka tega investicijskega subjekta za prejšnje preizkusno leto ob uporabi prvega pododstavka, točka (b).

Nerazdeljeni neto kvalificirani dohodek investicijskega subjekta se ne zmanjša za znesek kvalificiranih izgub, ki se je že uporabil za zmanjšanje nerazdeljenega neto kvalificiranega dohodka tega investicijskega subjekta za prejšnje preizkusno leto ob uporabi tretje točke prvega stavka tega odstavka.

(4) Za namene tega člena se šteje, da do predpostavljene distribucije pride, ko se neposredni ali posredni lastniški delež v investicijskem subjektu prenese na subjekt, ki ni del mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine, in je enak deležu nerazdeljenega neto kvalificiranega dohodka, ki se lahko pripiše takemu lastniškemu deležu na dan takega prenosa, določenemu ne glede na predpostavljeno distribucijo.

(5) Opcija iz prvega odstavka tega člena se uporabi v skladu s členom o uporabi opcij (prvi odstavek).

Če se opcija prekliče, se delež, ki ga ima subjekt v sestavi, ki je lastnik, v nerazdeljenem neto kvalificiranem dohodku investicijskega subjekta, za preizkusno leto ob koncu poslovnega leta pred poslovnim letom preklica obravnava kot kvalificirani dohodek tega investicijskega subjekta za poslovno leto. Znesek, ki je enak takemu kvalificiranemu dohodku, pomnoženemu z minimalno davčno stopnjo, se za namene poglavja II obravnava kot povrhnji davek nizko obdavčenega subjekta v sestavi za poslovno leto.

VIII. INFORMATIVNA NAPOVED IN OBRAČUN DAVKA

60. člen

(informativna davčna napoved)

(1) Subjekt v sestavi, ki se nahaja v Sloveniji, vloži (vložniški subjekt) informativno napoved povrnjega davka (v nadaljnjem besedilu: informativna napoved) pristojnemu davčnemu organu v petnajstih mesecih po zaključku poslovnega leta poročanja.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko informativno napoved v imenu subjekta v sestavi predloži imenovani lokalni subjekt. Imenovali lokalni subjekt v imenu vseh subjektov v sestavi, ki se nahajajo v Sloveniji, v roku iz prejšnjega odstavka obvesti pristojni davčni organ o imenovanju za vložitev informativne napovedi.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena subjektu v sestavi ni treba vložiti informativne napovedi, če je tako napoved vložil krovni matični subjekt ali imenovani vložniški subjekt, in sicer v jurisdikciji, v kateri se nahaja, če je med to jurisdikcijo in Slovenijo za poslovno leto poročanja sklenjen veljavni kvalificirani sporazum med pristojnimi organi. Subjekt v sestavi v Sloveniji ali imenovani lokalni subjekt v njegovem imenu v roku iz prvega odstavka obvesti pristojni davčni organ o identiteti subjekta, ki vlaga informativno napoved, in o jurisdikciji, v kateri se ta nahaja.

(4) V primeru, da slovenski davčni organ ne prejme informativne napovedi skladno z določbami kvalificiranega sporazuma med pristojnimi organi po tretjem odstavku tega člena, se šteje, da pogoji za uporabo tretjega odstavka tega člena niso izpolnjeni.

(5) Informativna napoved mora vključevati zlasti naslednje glavne podatke:

1. identifikacijske podatke subjektov v sestavi, vključno z njihovimi morebitnimi davčnimi številkami, jurisdikcijo, v kateri se nahajajo, in njihovim statusom v skladu s pravili iz tega zakona;
2. informacije o osnovni korporacijski strukturi mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine, vključno z nadzorujočimi deleži v subjektih v sestavi, ki jih posedujejo drugi subjekti v sestavi;
3. informacije, potrebne za izračun dejanske davčne stopnje za vsako jurisdikcijo in povrnjega davka vsakega subjekta v sestavi, povrnjega davka člana skupine skupnega podviga, dodelitve zneska povrnjega davka posamezni jurisdikciji na podlagi pravila o vključitvi dohodkov in pravila o prenizko obdavčenih dobičkih, ter
4. popis opcij, izbranih v skladu s tem zakonom.

(6) Minister oziroma ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojen za finance, v roku 6 mesecev od uveljavitve tega zakona v podzakonskem aktu predpiše obliko, podrobnejšo vsebino in način vložitve informativne napovedi po tem zakonu, pri tem upošteva standardno predlogo in obvestila po drugem in tretjem odstavku tega člena.

(7) Ne glede na peti in šesti odstavek tega člena lahko minister, pristojen za finance, predpiše predložitev dodatnih informacij k informativni napovedi, če so te potrebne za uporabo posameznih členov tega zakona.

61. člen

(obračun in plačilo povrhnjega davka)

(1) Subjekt v sestavi, ki je skladno s tem zakonom zavezan za povrhnji davek na podlagi pravila o vključitvi dohodkov ali pravila o prenizko obdavčenih dobičkih v Sloveniji, mora v 30 dneh po poteku roka za predložitev informativne napovedi iz 60. člena tega zakona predložiti obračun povrhnjega davka.

(2) Obračun povrhnjega davka se predloži davčnemu organu elektronsko preko portala eDavki. Obrazec obračuna povrhnjega davka predpiše minister, pristojen za finance. Obračun povrhnjega davka vsebuje podatke, ki so podlaga za ugotovitev davka, na način in v obsegu, kot je določeno s tem zakonom.

(3) Obračun povrhnjega davka je treba predložiti najkasneje do roka, ki je določen v prvem odstavku tega člena. Za popravljanje obračuna se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja davčni postopek, v delu, ki se nanašajo na davčni obračun, ob upoštevanju določb ponovnega izračuna iz 45. člena tega zakona.

(4) Subjekt v sestavi, ki je skladno s prvim odstavkom tega člena dolžan predložiti obračun povrhnjega davka, mora povrhnji davek plačati v roku 30 dni od predložitve davčnega obračuna.

62. člen

(obračun in plačilo domačega povrhnjega davka)

(1) Subjekt v sestavi, ki je skladno s tem zakonom zavezan za domači povrhnji davek v Sloveniji, mora v roku za predložitev informativne napovedi iz 60. člena tega zakona predložiti obračun domačega povrhnjega davka.

(2) Obračun domačega povrhnjega davka se predloži davčnemu organu elektronsko preko portala eDavki. Obrazec obračuna domačega povrhnjega davka predpiše minister, pristojen za finance. Obračun domačega povrhnjega davka vsebuje podatke, ki so podlaga za ugotovitev davka, na način in v obsegu, kot je določeno s tem zakonom.

(3) Obračun domačega povrhnjega davka je treba predložiti najkasneje do roka, ki je določen v prvem odstavku tega člena. Za popravljanje obračuna se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja davčni postopek, v delu, ki se nanašajo na davčni obračun, ob upoštevanju določb ponovnega izračuna iz 45. člena tega zakona.

(4) Subjekt v sestavi, ki je skladno s prvim odstavkom tega člena dolžan predložiti obračun domačega povrhnjega davka, mora domači povrhnji davek plačati v roku 30 dni od predložitve davčnega obračuna.

(5) V primeru, ko je več subjektov v sestavi, ki se nahajajo v Sloveniji, iz iste mednarodne ali domače skupine podjetij dolžnih obračunati in plačati domači povrhnji davek po tem zakonu, so vsi ti subjekti v sestavi solidarno odgovorni za plačilo celotnega zneska domačega povrhnjega davka, izračunanega po tem zakonu.

63. člen

(uporaba zakona, ki ureja davčni postopek)

Če ni s tem zakonom drugače določeno, se glede postopka pobiranja minimalnega davka smiselno uporablja zakon, ki ureja davčni postopek.

64. člen

(avtomatična izmenjava informativne napovedi po državah)

Davčni organ, ki je prejel informativno napoved v skladu s tretjim odstavkom 60. člena tega zakona, posreduje prejete podatke na podlagi avtomatične izmenjave vsem drugim pristojnim organom v jurisdikcijah, s katerimi ima Slovenija sklenjen veljavni kvalificirani sporazum med pristojnimi organi in se na podlagi podatkov iz informativne napovedi en ali več subjektov v sestavi mednarodne skupine podjetij nahaja v tej jurisdikciji.

IX. KAZENSKÉ DOLOČBE

65. člen

(davčni prekrški v zvezi z minimalnim davkom)

(1) Z globo od 3.200 do 30.000 eurov se kaznuje za prekršek subjekt v sestavi ali imenovani lokalni subjekt, če:

1. ne vloží informativne napovedi na predpisan način ali v predpisanem roku;
2. v informativni napovedi navede neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke;
3. ne predloži obvestila o imenovanem lokalnem subjektu (drugi ali četrti odstavek 60. člena);
4. ne zagotovi in na zahtevo davčnega organa ne predloži zahtevanih dokazil.

(2) Z globo od 3.200 do 30.000 eurov se kaznuje za prekršek subjekt v sestavi, če:

1. ne predloži obračuna povrhnjega davka oziroma domačega povrhnjega davka ali ne predloži obračuna na predpisan način oziroma v predpisanih rokih ali ne plača davka v predpisanih rokih (61 in 62 člen);
2. v obračunu davka navede neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke;

(3) Z globo od 800 do 4.000 eurov se za prekršek iz prejšnjih odstavkov kaznuje tudi odgovorna oseba subjekta v sestavi oziroma imenovanega lokalnega subjekta.

X. PREHODNE DOLOČBE

66. člen

(davčna obravnava odloženih terjatev za davek, odloženih obveznosti za davek in prenesenih sredstev ob prehodu)

(1) Za namene tega člena „prehodno leto“ za jurisdikcijo pomeni prvo poslovno leto, v katerem mednarodna skupina podjetij ali velika domača skupina v zvezi s to jurisdikcijo spada v področje uporabe tega zakona.

(2) Mednarodna skupina podjetij ali velika domača skupina pri določitvi dejanske davčne stopnje za jurisdikcijo v prehodnem letu in za vsako naslednje poslovno leto upošteva vse odložene terjatve za davek in vse odložene obveznosti za davek, ki se odražajo ali razkrijejo v finančnih računih vseh subjektov v sestavi v jurisdikciji za prehodno leto.

Odložene terjatve za davek in odložene obveznosti za davek se upoštevajo po nižji minimalni davčni stopnji in veljavni domači davčni stopnji. Vendar se odložena terjatev za davek, zabeležena po davčni stopnji, ki je nižja od minimalne, lahko upošteva po minimalni davčni stopnji, če lahko davkoplačevalec dokaže, da je odloženo terjatev za davek mogoče pripisati kvalificirani izgubi.

Zanemari se učinek vsakršne prilagoditve vrednotenja ali prilagoditve računovodskega pripoznanja v zvezi z odloženo terjatvijo za davek.

(3) Odložene terjatve za davek, ki izhajajo iz postavk, izključenih iz izračuna kvalificiranega dohodka ali izgube v skladu s poglavjem III, se izključijo iz izračuna iz drugega odstavka, kadar te odložene terjatve za davek nastanejo pri transakciji, izvedeni po 30. novembru 2021.

(4) V primeru prenosa sredstev med subjekti v sestavi po 30. novembru 2021 in pred začetkom prehodnega leta osnova prevzetih sredstev, razen zalog, temelji na knjigovodski vrednosti prenesenih sredstev subjekta v sestavi, ki je subjekt odprodal, ob odprodaji, pri čemer so odložene terjatve za davek in odložene obveznosti za davek določene na tej osnovi.

67. člen

(rok vložitve informativne davčne napovedi v prehodnem letu)

Ne glede na prvi odstavek 60. člen tega zakona se informativna napoved za odmero povrhnjega davka in uradna obvestila iz 60. člena davčnemu organu predložijo najpozneje osemnajst mesecev po zadnjem dnevu poslovnega leta poročanja, ki je prehodno leto iz 66. člena tega zakona.

68. člen

(prehodni varni pristan – poročanje po državah (CbCR))

(1) Povrhnji davek, ki ga mora skupina plačati v določeni jurisdikciji v poslovnem letu, je enak nič, če:

1. skupina poroča o prihodkih nižjih od 10 milijonov EUR in dobičku (izgubi) pred obdavčenjem dohodka nižjem od enega (1.) milijona EUR v tej jurisdikciji v kvalificiranem Poročilu po državah (v nadaljnjem besedilu: CbCR) za poslovno leto; ali

2. ima skupina poenostavljeno dejansko davčno stopnjo, ki je enaka ali višja kot prehodna stopnja v tej jurisdikciji za poslovno leto; ali

3. je dobiček (izguba) skupine pred obdavčenjem dohodka v tej jurisdikciji enaka ali nižja od zneska vsebinske izključitve dohodka subjektov v sestavi, rezidentov v tej jurisdikciji, po CbCR, izračunane po pravilih tega zakona.

(2). Za namene tega člena se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- »poenostavljeni zajeti davki« pomeni znesek odhodka za davke na dohodek v jurisdikciji, kot je poročan v finančnih izkazih skupine po izvzetju vseh davkov, ki niso zajeti davki, in negotovih davčnih pozicij, poročan v kvalificiranih finančnih izkazih skupine;

- »poenostavljena dejanska davčna stopnja« pomeni stopnjo, izračunano z deljenjem poenostavljenih zajetih davkov jurisdikcije in njenim dobičkom (izgubo) pred davkom na dohodek, poročan v kvalificiranem CbCR skupine;

- »prehodno obdobje« pokriva vsa poslovna leta, ki se začnejo na ali pred 31. 12. 2026, vendar ne vključuje poslovnega leta, ki se konča po 30. 6. 2028;

- »prehodna stopnja« pomeni:

i) 15 % za poslovna leta, ki se začnejo v 2023 in 2024;

ii) 16 % za poslovna leta, ki se začnejo v 2025; in

iii) 17 % za poslovna leta, ki se začnejo v 2026.

XI. KONČNE DOLOČBE

69. člen

(začetek veljavnosti in uporabe)

(1) Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se v zvezi s poslovnimi leti, ki se začnejo z 31. decembrom 2023.

(2) Določbe, ki se nanašajo na člena 19 in 20, razen dogovora iz 22. člena tega zakona, pa se uporabljajo v zvezi s poslovnimi leti, ki se začnejo z 31. decembrom 2024.

DODALA SE BOSTA ŠE :

- 1. člen glede uporabe izbranih opcij, nekatere se uporabljajo pet let, nekatere eno leto – (kot določa 45. člen direktive);*
- 2. člen s podlago za izdajo podzakonskega akta za podrobnejše izvajanje (več podlag ali ena).*

II. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

Ta člen določa vsebino zakona. Zakon ureja sistem za minimalno obdavčitev mednarodnih skupin podjetij in velikih domačih skupin. Poleg je v prvem odstavku člena navedena obveznost povrnjega davka. Gre za nov sistem in nov davek oziroma obdavčitev. Nov davek je poimenovan povrnji davek. V drugem odstavku sta navedeni dve pravili, ki sta glavni pravili v sistemu. To sta pravilo o vključitvi dohodkov in pravilo o prenizko obdavčenem dobičku. Iz dodanega opisnega dela pri obeh pravilih izhaja način uporabe vsakega pravila oziroma izpolnitve obveznosti, kar je treba smiselno upoštevati pri nadaljnjih členih, ki določajo zavezanost. Po pravilu o vključitvi dohodkov izhaja, da se davek izračuna in plača, po pravilu o prenizko obdavčenih dobičkih pa izhaja, da se opravi prilagoditev v obliki povrnjega davka, ki ni bil obračunan v okviru pravila o vključitvi dohodkov. Določba tretjega odstavka napoveduje, da zakon nalaga tudi kvalificiran domači povrnji davek, ki je obveznost subjektov v sestavi v Sloveniji na njihov presežni dobiček. Ta obveznost je podrobneje določena v

nadaljevanju zakona. Četrty odstavek zaokroži vsebino zakona, ker napove, da zakon vsebuje tudi postopek za napoved, odmero in plačevanje davka ter druge potrebne administrativne določbe.

K 2. členu

Prvi odstavek drugega člena je običajna nomotehnična določba, iz katere izhaja natančen naziv direktive, ki se prenaša v nacionalno pravo. Drugi odstavek je izjema pri tovrstnih členih različnih zakonov, in sicer je zaradi novega sistema in nove obdavčitve pojasnjevalno določeno, da gre za sistem, ki se je vzpostavil v okviru OECD ter mu direktiva sledi, po vsebini in strukturi, v nadaljevanju pa zakon sledi direktivi. Drugi odstavek utemeljuje dosleden prenos direktive v nacionalno pravo, hkrati pa pojasni razlike med pravili OECD in direktivo ter razlog zanje, ki je zagotavljanje združljivosti s primarnim pravom Unije. Relevantna razlika je obravnava velikih domačih skupin. Zaradi navedenega je ta, tudi pojasnjevalna določba, potrebna. V drugem odstavku je nadalje, zlasti zaradi zasledovanja ustreznih izvedbenih ciljev, dodano, da se za namene pravnega razumevanja tega zakona in zagotavljanja z Direktivo 2022/2523/EU skladne razlage, vzorčna pravila OECD razlagajo in dopolnjujejo s komentarjem vzorčnih pravil, ki jih pripravlja in javno objavlja OECD. Gre za razlagalni okvir pravil, ki so določena tudi v tem zakonu. Zaradi edinstvenosti in značilnosti globalnega načina obdavčitve je predmetni dopis v tem členu potreben. Ustrezna razlaga in posledična uporaba pravil tega zakona je pomembna za namene pridobitve in ohranitve statusa kvalificiranosti pravil o povrhjem davku in domačem povrhjem davku.

K 3. členu

Tretji člen določa cilje in strukturo zakona. Določba je pojasnjevalne narave, vsled temu, da gre za obsežen zakon z vsebinsko zahtevno in kompleksno materijo. Prvi odstavek uokviruje cilj zakona in sistema. Drugi odstavek opisno prikaže strukturo sistema oziroma postopanja, opiše bistvene korake, ki jih je treba povzeti, da se zagotovi njegovo izvajanje. Teh korakov je pet: 1. ugotovitev subjektov v obsegu; 2. določitev kvalificiranega dohodka ali izgube; 3. določitev prilagojenih zajetih davkov; 4. izračun dejanske davčne stopnje in povrhjega davka; 5. plačilo davka.

K 4. členu

Ta člen zaradi jasnosti in lažjega razumevanja sistema, ki ga zakon ureja, določa definicije glavnih institutov zakona. To so mednarodna skupina podjetij, velika domača skupina, subjekt v sestavi, povrhnji davek, minimalna davčna stopnja. V zadnji točki prvega odstavka je definiran pojem jurisdikcije. Ta pojem se uporablja v okviru že sprejetih mednarodnih davčnih standardov in v pravu EU, v Sloveniji pa na področju podjetniškega obdavčevanja, v ZDDPO-2 v zvezi s seznamom EU z jurisdikcijami, ki ne sodelujejo v davčne namene. Praviloma jurisdikcija pomeni državo. Drugi odstavek zaradi celovitosti zgolj napove, da je pomen drugih izrazov, ki so številni, opredeljen v posebnem členu za opredelitev pojmov in pa v posameznih členih, če se nek pojem uporablja ožje v kontekstu le enega člena ali še ožje.

K 5. členu

Ta člen določa davek, ki se plača po zakonu. Gre za tri vrste povrhjega davka. Povrhnji davek na podlagi pravila o vključitvi dohodkov, povrhnji davek na podlagi pravila o prenizko

obdavčenih dobičkih in kvalificiran domači povrhnji davek. Pri taksativnem naštevanju je v členu najprej določen kvalificiran domači povrhnji davek. Z omembo vrstnega reda je še posebej določeno, da se za prednostnega šteje kvalificiran domači povrhnji davek, kar je pomembno v zvezi z nekaterimi drugimi določbami zakona, denimo o upoštevanju že plačanega tega davka pri plačilu povrhnjega davka po pravilu o vključitvi dohodkov. Namreč, zakon zagotavlja minimalno obdavčitev, ne večkratno obdavčitev.

K 6. členu

Ta člen določa pripadnost davka po tem zakonu državnemu proračunu.

K 7. členu

Ta člen vsebuje nekaj pomembnejših določb zakona. Določa področje uporabe zakona, kar pomeni, da se na podlagi tega člena ugotavlja, katere skupine sodijo v obseg zakona in se posledično zanje uporablja ta zakon. Za kvalifikacijo oziroma vključitev v obseg se uporablja nominalno določen prag 750 000 000 EUR ali več. Pomembno je, da gre za številčno/po višini enak prag, kot je določen za namene poročanja po državah. Slednje je določeno v zakonu, ki ureja davčni postopek, v delu, ki prenaša direktivo EU, ki ureja to poročanje (t. i. DAC 4). Prag oziroma preseganje praga ter posledično zapadlost pod ureditev iz zakona se ugotavlja v obdobju štirih let, in sicer, če se prag presega v vsaj dveh od štirih poslovnih let neposredno pred preizkusnim poslovnim letom. V drugem odstavku je določena rešitev v zvezi s pragom, če gre za primer poslovnih let, ki so krajša ali daljša od 12 mesecev. Določena je sorazmernost. V tretjem odstavku so določeni izključeni subjekti, ki so taksativno naštet. Izključeni subjekti so praviloma subjekti, ki ne opravljajo trgovinske ali poslovne dejavnosti, opravljajo pa dejavnosti v splošnem interesu. Izključen subjekt je tudi investicijski sklad, ki je krovni matični subjekt. Za izključene subjekte se zakon praviloma ne uporablja. Zakon v enem od naslednjih poglavij določa posebnosti za ugotavljanje oziroma določanje praga konsolidiranih prihodkov v posebnih situacijah, denimo pri združitvah in razdružitvah.

K 8. členu

Ta člen določi pomen pojmov iz zakona. Ne gre za pojme, ki so že definirani v 4. členu ali so opredeljeni pri posameznih členih. Poznavanje in razumevanje teh pojmov je pomembno za razumevanje in izvajanje sistema iz zakona oziroma za pravilno in ustrezno uporabo določb zakona. Opredelitev pojmov je relevantna za namene tega zakona. Zakon določa tudi številne splošne računovodske pojme, ki niso opredeljeni v tem členu. Ko je v zakonu uporabljena računovodska terminologija ali koncept, ki ni definiran v zakonu, se pa nanaša na računovodenje, se pojmi in koncepti razlagajo po pomenih, ki jih imajo za računovodske namene (po računovodskih standardih, smernicah). Dodatno se, v primerih, ko se računovodski pojem uporabi v tem zakonu in se enači z drugim različnim izrazom, uporabljenem v drugem računovodskem standardu, šteje, da je uporabljen namesto tega drugega, denimo, če je uporabljen pojem izkaz dobička in izgube, se nanaša tudi na izkaz dohodka.

K 9. členu

Ta člen podrobno in natančno določa lokacijo subjekta v sestavi, ki je za namene institutov in izračunov po tem zakonu pomembna. Prav tako je pomembna za ugotavljanje, kje se plača povrhnji davek. Opredelitev lokacije ne posega v domača pravila ali pravila davčnih sporazumov, ki praviloma uporabljajo rezidentstvo in obdavčitev na viru. V načelu pa sledijo pravilom domače zakonodaje. V členu so za določitev lokacije, če gre za subjekte v sestavi, ki se nahajajo v dveh jurisdikcijah, določena tudi prelomna pravila. Na koncu tega člena je

določeno pravilo, če subjekt v sestavi v poslovnem letu spremeni svojo lokacijo. V takšnem primeru se šteje, da se nahaja v jurisdikciji, v kateri se je v skladu s tem členom nahajal na začetku poslovnega leta.

K 10. členu

10. člen uvaja drugo poglavje. Drugo poglavje določa osnovna pravila zavezanosti za davek, kar pomeni vključno plačilo davka. Na splošno celotno poglavje vsebuje določbe glede zavezanosti na podlagi dveh povezanih pravil. Pravilo o vključitvi dohodkov praviloma uporabljajo matični subjekti po načelu vrstnega reda, ki daje prednost subjektom, ki so bližje vrhu v lastniški verigi. Tako se na podlagi pravila o vključitvi dohodkov naloži povrhni davek nizko obdavčenim subjektom v sestavi, ki so obdavčeni pod 15 %. Pravilo o prenizko obdavčenih dobičkih pa je varovalno pravilo pravilu o vključitvi dohodkov. Zahteva prilagoditev pri subjektih v sestavi v obsegu, ko nizko obdavčen subjekt v sestavi ni (zadostno) obdavčen po pravilu o vključitvi dohodkov.

10. člen je prvi člen iz prvega podpoglavja drugega poglavja, ki določa zavezanost krovnega matičnega subjekta za povrhni davek na podlagi pravila o vključitvi dohodkov. Upošteva je zgoraj opisan sistem dveh medsebojno povezanih pravil, ki se skupaj imenujeta tudi pravili proti eroziji davčne osnove (Global anti-Base Erosion - GloBE), je treba na njuni podlagi pobrati dodatni znesek iz naslova davka (v nadaljnjem besedilu: povrhni davek), vsakič, ko je dejanska davčna stopnja mednarodnega podjetja v dani jurisdikciji nižja od 15 %. V skladu s tem sistemom je splošno matični subjekt mednarodnega podjetja, ki se nahaja v Sloveniji, zavezan, da uporabi pravilo o vključitvi dohodkov za svoj delež povrhnjega davka, ki se nanaša na kateri koli subjekt skupine, ki je nizko obdavčen, ne glede na to, ali se ta subjekt nahaja v Uniji ali zunaj nje.

V središču 10. člena je krovni matični subjekt mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine, kadar ima ta matični subjekt v neposredni ali posredni lasti nadzorujoči delež v vseh drugih subjektih v sestavi mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine. Krovni matični subjekt, od katerega se praviloma zahteva, da konsolidira finančne račune vseh subjektov mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine, ima ključne informacije in je najprimernejši za zagotovitev, da je davčna stopnja po jurisdikcijah za skupino skladna z dogovorjeno minimalno davčno stopnjo. Zato, vključno če se nahaja v Sloveniji, mora v skladu s tem členom uporabiti pravilo o vključitvi dohodkov za svoj dodeljivi delež povrhnjega davka, ki se nanaša na vse nizko obdavčene subjekte v sestavi mednarodne skupine podjetij, ne glede na to, ali se nahajajo v Uniji ali zunaj nje. Krovni matični subjekt na vrhu velike domače skupine mora uporabljati pravilo o vključitvi dohodkov za celotni znesek povrhnjega davka v zvezi z nizko obdavčenimi subjekti v sestavi.

K 11. členu in 12. členu

Člena 11 in 12 določata, da se obveznost uporabe pravila o vključitvi dohodkov prenese nižje v verigi, na drug subjekt v sestavi mednarodne skupine podjetij, ki se nahaja v Sloveniji. Tako je po 11. členu vmesni matični subjekt, ki je v posesti krovnega matičnega subjekta iz tretje države, tudi zavezan, vendar te zavezanosti ni, če za krovni matični subjekt za to poslovno leto velja kvalificirano pravilo o vključitvi dohodkov ali ima drug matični subjekt, ki se nahaja v jurisdikciji, v kateri zanj velja kvalificirano pravilo o vključitvi dohodkov za to poslovno leto, neposredno ali posredno v lasti nadzorujoči delež v vmesnem matičnem subjektu. Torej, povedano drugače, zavezanost nastane le, če se krovni matični subjekt nahaja v jurisdikciji

tretje države, ki ni uvedla vzorčnih pravil OECD ali enakovrednih pravil in zato nima kvalificiranega pravila o vključitvi dohodkov,

Nadalje je lahko krovni matični subjekt izključen subjekt, zato morajo biti vmesni matični subjekti, ki so v lastniški verigi pod krovnim matičnim subjektom in se nahajajo v Sloveniji, v skladu s tem zakonom zavezani, da uporabijo pravilo o vključitvi dohodkov do višine njihovega dodeljivega deleža povrnjega davka (12. člen).

V obeh členih je za izvzetje od zavezanosti oziroma ne uporabe odstavka, ki določa zavezanost, določen poseben odstavek.

K 13. členu

Ne glede na to, ali se krovni matični subjekt nahaja v jurisdikciji, ki ima kvalificirano pravilo o vključitvi dohodkov, ali ne, so matični subjekti v delni lasti, ki se nahajajo v Uniji in so v več kot 20-odstotni lasti imetnikov deležev zunaj skupine, v skladu z zakonom obvezani, da uporabijo pravilo o vključitvi dohodkov do višine svojega dodeljivega deleža povrnjega davka. Vendar pa taki matični subjekti v delni lasti ne bi smeli uporabljati pravila o vključitvi dohodkov, če so v celoti v lasti drugega matičnega subjekta v delni lasti, ki mora uporabljati pravilo o vključitvi dohodkov.

K 14. členu

Ta člen določa način dodelitve, vključno za ugotovitev deleža, povrnjega davka relevantnim matičnim subjektom na podlagi njihovega lastniškega deleža v kvalificiranem dohodku nizko obdavčenega subjekta v sestavi.

K 15. členu

Ta člen določa, kdaj se povrnji davek, ki ga mora plačati matični subjekt na podlagi 10. do 13. člena, zmanjša. Povrnji davek se zmanjša, če ima matični subjekt, ki se nahaja v Sloveniji, lastniški delež v nizko obdavčenem subjektu v sestavi posredno prek vmesnega matičnega subjekta ali matičnega subjekta v delni lasti, za katerega velja kvalificirano pravilo o vključitvi dohodkov za določeno poslovno leto. Opredeljen je še znesek zmanjšanja oziroma je določeno, za kakšen znesek se povrnji davek zmanjša.

K 16. do 18. členu

V prvem od členov podpoglavja, ki določa zavezanost za kvalificiran domači povrnji davek – 16. členu, je določena zavezanost za domači povrnji davek. Kvalificiran domači povrnji davek je naveden že v 1. členu zakona kot ena od vsebin zakona. Ker je domači povrnji davek določen v zakonu, pomeni, da je Slovenija izbrala opcijo, da ga uvede. Po 23. točki 8. člena, v katerem so opredeljeni pojmi iz zakona, je kvalificirani domači povrnji davek povrnji davek, ki se uporabi na presežni dobiček domačih subjektov v sestavi in deluje tako, da zvišuje domačo davčno obveznost za ta dobiček do minimalne stopnje 15 %. Domači povrnji davek mora biti določen in izvajan konsistentno s cilji zakona, brez kakršnih koli ugodnosti, vezanimi nanj. Tudi od slednjega je pomembno, ali se bo domači povrnji davek označeval kot kvalificiran, kajti ta okoliščina bo pomembna za uporabo nekaterih drugih določil tega zakona, denimo glede zmanjšanja kakršnegakoli povrnjega davka, izračunanega po obeh pravilih tega zakona, za plačan kvalificiran domači povrnji davek. To pomeni, da je domači povrnji davek t. i. prvi davek. Drugače povedano, pri uporabi obeh pravil po tem zakonu, na podlagi katerih se izračuna povrnji davek, to je pravila o vključitvi dohodkov in pravila o prenizko obdavčenem dobičku, v Sloveniji, bodo morali zavezanci in davčni organ ugotoviti, ali so

subjekti v sestavi skupine predmet obdavčitve s kvalificiranim domačim povrhnjim davkom v drugi jurisdikciji. Večina domačih davkov na dohodek predstavlja zajete davke, ki se upoštevajo pri izračunu dejanske davčne stopnje in posredno nižajo povrhnji davek. Vendar pa kvalificiran domači povrhnji davek neposredno zniža povrhnji davek. Denimo, matični subjekt, ki poseduje nizko obdavčen subjekt, praviloma nima obveznosti v zvezi z njim na podlagi pravila o vključitvi dohodka, če je nizko obdavčen subjekt v sestavi podvržen kvalificiranemu domačemu povrhnjemu davku v znesku povrhnjega davka po pravilu o vključitvi dohodkov. 17. člen določa, da se za izračun in plačilo kvalificiranega domačega povrhnjega davka lahko namesto standarda finančnega računovodenja, ki se uporablja za konsolidirane računovodske izkaze, presežni dobiček nizko obdavčenih subjektov v sestavi izračuna na podlagi sprejemljivega standarda finančnega računovodenja ali odobrenega standarda finančnega računovodenja, ki ga dovoli pooblaščen računovodski organ, in se prilagodi, da se prepreči kakršno koli pomembno izkrivljanje konkurence. Dejstvo, da se predmetni domači davek izračuna na podlagi standardov, ki niso tisti, uporabljeni pri konsolidaciji, ni ovira, da se takšen domači davek ne bi štel za kvalificiranega. Namreč, določi se na podlagi sprejemljivega standarda ali odobrenega, pri tem pa se opravi tudi morebitna prilagoditev za preprečitev pomembnega izkrivljanja konkurence. Iz navedenega izhaja, da bo za izvajanje kvalificiranega domačega povrhnjega davka, tistega v Sloveniji in v drugih jurisdikcijah, potrebna širša, vključno čezmejna oziroma mednarodna koordinacija. Pri njej bo po načrtih sodelovala davčna skupnost in mednarodne asociacije, ki se ukvarjajo z davčnimi zadevami ali jih zadevajo.

K 19. in 20. členu

Pravilo o prenizko obdavčenih dobičkih deluje kot varovalni mehanizem za pravilo o vključitvi dohodkov, in sicer tako, da se kakršni koli preostali znesek iz naslova povrhnjega davka prerazporedi, kadar matični subjekti z uporabo pravila o vključitvi dohodkov niso mogli pobrati celotnega zneska povrhnjega davka v zvezi z nizko obdavčenimi subjekti. Denimo, kadar je krovni matični subjekt izključen subjekt ali se nahaja v jurisdikciji brez kvalificiranega pravila o vključitvi dohodkov, morajo subjekti v sestavi skupine uporabljati pravilo o prenizko obdavčenih dobičkih za kakršen koli preostali znesek povrhnjega davka, ki ni bil zajet s pravilom o vključitvi dohodkov, sorazmerno s formulo za dodelitev, ki temelji na številu zaposlenih in opredmetenih sredstvih. Formula za izračun je določena v 20. členu. V obsegu, ko gre za države članice EU, je za uporabo tega pravila relevantno, da morajo v skladu z direktivo vse države članice EU, v pravilu – ob uporabi možnih opcij – implementirati pravilo o vključitvi dohodkov. Uporaba pravila o prenizko obdavčenih dobičkih se bo morala uporabljati od leta 2024, tako da bodo lahko jurisdikcije tretjih držav uporabile pravilo o vključitvi dohodkov v prvi fazi izvajanja vzorčnih pravil OECD.

K 21. členu

V tem členu je predvideno olajšanje/izključitev za skupino pri uporabi pravil tega zakona v začetni fazi njihove dejavnosti. Za to, da se šteje, da je skupina v začetni fazi svoje dejavnosti, sta v tem členu določena dva kriterija. Za kvalifikacijo za začetno fazo dejavnosti morata biti izpolnjena oba kumulativno za poslovno leto. Prvi kriterij določa, da mora imeti skupina subjekte v sestavi v do petih jurisdikcijah poleg referenčne jurisdikcije, ki je tudi definirana v tretjem odstavku tega člena. Ni pa nujno, da so tekom določenega obdobja petih let navedene jurisdikcije, vsako poslovno leto enake. Drugi kriterij se nanaša na knjigovodsko vrednost opredmetenih sredstev. Že v prvem odstavku je s sklicevanjem na zavezanost krovnega matičnega subjekta določen obseg izključitve, torej glede druge alineje 5. člena tega zakona

in glede druge alineje 7. člena tega zakona. Po smiselni uporabi se člen nanaša tudi na izključitev, pod pogoji, kvalificiranega domačega povrhnjega davka.

Ta člen je določen z namenom, da se ne bi odvrčalo od razvoja čezmejnih dejavnosti mednarodnih skupin podjetij, ki imajo koristi od nizke obdavčitve v svoji domači jurisdikciji, kjer večinoma poslujejo. Zato so nizko obdavčene domače dejavnosti takih mednarodnih skupin podjetij izključene iz uporabe pravil za prehodno obdobje petih let, če mednarodna skupina podjetij nima subjektov v sestavi v več kot šestih jurisdikcijah. Da se zagotovi enako obravnavo velikih domačih skupin, je za prehodno obdobje petih let določena izključitev tudi dohodka iz dejavnosti takih skupin.

K 22. členu

Ker po direktivi velja možnost, da države članice EU izberejo opcijo šestletnega odloga pravil, je v direktivi in posledično v tem zakonu določeno, da država članica, torej tudi Slovenija, ki te opcije ne izbere, za subjekte v sestavi takšne skupine pobere znesek povrhnjega davka na podlagi pravila o prenizko obdavčenih dobičkih.

K 23. do 29. členu

Členi tega zakona od 23. do 29. določajo izračun kvalificiranega dohodka ali izgube. Navedena kategorija se v skladu s tem zakonom uporabi za izračun dejanske davčne stopnje in povrhnjega davka. Kvalificiran dohodek ali izguba se izračuna s prilagoditvami, kar je določeno v 23. členu tega zakona, ki je prvi člen v tretjem poglavju. Prilagaja se finančni računovodski neto dohodek ali izguba. To pomeni, da je začetna točka za določitev kvalificiranega dohodka ali izgube računovodski rezultat. Ta rezultat (neto dohodek ali izguba) se prilagodi za zneske devetih postavk. Med temi postavkami so med drugimi odhodki za davke, izključene dividende, kapitalski dobički ali izgube, nepriznani odhodki, napake ali spremembe načel računovodenja. V tem členu je določen tudi pomen pojmov iz tega člena za namene tega zakona. Odstavki tega člena od tretjega odstavka dalje se nanašajo na opcije oziroma natančnejša pravila glede obravnave nekaterih situacij za namene izračuna kvalificiranega dohodka ali izgube. Določeno je kdo in kako se opcija ali druga ureditev uporabi. Drugo podpoglavje tretjega poglavja določa posebnosti za določene sektorje pri izračunu kvalificiranega dohodka ali izgube in začrta dodeljevanje te kategorije med glavnim subjektom in poslovno enoto ter pri pretočnem subjektu. Navedene posebnosti za določene sektorje – banke, zavarovalnice, mednarodni ladijski prevoz, in dodelitve pomenijo odstop od splošnih pravil zaradi posebnosti ureditve, sektorja in ciljev zakona, kot vsaka posebnost pa povečajo administrativna bremena.

K 30. do 36. členu

Členi tega zakona od 30. do 36. predstavljajo četrto poglavje zakona in določajo izračun zajetih davkov. Predhodno, tretje poglavje zakona določa izračun kvalificiranega dohodka ali izgube vsakega subjekta v sestavi, četrto poglavje, ki mu sledi, pa določa pravila za določitev zneska davkov, ki so povezani s tem dohodkom. Zajeti davki so pomembni za določitev dejanske davčne stopnje. Dejanska davčna stopnja je element v izračunu povrhnjega davka, kot je določeno v naslednjem poglavju tega zakona. Najpomembnejša določba je določitev zajetih davkov. Le davki, ki se kvalificirajo za zajete davke, se vključijo v števec formule za izračun dejanske davčne stopnje. Osnovna postavka zajetih davkov so davki na dohodek oziroma dobiček in ekvivalentni davki. Med zajete davke se denimo ne vključijo neposredni davki, davki na plače in premoženje. Prav tako se ne vključijo davki po pravilih tega zakona. Glede na cilje in namene zajetih davkov v okviru določb tega zakona, so glede njih nadalje določene številne prilagoditve. Njihov cilj je, zaradi različnih razlogov, denimo časovnih, določiti znesek

prilagojenih zajetih davkov. Posebej je določeno, da se noben znesek zajetih davkov ne more upoštevati večkrat.

K 37. do 47. členu

Peto poglavje zakona, ki določa člene od 37. do 48., je osrednje poglavje zakona. Prvo podpoglavje določa izračun dejanske davčne stopnje in povrhnjega davka. Dejanska davčna stopnja je pomembna zaradi izračuna povrhnjega davka. Dejanska davčna stopnja se določi po jurisdikcijah. Za določitev se uporabi formulo iz 37. člena tega zakona. Taisti člen določa tudi napotitev na četrto poglavje v zvezi z zajetimi davki. V drugem odstavku 37. člena pa je predvidena formula za določitev neto kvalificiranega dohodka ali izgube, pri tem sta postavki formule kvalificiran dohodek subjektov v sestavi in kvalificirana izguba subjektov v sestavi. Posebnost oziroma izzetje velja za subjekt v sestavi brez države in investicijske subjekte. 38. člen določa povrhnji davek in je člen, ki ima številna sklicevanja nanj v tem zakonu. Skupina v skladu z navedenim členom izračuna povrhnji davek za vsakega od svojih subjektov v sestavi. Bistven pogoj za ta izračun je izpolnjen, če je dejanska davčna stopnja jurisdikcije, v kateri se nahaja subjekt v sestavi, nižja od minimalne stopnje, torej nižja od 15 %, za poslovno leto. Za izračun povrhnjega davka je treba najprej poznati odstotek povrhnjega davka. Tega se dobi, če od minimalne davčne stopnje odštejemo dejansko davčno stopnjo. Za izračun povrhnjega davka se odstotek povrhnjega davka množi s presežnim dobičkom, ki je opredeljen v naslednjih členih, in prišteti morebitnega dodatnega povrhnjega davka, ki je tudi opredeljen v enem naslednjih členov, pri tem pa se odšteje še morebitni domači povrhnji davek. Kot navedeno, je za izračun povrhnjega davka pomemben zlasti presežni dobiček. Presežni dobiček se določi v skladu s četrtem odstavkom 38. člena zakona in je neto kvalificiran dohodek zmanjšan za vsebinsko izključitev dohodkov.

Ugodnost vsebinske izključitve dohodkov je določena v drugem podpoglavju petega poglavja in obsega člene od 39. do 44. člena. V zvezi z vsebinsko izključitvijo dohodkov je relevantno, da se jo upošteva oziroma je določena za zagotovitev sorazmernega pristopa oziroma ker je treba upoštevati nekatere posebne okoliščine, v katerih se zmanjšajo tveganja erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička. Zato tudi ta zakon vključuje vsebinsko izključitev dohodkov na podlagi stroškov, povezanih z zaposlenimi, in vrednosti opredmetenih sredstev v dani jurisdikciji. Takšna izključitev do določene mere ureja primere, ko mednarodna skupina podjetij ali velika domača skupina opravlja gospodarske dejavnosti, za katere je potrebna fizična prisotnost v jurisdikciji z nizko obdavčitvijo, saj v takem primeru ni verjetno, da bi se prakse erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička razvijale. Naslov poglavja nakazuje, da gre za določeno ugodnost v sistemu, kajti zmanjšuje se neto kvalificiran dohodek in posledično se ne obdavčuje dohodek, ampak le presežni dobiček. 39. člen določa, da vsebinska izključitev dohodka za vse subjekte v sestavi, ki se nahajajo v jurisdikciji, razen investicijskih subjektov, znaša 5 % upravičenih stroškov za plače upravičenih zaposlenih plus 5 % upravičenih opredmetenih sredstev. Na zahtevo vložniškega subjekta v sestavi se vsebinska izključitev dohodka opravi za vsako poslovno leto. Določitev oziroma ugotovitev upravičenih stroškov za plače upravičenih zaposlenih in upravičenih opredmetenih sredstev je določena, za vsako kategorijo posebej, v dveh naslednjih členih, to je upravičeni zaposleni in upravičeni stroški za plače v 40. členu ter upravičena opredmetena sredstva v 41. členu tega zakona. 42. člen pa določa uporabo vsebinske izključitve dohodkov v posebnih primerih, to je za poslovno enoto, pretočni subjekt, subjekt v sestavi brez države. V peto poglavje je vključena tudi prehodna določba glede vsebinske izključitve dohodka, zlasti zaradi svoje pomembnosti za obdobja od 2023 do 2032. Njen namen je omogočiti nemoten prehod na novi davčni sistem. V skladu s 44. členom se odstotek 5 % v desetih letih (do vključno 2032) nadomesti z višjim odstotkom,

kar pomeni višjo izključitev dohodka po posameznih letih v prehodnem obdobju. V letu 2033 bo odstotek 5 %, torej kot je določeno v osnovnem členu za vsebinsko izključitev dohodka. V petem poglavju je določen še 45. člen, ki določa ponovni izračun, ki ima za posledico dodatni povrhni davek. V določenih primerih je namreč potreben ponovni izračun dejanske davčne stopnje in povrhnjega davka, ki je posledica prilagoditve zajetih davkov ali kvalificiranega dohodka ali izgube. Davek iz ponovnega izračuna predstavlja dodatni povrhni davek. V 46. členu zakon za ravnovesje med cilji zakona o minimalnem davku in upravnim bremenom za davčne uprave in davčne zavezance določa izključitev po načelu de minimis za mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine, katerih povprečni prihodek je nižji od 10 000 000 EUR in katerih povprečni kvalificirani dohodek ali izguba v jurisdikciji znaša manj kot 1 000 000 EUR. Take mednarodne skupine podjetij ali velike domače skupine ne plačajo povrhnjega davka, čeprav je njihova dejanska davčna stopnja nižja od minimalne davčne stopnje za jurisdikcijo oziroma po jurisdikcijah. 47. člen določa izračun dejanske davčne stopnje in povrhnjega davka za subjekte v sestavi v manjšinski lasti.

K 48. členu

Ta člen določa splošno oziroma širšo podlago za določanje t. i. varnih pristanov. Ta zakon ne glede na člene 37. do 47. določa možnost(i), ki jo lahko uporabi vložniški subjekt v sestavi, v skladu s katero je zagotovljeno, da je povrhni davek, ki ga mora skupina plačati v določeni jurisdikciji, v poslovnem letu enak nič, če dejanska stopnja obdavčitve subjektov v sestavi, ki se nahajajo v tej jurisdikciji, izpolnjuje pogoje kvalificiranega mednarodnega sporazuma o varnih pristanih. Za namene te določbe „kvalificirani mednarodni sporazum o varnih pristanih“ pomeni mednarodni nabor pravil in pogojev, s katerim so se strinjale vse države članice in ki skupinam, ki spadajo v področje uporabe te direktive, omogoča, da za določeno jurisdikcijo uporabijo enega ali več varnih pristanov. V primeru držav članic EU pomeni naveden sporazum dogovor v okviru Vključujočega okvira OECD, ki so ga podprle vse države članice, vključno s podporo Cipra. Pomemben varni pristan, ki je določen v tem zakonu je prehodni varni pristan CbCR.

K 49. do 53. členu

Členi 49. do 53. so vključeni v šesto poglavje zakona, ki določa posebna pravila za obravnave po tem zakonu pri prestrukturiranjih, to je združitvah in razdružitvah, prevzemih, in določa tudi uporabo pravil za holdinške strukture, zanje se štejejo skupni podvigi in skupine z več matičnimi subjekti. 49. člen določa, kako se uporabi prag konsolidiranih prihodkov pri oziroma po združitvi in razdružitvi. V tem členu sta tudi določeni definiciji združitve in razdružitve. Situacije, ko se subjekti v sestavi pridružijo in zapustijo skupino, pokriva 50. člen tega zakona. Namreč, potrebna so posebna pravila za ustrezno postopanje v skladu s tem zakonom, za subjekte, ki se pridružijo skupini ali jo zapustijo v poslovnem letu. Ta pravila se denimo nanašajo na izračun dohodka ali izgube, prilagojenih zajetih davkov, vsebinske izključitve dohodka in posledično pravila o vključitvi dohodkov. 51. člen obravnava prenos sredstev in obveznosti subjekta v sestavi, vključno pri reorganizacijah. 52. člen določa posebna pravila za skupne podvige. Za namene tega člena in zakona skupni podvig pomeni subjekt, katerega finančni rezultati se poročajo po kapitalski metodi v konsolidiranih računovodskih izkazih krovnega matičnega subjekta, če krovni matični subjekt neposredno ali posredno poseduje vsaj 50 % njegovega lastniškega deleža. Drugi odstavek 52. člena določi skupino skupnega podviga, v katero so vključeni tudi povezani subjekti. Zadnji člen tega poglavja je 53. člen, ki obravnava oziroma pokriva situacije, ko so subjekti in subjekti v sestavi dveh ali več skupin del mednarodne ali velike domače skupine z več matičnimi podjetji. Osnovno je določeno, da se pri tem subjekti in subjekti v sestavi vsake skupine obravnavajo kot člani ene mednarodne ali

velike domače skupine z več matičnimi podjetji. V zvezi z določbami tega poglavja je upoštevati dejstvo, da so zakonodaje, ki jim je skupina podvržena na drugih, ne davčnih področjih, raznovrstne in se tudi lahko bistveno razlikujejo.

K 54. do 59. členu

Členi 54. do 59. so vključeni v sedmo poglavje zakona, ki določa posebna pravila za distribucijske režime in davčno nevtralnost. Navedena posebna pravila prilagodijo osnovna pravila tega zakona posebnim okoliščinam teh posebnih režimov, ki jih lahko določajo davčne ureditve. Tako lahko države različno zasledujejo enkratno obdavčitev dohodka, denimo ene z izvzemom dividend pri prejemniku, druge to urejajo na drugačne načine z istim ciljem, denimo z ureditvami pretočnih subjektov. 54. člen tako izhodiščno določa, da se kvalificirani dohodek pretočnega subjekta, ki je krovni matični subjekt, zmanjša za znesek kvalificiranega dohodka, ki ga je mogoče pripisati imetniku lastniškega deleža v pretočnem subjektu, pod določenimi pogoji, ki so v bistvu pogoji, ki preprečujejo, da davek ne bi bil plačan. 55. člen pokriva situacije, kjer obstaja krovni matični subjekt, za katerega velja režim odbitnih dividend, pri tem sta v tem členu za namene tega zakona opredeljena režim odbitnih dividend in odbitna dividenda. Dokajšnja posebnost tega zakona je določba 56. člena, ki prilagaja ureditev tega zakona distribucijskim sistemom obdavčitve, pod določenimi pogoji. Namreč, distribucijski davčni režim, ki ga imajo uvedenega nekatere države, denimo Estonija, je davčni sistem, ki praviloma obdavčuje dohodek podjetij ob razdelitvi oziroma predpostavljeni razdelitvi in ne, ko je dohodek dosežen. Prav tako tovrstni režim naloži davek na nekatere davčno nepriznane oziroma neposlovne odhodke, kar nekako ustreza nepriznavanju teh odhodkov v okviru bolj klasičnih sistemov podjetniške obdavčitve dohodkov. Pri distribucijskem režimu davek ni izkazan v računovodskih izkazih, če ni bilo razdelitve. Če pa se razdelitev opravi, davek ne ustreza dohodku tega časa. Ta člen torej ublaži razlike med časom, ko dohodek nastane (je izkazan za računovodske namene), in časom, ko zapade davku na distribucijo, če gre za razdelitev v določenem času. Člen določa opcijo. 57. člen ureja določitev dejanske davčne stopnje in povrhnjega davka investicijskega subjekta, ki ni davčno transparenten in ni uporabil opcij iz naslednjih dveh členov tega zakona, to je 58. člena (opcija o obravnavi investicijskega subjekta kot davčno transparentnega subjekta) in 59. člena (opcija o uporabi metode obdavčljive distribucije).

K 60. do 64. členu

Poglavje ureja informativno napoved in obračun davka. Informativna napoved iz tega zakona je napoved v obliki standardne predloge, ki omogoča davčnemu organu, da na podlagi informacij iz nje preverja davčno obveznost subjektov v sestavi po tem zakonu. V 60. členu je določena obveznost vložitve in priprave, vključno z vsebino, informativne napovedi. V šestem odstavku 60. člena je predviden podzakonski akt, ki bo podrobneje določil informativno napoved v skladu s predlogo. Določena je še možnost dodatnih informacij, če so potrebne za uporabo ali izvajanje posameznih členov tega zakona. Slednja možnost ima torej dodan kriterij potrebnosti, kar bo moral upoštevati minister pri obsegu določanja dodatnih informacij. V naslednjih dveh členih je določen obračun in plačilo povrhnjega davka (61. člen) in obračun in plačilo domačega povrhnjega davka (62. člen). To pomeni, da sta za izpolnitev obveznosti potrebna informativna napoved in dodatni obračun. 63. in 64. člen sta praviloma potrebna člena za zaokrožitev določb o administriranju oziroma postopanju.

K 65. členu

Ta člen določa kazni za prekrške subjekta v sestavi v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti.

K 66. do 68. členu

V predzadnje poglavje zakona so vključene prehodne določbe, začenši z 66. členom, v katerem je ob prehodu določena davčna obravnava odloženih terjatev za davek, odloženih obveznosti za davek in prenesenih sredstev. V prvem odstavku je za namene tega člena opredeljeno prehodno leto za jurisdikcijo, in sicer je to prvo poslovno leto, v katerem mednarodna skupina podjetij ali velika domača skupina v zvezi s to jurisdikcijo spada v področje uporabe tega zakona. V zadnjih dveh odstavkih tega člena je prehod določen tudi datumsko. 67. člen zakona podaljšuje rok za vložitev informativne napovedi za poslovno leto, ki je prehodno leto. Gre za podaljšanje treh mesecev. 68. člen določa prehodni varni pristan. Določba je pomembna, ker v začetnih letih skupino izključi od uporabe pravil tega zakona in zato predstavlja olajšanje za skupino. Povrhnji davek, ki ga mora skupina plačati v določeni jurisdikciji v poslovnem letu je lahko, pod pogoji in pri enostavnejši uporabi pravil oziroma podatkov, enak nič. Določba oziroma ugoden režim je časovno omejena in dejansko pomeni, da se delovanje skupine v nekaterih jurisdikcijah z nizkim tveganjem izključi iz obsega zakona. Skupini po tem členu ni treba podrobneje oziroma podrobno izračunavati postavk po osnovnih pravilih tega zakona. Namreč, če se dokaže - na podlagi kvalificiranega poročila po državah (CbCR) in računovodskih podatkov, da prihodki in dobiček v tej jurisdikciji znašajo manj, kot je določen prag (test de minimis) ali da je dejanska davčna stopnja enaka ali presega dogovorjeno prehodno stopnjo (test dejanske davčne stopnje) ali ni presežnega dobička po vsebinski izključitvi dohodka (test običajnega dobička), nastopi varni pristan. V okviru varnega pristana se uporabijo podatki o prihodkih in dobičku iz CbCR in podatek o davkih iz računovodskih izkazov, treba pa je vseeno izračunati vsebinsko izključitev dohodka.

K 69. členu

Ta člen je končna določba, ki določa začetek veljavnosti in uporabe zakona.

III. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

/

IV. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

(razlogi in posledice, zaradi katerih se predlaga nujni ali skrajšani postopek, razen za predlog zakona o ratifikaciji mednarodne pogodbe, ki se v skladu s 169. členom Poslovnika državnega zbora obravnava po nujnem postopku)

VI. PRILOGE

osnutki podzakonskih predpisov, katerih izdajo določa predlog zakona (minimalni standardi so v prilogi 4 Navodila za izvajanje Poslovnika Vlade Republike Slovenije št. 10),

MSP-test (za celovito presojo posledic na gospodarstvo, predvsem za mala in srednje velika podjetja, je pri pripravi vseh predlogov zakonov, z izjemo zakonov iz petega odstavka 8.b člena Poslovnika Vlade Republike Slovenije, obvezna uporaba MSP-testa),

- analize, študije,
 - vprašalniki,
 - ankete,
 - pobude in predlogi, ki so neposredno vplivali na odločitev za predlog zakona,
- drugo.